

MISCELLANEA
Selecta

S A M V E L A

Z-Skrzypny

T W A R D O W S K I E G O

W-roznych Pánegirycznych oká-
zyách, do druku sparsim
podáne,

Teraz

lako godne Pámieći,
w-iedno Opus
zebrane.

W-Kaliszu

Roku Páńskiego 1682.

220.802 I

Dármo, buyny, z-Cererą, Tryptolem, do człtęgo
SKARSZEVSKICH Brogu sklada sprzety Pánřřwá řwego.
Tu, Sármaćkich Hektorow, niezłamánych w-boiu
Spoczřna Manes; i řnimo złotego Pokoiu.

Wielmożnemu
Jego Mości Panu
P. IANOWI
SKARSZEWSKIEMU

Kasztelanowi Woynickiemu

Jasnie Wielm: Jego Mości
P. STANISŁAWA
z-SKARSZEW
SKARSZEWSKIEGO

Kasztelana Woynickiego Wielkiej nadziei
POTOMKOWI.

S Armackie Muzy, Endymionów
Sen z oczu z starszy, podnosi śnie głębi:
A Phebusowym nąpuszone pieniem,
Śpia się hurmem, Tęym się szczytać Cieniem.
Ieszcze cne Panię, w-szczupłej nocy porze,
Iak Tytánów przy słońcu w schodzie zorze,

Ieszczeć

lesszcę, Lucyny Fawory bołdnia,
 A już Cię, Muzy na ręku piastnia.
 Lub Cię, w Pestáńskie, młodość stroi róże,
 Ścielać Fortunne Liliámi łosę;
 Już pełne nieszczęby Helikónskie Cory,
 Pędzą do ciebie Z ulabioney Gory.
 Dármo, kto, w króńáney Hellonj pańwózi
 Zbroczone piero do Tńych rak zawiódzi
 Belloná, z-Marsém, przy ogromnym dźwięku
 lesszcę ochrania Tńych pieszczonych ręku.
 Lepiej się Phæbus nryaa ná Tńey Cerze;
 Niżli Mars w swoiey żelázney minerze:
 Zgodaśi się chociaż do nuku miękkiego
 Phocyda tchnący Koncept Twardónskiego
 Więc niech Apollo, złotem zdobiąc czoto,
 Kástalskie wody ciągnie ná Tńe koto;
 A dńu - głównego Párnásu Tryony,
 Nowym aktonem schyli do Tńey strony.
 Niech pożegnáa żywe Hippokreny,
 Sprzysięgłé Tńeaa Imieniu Kámeny.
 Ty, gdy się z-Páńskim powitáa progiem
 Każ im koczować pod Herbońnym Brogiem.
 Wiem, żeć przypadnie ten wiersz do Hymoru,
 Wielki Potomku, doday mu poloru;
 Którym Cię splendor Oycónski oświeca;
 I świątne w sercu Stańy ognie wznieca.
 Zry! niech, cz; Parki, złote snuia nuki!
 A, do Potomney podádza Opieki!
 Teraz, nim złamiesz dálszy Stańy kluzy,
 Bóg w-Tńe Progi Sauromáckie Muzy.

Vnizone W. M. M. Pánu,
 Collegium Káliskie Societatis JESU.

Szczęśliwa Moskiewska
Expedycya.

NAJASNIEYSZEGO

WŁADYSŁAWA IV.

KROLA POLSKIEGO i SZWEDZKIE-
GO, Wielkiego Xiażęcia Litewskiego,
Ruskiego, Pruskiego, Mázowieckie-
go, Zmudzkiego, Inflantskiego,
Siewierskiego, i Czernie-
howskiego.

Piorem Oczysłym

Przez

SAMVELA

Zskrzypny

TWARDOWSKIEGO

opisána.

ROK V 1634.

NAIASNIEYSZEMU

WŁADYŚŁAWOWI IV

KROLOWI Polskiemu i Szwedzkiemu,
Pánu, Pánu swemu Miłosciwemu.

Wielkiego widzieć Zwycięce Tryonu /
Cyna sie Muzę z swego Złikonu /
Teżli bezpieczne przestopio twoe strąki /
Krolowskie Cory niegdy i Kochanki.
Nie one trzody pełno Attryktemi
Ale szesliwymi Tybry Anonstemi /
Dniepr pias gruby / gdzie Fortune twoie /
Plorem Oczyszczim wyprawia boie.

O gdzież im wody zakusie Lebrowy?

Poropnia Lurnie niegdy Orfowoy /
Gdzie w pul sie z toba Thracyi widziały?
Jakoby gładsze / takó strogniey brzmiały.

Te taktykolwitek Ceny so i dzwieku /

Swych trdnak Panskich nie zbronisz im reku
Ze pod twym cieniem bedoc i obrozo /
Z ognia / i Cery Pantenskiej op ongo.

Szczesliwa Moskiewska Expedycya.

NA IASN. EYSZEGO

WŁADYSŁAWA IV.

KROLA Polskiego i Szwedzkiego.

w Roku 1634.

WIERSZ PIERWSZY.

O z pod zimnego niebieś Booru :

Ty cos bystszego nad Orła lotu /

A głowa w Niebo bucsi wesoła.

Morze bez łodzi mierzyś głębokie /

Tuż bżmła Sptewaczki / bżmła Hipokrenskie /

Starcane pąsy twarde Smolenskie /

Ja kimś dwiema dużymi rąkami /

Pod niebem Arlas ledwie ściągniony.

Ech n pulawy z Carstym okolem /

Do siemiu bkie Monarsze golem /

Rzucił Chorągwie oddał i Działą /

Arorymi ziemią pioruny dzala.

Tak co ku Austrum hardzie sie kasał /

I ogniem zewszod Smolensk opasał /

Z ost. nich na dol stopniey zrzucony /

Sam oblezony / Sam wymorzony /

Gdzie siedm Obozow ? gdzie fortow tyle ?

Ingenierow bucznych fortyle /

Podkopy ziemne / Skryte Pettardy ?

Batterey dute / i Belloardy ?

W co przez lat tyle ópparat zbroyny ?

Gdzie na rum głośny niewinney wojny
Z przesiąg! sie Tryon / Narody Noiskie
W głębokie przynies polá Sawojkie.

Dobyl ostacnich sil Zquilonu /
Rusyl Mieszkancow Krzywego Donu /
Z co gdzie rane nie wychodza Dorze /
Wlecznie lyzulo po Zyperborze.

Przybral do glowy / przybral do rądy /
Co i Skitarskie mogly Zyady /
I tych co w misticki Hollandach Zyló
Z co francusko Zearim pila.

Bezoknal / i na wisk od złotem lekomym /
Zebys przepadly plakiem Kryjomym
Dobrudzkie Zordy z swoim Abazem /
Złote to grono rozetrwać razem.

A Szwed na ognie patrząc i luty /
Swoley Kierule Sferze fortuny
Z popiołow naszych fortey buduje /
Gdzie nie sam w oczy / to z zstron szuje.

O taka liga / tak fala stroga /
Na cie Wyzyjno powstala droga
Czymes ich oczy tak zakrwawila ?
Czym te Zarpie na sie wzburzyła.

Jeszcze gdy plączęs w zalobie prześly /
Gdy słońce twoie chmury obeśly /
W Którym zaćmieniu / w Którym otmećle
Wszystkimes / wszystka byla na wstrecie

Bellona lozem rece pusciła
Slucha w Zosćciolach Nemezis wyla /
Nagie granice / naga obrona /
A na zawodzie rechem KORONA.

WIFRSZ

W I E R S Z   W T O R Y

Wzdy dzień sie kiedy ukazał wesioły /
Gdy opłakałby Krolewskie popioły /
Ktore nieba przeszedły /

    Za Monarche i Pana nam dały.

Wnet Apollinem napużona   CLIO

Wesołe w gorze zakazywała   JO

    Wraz sie odeszły tey Działá

    Ze i ich huk Europei zadrzala.

Ustęży teten / i rum niebowały /

Narody wszystkie po Subojskie Staly /

    Ustęży i z rzeczy nowy /

    Zadumani pozwielały głowy.

Zaryczał Europa z łezory dółkami

Naderzy ślós i wiatry nie swemi /

    Burzył we cofał wszad flagi /

    Wiosła swiadam i tego przewagi.

Uleł sie uleł / i iako niepomny

Opuścił rece Mosty wiarołomny /

    Wspomniawszy sobie na regi

    Nie zryżęny swoicy ślub przysięgi.

Darmo wytaga zarsierzone rązy /

Pioruny bite bez żadney obrązy /

    Władome swoicy niecnoty /

    Głowy własne porażały groty.

O iako cieżko westchnał przerażony /

Co zbrodził święto naglebše Tautony /

    Gdzież mu rozewać sie razem

    Z-likoniskim przepadłby Pegazem.

Tak pozostaly w nadzieicy nie pewny /

Blast go porażił ozdoby pokrewny /

    Takie ma Syryusz ozy /

    Ale dy w słońce krwawy wzrosł swoy toż.

Poguli Gęte / poguli i o tym /
 Co ciemney blisko mieściła Meotym /
     I nad Cymmeriskim Bosforem /
     Gdzie zapada wiecznym dzień wieczorem.
 I tuż nie grozo / tuż nie krwio pałazo /
 Ale cieciwy indziej nakładało /
     Na imie tego ogromne
     Dzidy krucha / i groty nie słomne.
 Ale i Austrey / i kracie Eurowe
 Gdzie wieżne w Morzu słupy Alcydowe /
     Z ostarnich korow przyniosły
     Stroyne wozy / i bogate Posty.
 Daliż buczny / Bętygn sie uklonił /
 I co hercyński cien im świat zstłonił /
     Padł do nog baldownik stary
     Podezrzany wetuisc swej wiary.
 A swoim w domu pościechy / i nowe /
 Z nim nastawiało lata Saturnowe /
     Jemu Theatrea budwio
     Jemu Bobkiem Obeliski służy.
 Zgoda pod wienicy świeżo oliwnymi
 Świat oblaćpila rełoma wdzięcznymi /
     Ziemia gdzie pusta / gdzie włość
     Piercha żywe powstrzeżala koci.
 Ato kto przyjaciel z nami w cien bluszczy /
 Zagniem Wielkiemu Monarsze Rym nowy /
     Na wiele głosow / i chorow
     Żył na wieki / przeył i Nestorow.

WIERSZ TRZECI

K Jedyz wdzięcznemu weselu
 Słodkie hamowawszy wodze /

Czas / Czas o nieprzystętu

W myślic pulnoeney drodze /

Dola sie rozwinę

Rzecz sie rozbiły.

Stewierście dymem sie burzo

Miasta i obfite kracie /

Jaki z Noweństwo burzo

Popiel z Wiewia wstaje

Niebo sie rumieni /

Ziemia krwio sie pieni.

Od Dniepru Gońce zalosni

Jedni drugich uprzedzają /

Bojare Bojare sprosni

Żony / dzieci / w pień ścinają

Połock ubiczany

Smoleńsk obegnany.

Niemieckay a na kon mściwy

Wielki wśladay Bohatyrze /

Sam ich sam wzroł twoy gniewliwy

W złomany potępi mize

Jako floma splona /

Gdy na to wspomiono

Czyli raz przodkom twym nowy ?

Nierowne wygrywać boie

Twarde im ucinac głowy

O stoleżne podwoie

Gdzie prog nie trkany /

Zapierać Tarany.

Deptala karci uparte /

Jch nie wytrzymana sila /

Mury i Bramy otwarte

Nogo suchą przestapila /

Twądo ouzdány
 Car sam brzmiał Bąrdány.
 Doznali i reki twoje /
 Gdyś biał nie swymi pory /
 Jesteż nie w ozdobie swojej /
 I byłeś tak z nas ktory.
 Jedno niebo czuac /
 Jeden chleb smakując.
 Doznali razem i cnoty /
 Dziwny i w Nieprzysłaćlu
 Skąd nisko złożywszy groty
 Przyswych Golobitniach wielu
 Imięciowi twemu
 Przysięgli wielkiemu.
 Teraz o tak się wstydzę /
 I patrzę ponurym okiem /
 Gdy twoje ozdoby widzę /
 I na Thronie tak wysokiem
 A ty tym ochocz /
 Następny im w oczy.
 Tedy pod ogromnym
 Dziewięć Etna wyda swoje /
 Wulkan zarudzi się potem
 Szyszałki kucac i zbroie /
 Echo wiatry goni
 Do koni / do koni.

W I E R S Z C Z W A R T Y

IW: Pan w drodze / już Koronne Wojska się ścigała
 Chorągwie rozwiała.
 Sebny grzmia / uderzo w troby / w taniec Mars z Bellona
 Lekkim Sagiem ścigano

Cicha Rządzivil w opale z Polki Litewskiem
 W Siewierskiej iuz ziemi.
 Wyglądało Obieżency / iako w wieczney ciem
 Aloude zamienieni.
 Iako ku słońcu wzdychała i wiosennej trawie /
 W błotach przykręch zorawie.
 Tedy pobudzone sercem / i ochota nowa
 Członki wszystkie za głowa
 Skąd podnosi sie Carpátus / gdzie Warta sie łączy
 Gdzie i Bug i Dniestr roczy
 Zewsząd wybor. Orsa Oboz pierwszy zatoczyła
 Orsa tak szczęśliwa była /
 Gdzie z ust Rancierza Wielkiego wypłyły sie one
 Zrodła błogostawione.
 Jedzieś Sarmacki Alcydo / mścić sie nąd zmiennymi
 Rezywoprzysięscy swymi.
 Atoż nąd waga przysięgiera / i Sakrament srogi /
 Przepadli twoje progi.
 Czym nieprzyjaciele swoje łusnie urażony
 Siecz pal / na wszystkie strony.
 Ze co dziś porozem trześo / Karli harde zniżo
 I nog twych proch uliżo.
 Niechci Błogostawia Niebą / i niezamierzchnione
 Gwiazdy świeca rodzone.
 Moc zastani Napwyższego / i strzeże zwysoka
 Strzenie twojej oki.
 Rzeki / a chęć we wszystkich nowa / zaraz sie rozłarzy /
 Marsim sam porzycz z twarzą.
 Iako rozpuszczony Bruśce / i w Miedzi cierpliwy
 Wzr ućrop bełkocliwy.
 Tak palato / tak Trytonom Dnieprowym głębokiem
 Ponurym groza wzrokiem.

Pierwsza z poruczonym swoim Chorągiew Stogniewem /
Gestem zaciął się drzewem.

Jaki stroj / jakie i niosła Pana swego Łolo /
Argiraspide czolo.

Tuż i polą Koronnego groził Hetman cława
Stara ogromny sława

Balinowski toczy drzewem pod Chorągiewa strojną
I Usarz duży z Worną.

Żaraz leżący Gwardye / gdzie Marsjowa Cera
Dawa uznac Butlera.

Pisze się Dzierżel ze swymi / a z tyłu i w czolo
Reimenty okolo.

Rozny pod Orły Pańskimi / i w Krolowskiem pierzu
Widze cie Kozimierz.

Jaki Palant gdy do Marsja / pierwsza w nim Krew wzwlera
Na Rutuly naciera.

Radziwiłow tuż i Wolsam / i Belgickim sykiem
Arcyhercki z Spisnikiem.

Tak pomkno się ku Białowu. A tuż pod Ostrogi
Wszyna boy Litwa srogi.

Wtedy w rozruchu wojennym (co była watpliwa)
Smoleńsk się nie ożywa.

Wprzód wprzód Mostkiewski Annibal / Moczarski w posilku
Rot Kamienickich Eilku

Wderza w Nieprzyjaciela. Jaki Heles niesie
Lew po Niemeyckim lesie.

Nie strzyma / pierzchnie w Ostrogi. W tym oczym watplono
Z Smoleńsk uderzono.

Chorągiew Synów Bojarskich pod nogi rzucona /
Łowczyckiego stracona.

Gdy ochota uniozły się od swych / zamięsany
Gawronski poymany.

Mroź przypadł / przyjaciel bojom z pochmurnego wozu /
A nasi do Obozu.
Który stał tuż na Głusicy Pánem brzegom dwiema
Smolensku przed oczemá.
Tu przysłmie Radziwił Páná tu w tego Ojbie /
Złago sie Woyska obie.
Ale Ktora Pánstwa gubi / i rozrywa rada /
Zawzięta sie hradá.
Gdy sporo najwyższó Cláwe między wielkich sílá
Bohatyrow wrzuciła.
Czemu ząblegać w oczy / razem Pan / i Pánem /
A Najwyższym Hetmanem.

W I E R S Z   P I A T Y

I.

Iż spuszczał Ohebus ku morzu swe Kónte /
Gdy w głowę Woyska wszystkie sie ruszyły /
I na przeciwnęj tamtey Dniepru stronie /
Przez most ludenny ogromnie stanęły /
Noc oczy zacięmi / i w głuchey zaśnie
Lęsných zarośli gładkie sie pomknęły
Ze pozodena wybiwsi sie z morza
Jasne im pole ukazała zorza.

II.

Tedy z pulwoyskiem pierwej wypráwieni
Pan Kamieniecki i Woiewodowie /
Zład od południa Naszy obleżeni
A Drózer sta w regim stał Ostrowie /
Edzie Most na Dnieprze / i przy nim Skupieni
Moskwa sie Woyska / i wsięcy Wodzowie /
Tak gotowymi gładac do wiparcia /
Jako do strachu Naszy i natarcia.

III.

Atorali frogą Polskiej moc oboję?

Jako bez oczu z nimi się okryją /

Droga przez ognie / przez miecze ich cnoście

Choć się nawinie / gronomia / siekła / bicia /

Ze los puszciliśmy wieżany swą jarmocie

Zegnana Moskwa w Ostrogi się kryje /

Gdzie z pod Ołopow zapadłszy zdradliwe

Aż do ogromnych ognie pełną sywe.

IV.

Tuż tu / tuż rąco / słabo / nie oddacie /

Atorali tak blisko zła i lud zbrojny /

Cie towarzyszywo pląze was pobite /

Smoleński Koro i meznego Wozy /

Tużliż wam leżli Siostry niemyte /

Żegiel z serca śmierci tak przystojny

Miejcie / co Polwiek Mnie mogą moli

Korony za to / i nagrody swoje.

V.

To gdy się krawie igrysko tu roczy /

Aż Dan ze swymi dawno nie prożnule /

Stanowią prawie Smoleńskowi w oczy /

Wzania Moskwa / i szance ruinie /

Gdzie Woiewodzie wyścieła Ochoty

Grozi i miezem strawionym sermule /

Aż garścią swoich tegie dwa Ostrogi

Wyściełszy / Panu przyspada pod nogi.

VI.

Żygliwe Nleba / Koro nam żyć daly

Przez tyle śmierci / że cie tu widzimy

Tużby niech więcej Jedze nie brzymaly

Ze w oczu twoich wesolo pomrzemy.

513
Dziś to wielki dzień państwa toż caly
Dotrzymaliśmy / do grobu wnieśliemy
Przełmiej odwagi / przełmiej trudy kawały /
A o to za to ukaz nam łaskawe.

VII.

Edziby nie wstąpił do dziełnym hamowane
Liby wypatrzyły Danu od radości /
O króci kiedy Nęstwo porównane
Przywagom naszym brzo i dzielności /
A co i Chwały słusnie przypisane
Wasser byż mało dośód starczyłości /
A kreć i ciała / nie warpić nie o tem /
W króciłim się czasie odwaga wam złotem.

VIII.

Tak pełni ducha i ochoty nowy /
W ogromnym znowu dymie się cętyś /
Do nich przydany pulk Rz. mierzowy /
Vderza w Sebnę / Chorągwie rozwią /
Nie parzo ogień / równe im i rowy /
Ze się do murów szesliwie przybiła /
A Mostki stołoc za Szancem głębokiem
O iako krawwym patrzal na to okiem ?

IX.

Już Sp'zo Smoleńsk święta opatrzon /
Dan do Obozu dla zawżerey trwogi
Wierzech tedną gory nie ubezpiezony /
Gdzie w ten trop Mostwa zasieka Ostręgi /
Zostawa / aby / Króych ualeston /
Na placu krawwie polozył Marsz fregi /
Dziśiem Rycerstw dani byli ziemi /
Co ley powinni / i w czym śmiertelnymi.

X.

Nie trudno Soltę u Moskwy przebądy /
 Wprasa cięła / że mu te wydadzą /
 Samby Acheron / dał ujęć się twądy /
 Przyszym i skłaniać do Niru się zdądy.
 W tym okrucieństwie nad Tygry i Pądy /
 Że pierwey żyły / i krew z nich wycadzą /
 Wykroia sercá. (o tak strógie czasy
 Dyomedowe (poplatáło w pásy.

XI.

Szmelingá widze / przystoynie ubrány /
 Kogoli taká pobożność ruszyła?
 Szmet podobny we kwi utarżany
 Że się Belloná nad nim uzalilá /
 Gniwoś z innemi stógo porzeżany /
 Wyleżńskiego bez serca przybiłá /
 Na desce Nympha. Nieboli cierpiałó /
 Że raz im umrzeć było ięszce mało.

XII.

Tak przylaciełskę litując fortuny /
 Aora bez swego płaczu brdź nie może
 Z Obozu Woysko wyprowadzi Truny /
 Z tym pożegna. Zdarz im pokoy Boże
 A których rązy zbiły i pioruny
 Nie tak śmiertelne usłópio náłóze /
 Pan cięsy wssyćkich. W nim trzymájąc ocy
 Rądy chce gńóć / i umrzeć ochózy.

W I E R S Z S Z O S T Y.

PDrus Bráto noroy
 Dorus lutnie Phebowy / Zwyćiescy pierwsemu.
 Takie Macs z upierzoną
 Zwodzi tance Bellonę / Brzmi Mondesie swemu.

Juz raz drugi swe łonie /	
Ku Hesperyski stronie	Słońce opuściło.
Gdy ogromnym Taboram	
Tymże co pierwej torem /	Wojsko się ruszało.
Noc rozwiła swe ścieżki /	
Atorez wsi, stęko stworzenie	Wzrusz swych przestrzegą.
Sam ze wsi, stękim Obozem /	
Żaćmion okropnym lożem	Niebu Pan ulega.
Wprzód Radziwił ze swymi	
Rotami Litewskimi	Pod Szanie Prozorowski.
Z nim świeżo przysła Polki	
Pod lekkimi Jarmolki	Czerń Zaporowski.
Butler ku Schanowi	
Gdzie Brytani gotowi	Podkato go z Dámem.
Nazad iednak pierzchała /	
Gdy z boku ich wspierała	Rozem Kreic z Wolsamem
Pan raz szczęśliwie wtory /	
Na Karę Polkowskiej gory	Gwałtem następowała.
Gdzie zaśieki drzewiane /	
A Blothausz sypanie /	Porata rumie.
Tytan w tem na pulnieniu /	
Gdy Mostwa ku potrzebie	Wstaje się w oczy.
Do nich do nich zaráżem	
Tyzenhaus / i z Olazem	Jednym sercem szczy.
Wderza się ze łuny	
A puszczone pioruny	Ogniem ich okryła /
Świszą kule, brzmia groty /	
Ziemia buczy z ochoty	A powietrza wyła
A co dotąd się chwiała /	
Ku naszem się rozśmiała	Fortuna wesóło.
Gromia / gonio / ścinała /	
Co Celnicyśkich imię	Niemieckich głów góło.

Ale kęsy i tam gromy /
 Gdzie przez parow trylomy
 I na odsiecz drugiemu
 Szanieowi Połkowskiemu
 I ci za drugich torem
 Mężnym naszych uporem
 Słepo wzięwszy sie falo /
 Pola trupem zawalo /
 Tak zmierzch pierwej nie pądnie /
 Ze osięze trze śnądnie /
 W tym i Moskwa (słuch nowy)
 Z Cerkwie pierzcha Piotrowy
 Tedy ledwie sie z morza /
 Złota wychyli zorza
 Znowu trzęsie Mąrs drzewy /
 Znowu rozrozy gntewy /
 Z tymi Butler sie śłiera /
 Owych Rojen wypiera /
 Ze fortuna watpliwa :
 Ale wie komu zyczliwa
 Aż gdy ufe walnem /
 Moskwa naszym silnem /
 Madalencki przypada /
 Jakim gwałtem wypada /
 Dopiero tak z reławą /
 Gdzie krew jego / gdzie sławą /
 Dziewięć Zbroj / drzew chrzest / i łomy
 Jakie Mongibel gromy /
 Czym w pul pyłiny nadzieie /
 Nagły Neptun rozwieie /
 Ze gruby tył podali /
 Jesiennie zamiętali /

Moskwa sie przekrada.

Pod gore podpada.

Wlono pogromlent.

Ze krew Dniepr sie wspient.

Pola Pan Mąrsowe.

W Szance Schinowe.

Połkowska w plomientu.

Po krotkim wytchnientu.

Plechota w Opale.

Komu podnieść śale.

Wesprze wzad Szeregow

Tagus z swych zabrzegow.

Szalona uwodzi.

Nądnie śmym rodzi.

Niemieckie zapedy.

Trupy i krew w śedy.

Wraz zeńcie się zdrymnie / Gdy o Strażę trzeć.
 A toż boie rozymie /
 Lucyferą nie zęka / Wieść pierzchliwa leć.
 Moskwa z Szancow ućeka /
 Tedy pod zorze rana / Spłża porzucona.
 Forty puste zostana /
 Czym z przeszłego niewzrusa / Piechorą strapiona.
 Odżywi się do zasu /
 A co tak twarda była / Do Smoleńską progi.
 Połkowska otworzyła /
 I w nie przystępne grody
 Bez Krwotę Naszych i ślody / Suche weśly nogi.

W I E R S Z S I O D M Y.

NJe iedną Fortuną metu bosadziła /
 Ledwie ledwie pierwszy stopień przestąpiła.
 Już co raz rozpiera bołi bużne wyży /
 Co dzień Nieba bliży.
 Szoda trzećta była / Szoda dobrej wrości /
 Gdy Pan na Moskiewskie forty i Ostrogi /
 Wszytko przenikałoc / o wszytkim wiadomy /
 Nowe wzburzy gromy.
 Tedy część przez Smoleńsk Woyską się przeprawi /
 Część skradnie pod mury / brodem część przeprawi /
 Gdzie Dam z Alamerj swymi / przy Dnieprowym progu /
 W regim stał Ostrogu.
 Ledwie wdzięczney z łozą przyszło wstawać Zorzy /
 Gdy z Pułki pieśymi Wielki podkomorzy /
 Wólc / Abramowicz / ogniem i żelazem /
 Następią zarczem.
 Pali się powietrze / nie znąc w dymie słońcá /
 Gdy wspierała owi / ci bila bez żoncá /

Jako Wulkan światu zgube gdy przyspłesza /
 Etne swa zámiesza.

Tuż tuż Naszy Spłszy utykają w-Wały /
 Dada trup uparty / ginie Radkie śmiaty /
 Nie lednak jere słożo / nie szod taki flagi
 Zstano swej przewagi.

Wzias i Zaporowsky dolem sie skradają /
 A jednym w raz strumem Ostróg rozpierają /
 Ale choć i dużyh ramięny Cyclopów
 Nie ruszo Okepow.

Sroziśe lada rowy / i ślepe fortyle
 A niż moc okryta Mestwu ich i sile /
 Przecię w ogień żywy / co serca co chceć /
 Ido bez pamięci.

Ai gdy ciaty swymi doly wyrownają /
 Że gluche pod ziemią lochy zaszyfują /
 Tuż i Dām we twodzie Jako potok Ktory /
 Moskwa spada z gory.

Tedy wespro Naszych tedy z pracowaną
 Zmieszają Piechote / gdzie ognista rano /
 Waler urażony / gniew budzi w sie Krowawy /
 Przysiedszy do sprawy.

Wraz z bożu Junacy Quarciáni szczo /
 A pierwey leżeszys z Jezdo harce szczo /
 Że sie tak duze o murowe ściany /
 Wderzo tarany.

Ale cześkim wsparci nie opro sie gwałtem /
 Jakim nagła powodzi thamy porwie Khratem /
 Podawszy tyl nagi / ku zbroynym sie mają /
 Tam podpadało.

Dopiero z Lwowskim Szapłcha Straznikiem /
 Rzecz w pul zginionych spadno z Kopijnikiem

Struśo las ogromny / taki rum od wiatrów /
Karpатыckich Tatrow.

Nie zmieszało Mostwy / ale iada na niey /
Ze iako niżejemne bydo parowant /
Po szerokim polu zawziawszy sie w nogi
Przepadnie w Ostrogi

Don ch / ponich Naszy / ze z wielkiej ochoty /
Schinowe Waly utykało groty.
Gdzie zabie Chorazy / i Młodzi przebrány /
Dzieciwiec zamieszany.

Alle gdzież na placu pomrzeć im zyczyla /
A niz Jedza Krawawa na ro zostawila /
Ze popali żywo nieprzytacieł płochy /
Serca ich na proch.

Czyli dom wskreśhony Pelopow okrutny ?
Czyli wścieciec znou Pandyonie smutny /
Albo Dyomedes w pulnocney gdzie stronie /
Postawił swe Konie.

Tak gdy w puldnia Słońce / z polá Polki zwodzo /
Szance dwa wyparte / Ktore sie przygodzo /
Zu fortylom naszym / a strachu przyblemu /
Nieprzytaciełstemu.

Bo Pan duchem wieszezym (komu sie nie zdalo)
Przezwyszy co na tych fortach należało /
Ojadł Piekhota / ni w Imprezie ony /
Swowey omylony.

Czem zlekch sie Mostwa (pod Zorze nowina)
Zeby nie zalegali Naszy od Schina /
Z Szancow wielkich esmi / zwotpiwszy w ich mocy /
Pierzchla o pulnoc.

Zapala w raz ogień / zeby co zostalo /
Dostatkow i Spize wszystko pogorżalo /

20
Ale w pul plomieni z Rozacko drużyna /

Naszy sie ochyno.

Tak zbiegły Medea Thracckie pall włosci /

Tak mordute bracia / dla Tessałskich gości /

Żeby okrucieństwem Dziewki zabawiony /

Odiec był skrapiony.

Po pustych Ostrogach zakuta w tym pleśy /

Gdzie została Spiza / znacznie ich ucieszy /

Podsyca sie do tod przykurczeni głodem /

Cerero i Miodem.

Tedy Protorowski / Dám i Menándrowe

Wstąpiły fortę? Wwe Muzo nowe /

Żaczynamy pieśń niezwykietonemu /

Alcydowi swemu.

I W I E R S Z O S M Y.

Jeżze sie oparli /

Jeżze regimi zamienili waly /

Raz ogromnymi ozwo sie Działy /

X L szel / i Szarley.

Oro gdy nowemi

Cieska sie Etna tumulty wzburzy /

Swiat Trysfona blada pochmurzy /

X ci za drugiem.

Atore porównane /

Temu zwycięstwo? Atoremu Bogu

Z uklonem niśm przy Swietym progu

Słusnie przyzywane?

Tobie / tobie Etry

W ogromney lenie tropaszcekiego /

Arwo i plomienmi palatacego /

Smoka bliesi z gory.

Ciesi:

Cieſſcie twe ną wielki
 Oltarze beda / ną chwały twote
 Prz ychodnie ſluby zawieſia ſwoie /
 Zuſtrzeć daleki.

Tedy pozoſtałe
 Szance i Forty Pan przepátuie /
 Bátorom duzym tak ſie dziwuie /
 Jako okazałe.

Żalobliwa zgubá /
 Ognisto ráno Meza wielkiego /
 W razie Smoleńskim Woiewodzkiego
 Żásmuci Jakuba.

O nſech tak nie drzyanie /
 Że pozney pierwey nieśmiertelności /
 Bellona popioł tego i Paſci /
 Żaleci uprzypicie.

Tak ziemi co ziemi /
 Duch i po śmierci nie zwrócony /
 Połk Kamieniecki w tym wyprawiony
 Na czte z drugimi.

Miaſto ſpodziewany /
 Spize i Rubli / Drochobuſ pali /
 Pan ruſſante ſie Woſtku uchwali.
 O Turzence rány.

WIERSZ DZIEWIATY.

Iż ognie pogaſzone wyrownáne doły /
 Fortuna po powietrzu rozbiegłymi Eoły /
 Połſka humi / nie maſz ich / ani ſie opárli /
 Co tak pyſne nadźiete byli tuż pożarli.
 Konay o Boh-tyrſze / Koncz Narod nie wierny /
 Siegay ich w Acheruntach / i ſezod Erwáwey Lery

Czyli był raz podawšy gruby i zelrywy /
 Obroca się : i zniósł wzrok twój popędliwy.
 Jeden leśsze zostawał / Ku stronie pulnocy /
 Ostrog wielki Schinow ogromny i mocny /
 Gdzie / iako się do serca po pleurze przeszły /
 Wszytka krew / siły wszystkie na ratunek zeszły.
 Hey na tym met Olimpie / tego dosta runa /
 Skok i Rodus. Zygliwa przewagom Fortuną /
 Tedy rusza Obozy / i niż dzień się skończy /
 Obażo się szczęśliwie na gorze Skowronczy
 Górą / Ktora samemu Schinu panuje /
 Jego grzbieciem wysokim Oboz upatruił /
 Tedy w Szancu głębokim nieprzyjaciół siedział /
 Ani co mu buduisz za Machiny / wiedział.
 Dopiero iako ze snu otrze sobie oczy /
 Widzi / iuz Abramowicz wał potężny toczy /
 Z Podkermorzym Kawaler w gore się szanuił /
 Dostrzega się / i nie wezas pogody załuił.
 Iako stado strwożone gości białopiorych
 Wielki Orzeł zasadzi / po upości Których
 Snaćnie gromi / i ledwie co ukażo głowy /
 Raz ich nie uchronny czeka piorunowy.
 Tedy co w nich rumoru / co dzwieku i siły /
 Z Schinowych Ostrogow Działa w raz zawyły /
 Ze ślepa rezoluto ruszywszy się w głowę /
 Mostką w gore uderzy na Piechotę owe.
 Atoż gdy cieśkim wsparcia gwałtem ustepuił /
 Wydawšy się przed inne Bazmierz ratuił /
 Butler po nim z Waterem / i Polk Bamienski /
 Gdzie MoczarŃski przywodzi / gdzie dzielny Czarne-
 Boy Krwawy boy pamiętny. Jaki drugi ledwie / cł.
 V Xantu i Termopil / gdy strony obiedwie /

Świeżych coraz posiłków sercy pobudzone /
 Wściekłym gniewem czyniły ślepe i ślone.
 Złod Moskiewska obłokiem z boku leżda spada /
 Złod czolgim pochylona piechota sie skrada /
 Obłema silni nasy / Odu iako Etery
 Plon paruje Polifem z Wulkanowy gory.
 Pan szkod ognia / i Muzow przywodzi. Szukule /
 Sam iak Argus stożki wshytko upatruie /
 On przeszedlby sabior sercem doświadczonych /
 On żartkoscia po kłofach biczalby niekantonnych.
 A gdy widzi ze Naszym, Eterze w sprawie stali /
 Szkodzi z Dział nieprzytaciel / razem sie zapali /
 A razem / hey na co sie / na co dluzy chować /
 W glowe Wojska wshytkiemu kaze następować.
 Vderze sie iako grom na harte Cyclopy /
 Wyszczelony Jowisbow / złod krwawe z topy /
 Złod i grady zelazne z Obłokow sie wala /
 Ziemię trzesze / i Nieba ledwie nie obala.
 W tym zgiełku i piorunach okrywa sie Minsk /
 Kamieniecki przywodzi / czyni Madalinski /
 Drzewa kruszo ogromne. A Water szorliwy /
 A Butler i Kawaler ogien strzela żywy.
 Czym z gory wsparta Moskwa da tyl pochylony /
 A Naszy ponich pomich wito wshy sie w zagony
 Pole trupem poloza / az noc nastapila /
 Atoza grzbiety zalywe plaszczem swym okryla.
 Juz wshytkie wyroczynsy razy i pioruny /
 Dalszy sie nieprzytaciel nie wazy fortuny /
 Juz pola nie użaze / juz hardosci zloza /
 A zapadlby nadzanie w fortach jowych polozy

W I E R S Z D Z I E S I A T Y.

Tę sam dopiero obleżony /
Co ruszył wszystkie Aquilony /
Czternasta Smoleńsk w cieśle ziemi /
Ścisnął pasami tak twędemi.

Atora podobna tej odmianą /
Wieżien niezemny został z Páną /
Który dobywał / dobywał /
W ostatniej ziemi go mącała.

Tedy ze wszystko swo potęgo /
Koronne Wojska go oblega /
Wzmo mu ziemię / przeymo pasy /
Zastonia Niebo / zatóno lassy /

A już pułnocne w tym Tryony /
Hyperborskimi spadną strony /
Świat zamieściła zawieruchy /
Ziemie rozedmo przykre duchy.

W burzliwym Niebie i niewczasach /
Zobdat się Kurczy po Szalasach
Testnio / i Nasy na przestżeni /
Jako daleko obleżeni.

Owym otwórze / polá / kráte /
Ziemia zamknięta tym zostaje.
Przybywa blada z plikła Jedzą /
Z tysiącem śmierci głód i Niedzą.

Powiedzcie Muze / wiele było /
Co to zaraża ich zginęło /
Jako ciekawie wściekła ona :
Śiekła ich bieżem Tyzysfona.

Ani ukąsa z ziemię głowy /
Bo z góry piorun Jowisowy
Ani tak cicho gdzie się skradną /
Bo wlot harpie po nich spadną.

30 35 2
Powiedźcie (żeśli na to stało)

Wiele ich wiele Erwia polało /
Niżemne chrosty ku ulzeniu /
W Mrozach gwałtownych przyrodzeniu.

Takę przewaga co był zostal /
Z potopu Pierhy ognia dostał /
W Niebie Prometheus / zład na ziemię,
Złego wszystkiego spądło brzemie.

Czym nieprzyjaciół utrapiony /
Rady niewidząc z żadney strony /
Z codziennych razów mdły i chory /
Wda się w Traktaty / wda w rozgwozy.

W przód utaliwszy skryto rane /
Przypuszcza Wieżnie na zamiáne /
Ale czas trawi / i w czym struś /
Z Posiłki zęła na Manstruś.

A jednak w zbrojei Mars gotowy /
Nie rozbić się / i oraz słowy /
Raz grzmi Kartany ogromnemi /
Ze dzwieł w ostatniej słyszeć ziemi.

Czym nieprzyjaciół się nie kuś /
O gore znowu ? Ale musi /
Co raz umyślać. Co raz one
Razy na wiatry wyrozone.

Wysłać płoruny / Wy mu biczem /
-Cny Kamieniecki / z Daniłowiczem /
Nie mogli tak przedko podnieść głowy /
Jako nan przypadł raz gotowy.

Czyli tak ciężuple moje Muze ?
Nie ciwśy nigdy Aretuze /
Wpomnia tu wszystkich ? Sam tej Mocy /
Carbunkul / że się wyda w nocy.

WIER SZ I E D E N A S T Y.

O To rozymś plory /
 Merkury leci wesoly /
 A tory Kot i świat Ktory
 I Phárontowymś Eoly /
 Tobie Monarcho wielki zagrodzony ?
 A tory Kres stawie twoley sámterzony ?
 Dosiągnęś reko dlugo
 Przy lodowym Hiperborze
 Zraziliś Hydre drugo /
 Tam gdzie powstawało Żorze.
 Przepadł bez zadney twoich Państw obrązy /
 Pysne żłogowśy nadzieie Abazy /
 Ze nie czuł cie przytomnym /
 Porwanego Aquilony /
 Tedy i Woystkem ogromnym /
 Wyprawił się do Korony.
 Ale doświadczył / lub Borysten piłeś /
 Ze siegaś Dniestru / i daleko blięś /
 Aż i wam część zwycięstwá /
 A torych tam enota doznána /
 Każdemu swego Mestwa /
 Słusznie Pálma bydz ma dana /
 A tore wy zniósłśy przed zwycięstnym Thronem /
 Oddacie Pánu z powinnym uklonem.
 Tedy wraz po Teronách /
 Zągrzmiały w Tarumfie Działá /
 Grom i Scho po stronách /
 I gor pobliszych się ozwałá.
 Zapalo ognie / uderzo do quatrow /
 Dźwięk / huk / i tumult pohop w żmie z wiatrow /
 Pory:

Porywa sie stwożony /
 Nieprzyjaciół to nowina /
 Razem Imprezie ony /
 Dźwuli sie co przyczyna /
 Co test: Czy Wolga łańcuchami spleta?
 Złupiony Mozaik: Czy Stolica wzięta?
 Nie pierwej sie wyzwoli /
 Ze uszyszy co w tym było /
 O tak go zaboli /
 Jak to i utrapilo.
 Wolalby słyść Scyllę rozdrażnioną /
 Wolalby widzieć Cytry zaciemioną /
 Przecie tak Zubr / Ktory
 Od psów wielkich wparowany /
 W cieśnię i przykre gory /
 Na Mlece nie dba i rany /
 Rogami mlece Ziemię / zeze od tądu /
 Ani sie dawa pozyc do upadu /
 A Albo go przykrywa /
 A Jedze co dzień wściłnato /
 Ognia wody ubywa /
 Zule pod ziemię siegaio.
 Przecie on gora / przecie zda sie srogi /
 Na wiatr balone mlecae prozno rogi /
 Znośniej mu Etne ność /
 Znośniej Zyzfowe brzemie /
 Antz poKotu prość /
 A hiede unżyć ciemie.
 Tylko iak w śnie przez zoworow tyle /
 Z niewoli, marzy o dobrym coś dżile.
 W I E R S Z D W A N A S T Y.
 I Słysz ognie nie splonely /
 Ktore z palone bely /

Ze Bissurmánin zrażony /
 Wstąpił w swe хорьзоны.
 Oto od ciemney Taurdy /
 Złoczone podniosły dzidy /
 Przyleżdza wielki zdaleka /
 Wielkiego Posła Dżanbekę.
 Ktoemu świat Rzym:sk: mały /
 Azje nie zholdowały /
 A sam Otroman się leka /
 Pokornie przed Panem Kleką.
 Trzykroć już Oki głębokie /
 Na imię tego wyśokie /
 Trzykroć tak długie w sobie /
 Zmierzyl Sarmacye obie.
 Co mogli ogniem / co żelazem /
 Wotował i palił razem /
 Jeszcze siable krewto spłuskane /
 Jeszcze konie niewygrzane /
 A dalej gdzie kaze porość /
 Ze granic ostarnich dorość.
 Przy osiarcowanym zdrowiu /
 Hordy wszystkie pogotowiu.
 Wdzięcznie Pan Pogański one /
 Głowy przysłał unizone /
 Koty świetno wyrzeźdzały /
 Muzyka / i Dżiała grzmiały.
 Znowu / iako przyleży imię /
 Schiną Aquillo zdymie /
 Pukielney iadem zazdrości /
 Rozedma Jedze wnetrzności.
 Czyli przez A:walow ryle /
 Polskiey co silnego sile?

Czyli pleśń nie zbadał?
 Diorun: nie wyszłelane?
 Co cudze mogły rozumy?
 Co z Bissurmany poćumy?
 O to i Turczyn ućonił/
 A Tatarzyn sie uklonił.
 Takli sprzet Bojarsti drogi/
 Na Maydan da Litwin stogi/
 A My pod furki porędzimy/
 Pomrzemy / pierwej pomrzemy/
 Ale pozrzo z drugiey strony/
 Na dzieci male na żony.
 Tedy uporem tych zgubić?
 A prozno sie śmiercią chlubić?
 Rzeczy o rozgwozy prześa/
 A codzien sie z sobą znosią/
 Ze Woroniez naszey strony/
 Do Stolicy w prawiony.
 A złote podzi nie plyną/
 Oślazuje wielkie giny/
 Aurez i Nedza po Obojach/
 W ciępkich niewytawany ch mrozach.
 A ciebie Rolucki drogi/
 Nie Mars A. r. ceno stogi/
 Jako przysiał spomist: mi/
 Aquino panno ty wymi.
 Wiele ubrło Roszolom/
 Ty iedną godziną popsolom/
 W Niemdziecznym zostac Tryonie.
 Niedaś o Wielki Patronie.

W I E R S Z T R Z Y N A S T Y.

Tak gdy utrapieni przez Nieda przez Słońca /
 Cier wazy to lekko /
 Manstruę gdzieś daleko /
 Niewidzo cieśkości / i niedzy swej Łonca.
 Niechay gniew oplonie / biec przesłano Działą
 Już nie zawiedziemy.
 Dąilo bułsi powiemy.
 Co chcecie uczyniem. A dacie nam ciłala.
 Atoe i zwiżetom zwykło unżonym /
 Miłosierdzie służyć /
 Da sie im Pan użyć.
 Da / i prawa służnie poda zwykłym.
 Nie Karci / nie niśkie ramięa siełierom
 Nie Surci Quierom /
 Nie Jarsma Samnitom /
 Ale co przystoi / wielkim bohaterom.
 Niechay cudzoziemscy służy wolność mają /
 Niech zbiegi wydadzo /
 Armate oddadzo /
 A nie ley pod slubem i zdrowiem nie rąfo.
 Co na Slawe Pańsko / Imie swoje dali /
 Sprzet im był wrocony /
 A dżieci i Żony /
 Jako co na włosciach świezo ich zabrall.
 Szable do gwardiego nie podnośie nowiu /
 Starshy niech sie tego
 Wwiazio przysiego /
 Ża co połoy wszelki rzeczy sie ich zdrowiu.
 Porzuco Choragwie pod Arolewskie nogi /
 Ani ich podnośio
 Ze niśko uprośio /
 Doplece rozwinio / gdy mino Ostrugi.

Niedawno Schin rał frogi /
 Przypada Panu pod nogi.
 Darcz o Phabie złoty /
 Patrzcie Niebieskie i Polowroty /
 Ze od was dowie sie o tym /
 Swiat / i zdumiecie napotym.
 Jako namowione.
 Z obu stron punkty poprzysiężone /
 A ze dwu / ogrym rzecz byla /
 Moskwa Szancow ustopila:
 Naszy odbierala /
 Spłze i Działala / Etere urazala /
 Subtelne nie tylko uszy /
 Ale mury dźwięk ich kruszy.
 Jakimi płoruny /
 Do duży strzelał Soliman Tuny /
 Jakimi Bawaler Mały /
 Albo broni Żunt swej Bały.
 Tożo sie Małchiny /
 Przy nich Woienney apparat inny /
 Niezmierney dżila roboty /
 Ołowy prochy / i Enoty.
 Ten gdy widoł minie /
 A dzień sie drugi z Morza ochynte /
 Nieprzytacił prożen twogi /
 Opuścił już swe Ostrogi.
 Tedy co przebrane /
 Woysko ogromnie uszykowane /
 Dawszy rum ku przesćciu ciąsny /
 Na wzgórek wynidzie ciąsny.
 P A N frogi ogema /
 Pod Chorogwiami swoimi dwiemá /

Przy boku Senat / a w Łolo /
 Świetne Kawalerskie Czolo.
 Jada iuz celniejszy /
 Woiewodowie za tym dumniejszy /
 A Panna gdy beda blisko /
 Chorogwie porzucą blisko.
 O tak sie wstydzą !
 Gdy przydeptane karki swe widzą :
 Nie mogą dotrzeć sie wzroku /
 A Zwyctezce znieść widoku.
 Iuz i ty nie wstaway /
 A lasz tylko Panska wyznaway /
 Ze ciebie lub wazysz nogi /
 Wyzyszcie nawiedzisz progi.
 Przystapi z drugimi /
 Po Szaloscielskim / dumny Artemi /
 Suchotyn / i pelen troski /
 On tak hardy Prozorosci.
 Trzykroć gdy uderzą
 Do ziemi czołem / Znaki odbierają
 Zarazem co konnych było /
 Czolo Boiar nastąpiło.
 A co koni zbyli /
 Nierównym drugich krokiem dążyli.
 Tak bieda i Donce ciebie /
 Ze nie oni sami piechy.
 Rzucił Sup z Waldonem /
 Chorogwie swoje / i z Matronem /
 Toblasi / społem z Strzelcami /
 Leponow i Szarletami.
 Lissi i Dam z Ruchem /
 Przed Szandrichonem posili zabierem /

Nad tego Anglię truno /
 A swola smutni fortuna.
 Tak / że nad sto wiecey
 Pado Chorągwi / Ktorych nie precey
 Podnosić z ziemi sie waży /
 Aż hetmani im rostką.
 Znaycie laske Danstę /
 Ze sie nie oblał Krwio Chrześciańską /
 Ktorey bedali wdzięcznymi /
 A wbytkiey ułaze ziemi.
 Nie zaydzie mrok stonć /
 Ze ona przydzie Scena do Pońcá /
 Nad widoki Olympowe /
 Nad Tryumfy Augustowe.

W I E R S Z P I E T N A S T Y.

W Zioć Obozy / i sto Dział / mieć Schiną w reku /
 O Ktorey Melpomeny? i Ktorego dźwięku?
 Co zazdrość Kogo piecze /
 Co i świat na to rzeze?
 Daley iuz tryumfalne ruszywszy Obozy /
 Droge w giebste Tryony / i ciemniejszy lozy /
 Jáko mieć fatá chćtaly /
 Pan przedsie wziął do Biały.
 Aż przeciwny Aquilo zarázem w te tropy /
 Pluski spuści mierzłone / i przykre rostopy /
 Kola iuz lięz biegáto /
 Niebá sie opierało.
 Leniwsza i Fortuna do tad sprácowána /
 Wąsa iednak przewagá i enotá doznána /
 Przy ślepy oney minie /
 Potomnym látom stynie.

Ante tu zámiesz Zbóski Karty mój /
Gdy Łucny wetuiac i na imie swoje /
Ległś niezwyćieszony /
Przy wieży zapalony.

Gdzie indziej w tym Kiercie Sf. ry Wsła swoje /
Arora Krawa z obu stron upr. Krzywysz boie /
Do przmięza i zgody /
Skłoni oba Narody.

Wraz z naszym Woronieczem / iako się doniosły /
Zumocy ze Stolicy / przyszła Car Pośły /
Gdy już już w uszach blisko /
Położu prośać niśko.

A nie trudno uprosić na to Kommissarze :
Mars iednak nie ustawa w zawziętym pożarze /
A tu reg. mi D. iaty /
Dobrywa mocno Bł. y.

Tam po Mezaisk / i dalsze Stoleczne Łorody /
Szlaki znać ognistemi Wsłkie Woiewody /
A owdzie w pul Tryonu /
Zółkiewsk. blisko Donu.

Burzy się świat popiołem / a iedną za drugą /
Raz w raz gaty przechodzą / Ziemi iako długo /
Nie maś chwile wytchnieniu /
A Łonica utrapieniu.

Już w tym nad Polanawko Kommissarze beda /
Tam iako z Moskiewskimi znośysz się zasieda /
Miedzy dwiema Emulą /
Pierwsz. skł o Tytulę.

Arory Kiedyż Apenin nie r. chło zwalwszy /
A do drugich powoli punktów przystapiwszy /
Tak z soba się pomierza /
Ze wieczny mie uderza.

Cołowiek między Państwa było zrodzić nie dość /
Wszystko wzajem utopio w wiecznej niepamięci.

Król do Cesarstwa Wielkiego /
Wstąpi prawą swego.

Tyle w nim kr. w / i miłość swoich sprawowała ;
Ze w puł biegu ślone kół zadržymała /
Spolney gwoli potrzebie /
Zwyciężył wprzód sam siebie.

A Car / wiecznie Siewierskich zadržć się ma włości /
Odać Miasta i Grody bez żadney trudności ;
Nie dochodzić Estonow /
Zapomnieć i Liwonow.

Wieżnie wszystkie wypuścić / ani przeciw sobie /
Z niechętnymi przedstawiać strony mają obie ;
Między ziemią obojg /
Granice upokoio.

Rupecy handlu z obu stron będą mieć bezpieczne /
Miasta opuszcz obote wylowisy Stoleczne /
Czego potwierać tego /
Drz. z Dosty swe Drzysiego.

Tak łac się kr. przestala / tak Janus zamknięty /
Z niesmiertelnym imieniem Dána i Borony.
W którym i ty Przemyśle /
Masz część Wielki Kancelarz.

Tys! nie tak Hercules łańcuch złoty /
Ale słowy upor ich wiozł cyfrowymi ;
Wielec powinni wiele /
Sami Nieprzysiąciele.

W I E R S Z S Z E S N A S T Y,

I Wz ukończysz pulnocne Tryony /
Do swej się wracasz Zwycięzca Borony /

Stoba pod wieny Połoy Ołownemi /
Zawita ziemi.

Jo Tryumfie ! nad Afrykańskiego /
Wielkŝy Hetmaná. Czyli Egipskiego /
Zgoniles zbiegá : gdy on pod Namiotem /
Hoduje zlotem.

Czylis Arkady zwoiował pieŝzone :
Albo Tarenty miekkie nie ćwizone :
Ktorem deŝcz zloty i rzeki Cukrowe /
Nłyná gorowe.

Narody twarde / Pulnocne Narody /
Gdzie i dziecina ćiepley nie zna wody /
A w zimnie wiecznym / gdzie nayglebŝe ćienie /
Strzela Jelenie.

Nie znali Perskiey moŝnoŝci i siły /
Siekierzy Rzymŝkie ledwie ŝe im śniły /
Ani ich w puŝczy doŝedł Kaledonŝki
Świat Macedonŝki.

Dziŝ na twe Imie niŝto ŝe klaniało /
Dziŝ pod zwycięŝno reko ulegało /
A tak gleboŝo / gdzie wieczne mgły roniá /
Granic nie bronia.

Jo Tryumfie ! Nie ludzi pozyleŝ /
Ale zwycięŝtwo ŝamo zwycięzyleŝ /
Co mogła Nedŝa : czego ŝe waŝly
Afrykow siły ?

Czym ćie poŝonáć Nieprzyiaćiel ŝadził /
Sobie na głowe / ŝwoy mu fortyl wadził /
O drwa umierał / bez krawáwy nagrody /
Nie p.ł i Wody.

Oblegáć górzćio zaŝtep on ogromny /
(Wierzyli temu będzie wiel potomny)

A dotrzymaj. s poprawiwszy znowu /

Cieślkiego ławu.

Jo Tryumfie / po boiach i po rych
Zwyciestwach / zemu wozow mieślaś slotych /
Czekało Slonie czekało cie nowe /

Witnice Palmowe.

Weźmiem cie weźmiem na swoje tamioną /

Damyć nie złoto / ani Geryoną /

Dogare plony Apulicy zziay /

Oryze Oryżyny.

Alc swe serca / Których ty uszyeś /

Gdy sie w Doganśkich Milonach okryeś /

Tu zdezymieśli sie / bezpiecznie na łonie /

Złozysz swe skronie.

Nie straż okolo Medet Kolchidow /

Ni Tarze Srebrne i Argiraspidow /

Nie Aeronowa firo / ani owe /

Dardy Tullowe.

Milosi poddanych nad Kamiennie Lidy /

N. d niepozyczy mur Semiramidy /

Ktory na stronie rowny Magnies obie /

A nam i robie.

Splewam / a Phibus przeiał Saffo mole /

Oto ia przy nim az na wieki stoie /

Dodam mu łoni / Niebą mu uchyle /

Ant omyle.

Postromil swiezo Tryony Pulnocne /

Przepadło Tane imie tego mocne /

Viat Dniepcowi Pána niecierpliw'e /

Wodze pierzchliwe.

Obroć na wschod Tryumfalne wozy /

Sciągnie zwycietne Wojska i Obczy /

213
A niż pożarte Ottomanskędy wydrze /
Nadziele wydrze.

Słysz pod Spiszę Rodope przykłęka /
Od Wiosel Dunay i Hellespont stęka /
Wali się wali grubego Narodu /
Obłok ze wschodu.

Czyli grńńce poprowadzi nowe ?
Czyli nie mestwo zgoni Ossmńńowe ?
A niż zmasńńey tey Oblubienice /
Tęńńe się loźńńice ?

Nń twoley K R O L V głońńie tey Boronń /
Nń twole spada gorń tń rńmionń /
Czyli te lńńwy Chńmeleontowe /
Ozom twym nowe ?

Ty masz kńńńwego Młodzińńa ukrońńić /
Ołtarze Bogu Swńńńtu sńńńce wrońńić /
Od ciebie mośńńiwa Nemeszys Dzińńadowy /
Wyglńńda głońńy.

Twole to dńńńo Tryumfń te tobie /
Cortisń Ąńńba / Fu twoley ozdobie /
Włńńda Dunay grńńbier nie uieźńńony /
Z swymń Trytony.

Schylńń się gory / Ąemus się uśńńiele /
Wynida w Wicńńcach starńńy przyńńaćiele /
A ipolńńym Panow okrutńńych zelńńem /
Pomogńń razem.

Juzby zńńńńtonń i Ąiemńńa i Mńńrze /
Juzby i wschodńńe poczuly się Ąńńrze /
Że nowe sńńńce fu czńńńemu brodu /
Wesłńńo z Ąńńchodu.

Rzekł a Niebieskiej nałoniwszy głowy /
 Dzwolił Poczet : Niech Dom Jagielowy
 Żyje na wieki / i z Wnuki poznemi /
 Pánule Ziemi !

(37)

PAMIEC
SMIERCI

MAIASKIEYSZEGO

ALEXANDRA KAROLA

KROLEWICA

POLSKIEGO i SZWEDZKIEGO,

Roku Pańskiego 1634 20. Novembr.

Najśniefey PANNIE,
ANNIE KATARZYNIE
KONSTANCYEEY
KROLEWNIE POLSKIEY
I
SZWEDZKIEY.

K Ocbánia twego Konterfekt załobny,
Ruine znaczna, i w Krolewskim Domu,
Korony wszytkiey żal, iezli podobny,
Iezli był kiedy spodzierwany komu;
Co duchy mogły Muze nie ozdobny
Zpodziemnych odnieść Mieśkańców pogromu,
Rymem Oczysztył ułożywszy pioro,
Przed cie przynoszę o wielkiej Krwie CORO,
Ty iakoś wiecey nąd inne kochała
Subtelny m s t w e y p ł c i, i miękkim kochaniem,
Takeś nąd wszytkich wiecey załowała,
Tak ciężey śmierci umierając za niem.
Już dni i nocy, choćbyś przeplakała,
Nie ruszysz Niebą swoim narzekaniem.
Podnieś wzrok cieśki, a do nog rzucone
Przymi, nie owszem kárty te wzgardzone.

Czym kiedyś świat od wieku tak dawno był /
Zdradcy wielkiej dożądał / i prozności wol:
Wiecej niż w Hesperydach / co rano zakwitła /
W wieczor poszła Pryapi Hellepontscy wyzna.

Wiecej niż w morskiej fał / Ktora w niepogodę
Wspiniwszy się dopiero / strojną gubi wodę /
A Delfini po brzegach igrać z chłoplety /
Srebrną piśnię / i wiatrem gonio sum naderły.

E hey! co tak światnego w oczach ludzkich było?
Żeby raz się zawisławszy do konca świeciło.
Jeżeli mruszy i słońce oko swe złożone
Grubym worem i ziemią cieśnię zawalone.

Co w stali tak twardego? czemu przez lat siła
Dopiół i rdza śmiertelnej stazy nie wadziła?
Jeżeli nie zostały na swym fundamencie
Rowane Piramidy w twardej diamentach?

Co i tak wspaniałego? że we mgnieniu oka /
W Achurany naglebsze nie spadło zwycięża?
Jeżeli leco i Throny / i Ktorzy sięgają
Głowa Auba / z drugimi Krole umierają.

Ktoremu Prorokowi / i Ktoży Kassandrze /
Żeś i ty miał umrzeć / piękny Aleksandrze /
Wierzyłbym bel? gdzie nie to / żeś tak froiny?
Z ręk pocztów / żeś z miekkiem upłonią aliny.

Ach ach takie nadzieie w tobie upłynely !
 Takie zgasty ozdoby / by nigdy nie byly !
 Prožno iuz Symplegady gontem uplyntone /
 Prožno złote i tablica chwytamy przysncone.

Co z toż za żal / i rozruch po wszytkiej Koronie ?
 Jako znaczna ruina i w Królewskim Thronie ?
 Wpadł płoty Baldekin / zátreszły sie mury /
 Złote iako podciela krwawa Jedzą siurcy.

Ty coś święto ukrócił Wschód nie usmierzony /
 I harde Dunajowe pęskromił Trytony.
 O! iako w pol Tryumphow / i święty ozdoby /
 Jakos przysiel nowine tak nagley żaloby!

Pádnie z reku Reiment / serce urażone /
 Nie pozycie inaczej / ani zwyciężone ;
 I Ktore swa wdzięczność świat uwieszało /
 Po kwitających tagodach z oczu iży pierzchało.

Ná Páná wszyscy pátrozoc / pozwleśało głowy /
 Zrzucą forgi z szysakow / i iuz nie surowy
 Młrs im w oczach. Jako wiec / gdy gwałt przyrodzeniu /
 Światła inże pogásił w stonecznym sąmientu.

Działá milga i bebný. Ná ich młeyce wyłz
 Glucha w dzwony Nemeys okropne Nenile /
 A Bellena płomienie zliżywszy okrucne /
 Po Oboże rozruca Amaránty smutne.

Jako i ty / co w rowney ozdobie i pierzu /
 W tedney byłś nadzieiey dobrej Bazimieru.

Co i mówię? W frąjunku pokryte głołółktem /
Sobie serce tłumaczem / sobie i proroktem.

Jeżli Nieba zawisne to obiecowały /
Ze Arolsiwa dziedzięzne odyśkać wam miały
Po ostatni Zaledon / i gdzie swiata krata /
Tobie tylko samemu dział tuż ten zostale.

Jako i Wy / co swiete noście Infuly /
Co serca za odmione / co za žal uczuły ?
Tyżli wiecey umierał / ze bołu tak blisko
Smutne ono nie doszło / oczu twych igryszko:

Wściekle / gdy Eumenides rękoma zakleśły /
Ze Arolwskie z rumoru pälace sie wstrześły.
Zawyl w Wisle Nerens / i Karpackie skały
Daleko sie z Sutyry swymi odezwaly.

On wpul łodze widzenia i przyszädu twego /
Nieku ducha wypłwał błogęstawionego /
Jako slięzna lilia rancy pełna rośy /
Omdlewa pod południe z razu ostrey kocy.

A do ciebie Tyberli / Padusli cie bawi /
O ! kto razę dzionęty Tyberli wprawi /
Abo w Aare słoneczno Dagazy zaprzęze /
Ze przez Alpes wyjokie ta cie wieść dosięze.

Alc racy nad u łęce sprawil cie tuż o tym
Tys acem gab Merkure / nie w Roturnie złotym
Ant tak / jako Sagi woliwa do rady /
Alc jako ku Zuh parwie gmin błady.

Co za los twoy był tedy ? Posel gdyć tak smutny
 Rozgo w sęconie żelazno żadał raz okrutny ?
 Z tego Smierci / (och Nieba) boleś i rany /
 Predko i sam zgaśony gonisz cień Kochany.

A tore jednaś o meźne serca sie wstrocała /
 Wsytkie na cie lamenty / wsytkie lzy spadała
 Sarmacka Jedynaczko. W jednymes ty sobie
 Podobala nawtecy; w Jedney i on Tobie.

A toby był dal ? piastuloc na Kochanym łonie /
 Żebys go dotrzymala ? A to ? rotane skronie /
 Gdy tu i tu przypadały strony smiertelne mi /
 Miękkim płaczem ogrzała i lamenty swemi ?

Prożno / prożno ! Okrutna Jedza gdy wydziera /
 Ani lzy nie mogło ! sama z nim umiera.
 Wstapcie iey od wiatru / ustopcie na strone /
 A Ożom iey wstydlwym zarzucicie załstony.

W rey Młatestat zalobie. Wsytka zaś Koroná /
 Tedy ludzkie Kochanie i ozdoba ona
 Mogła zmierzchnąć tak predko ? Ledwie sie ochynol /
 Ledwie z morza Lucyfer / aż w momencie zginol !

Płacz niebezpieśna młodości Jesli ztoż rey wodzisz /
 Że inne wielki ludzkie ozdoba przechodzisz /
 Też Nardy i Zupressy ukożane jobie /
 A tore głowy Korona / powieszasz na grobie.

Vfaśli w swej gęstwości / i dárach Natury ?
 Nie widzisz / ano Stárzec nad tobo ponury

Wroptwisy skopy wzroś w Tablicy kamiennej /
Aresli termin twym latom / t. zmin nie odmienny.

Dyamentem Atropo rachuje godziny /
Ty tak o nieostrożne igrało dziecię /
Goniś tańcem po łądze cyge malowano /
Lub zawody / i polem / bawiś się z Dyano.

Jeżeli mój Alexander umrzeć mógł w tym wieku /
I coż tuż bezpiecznego zostanie głowieku. /
Jeżeli rod nad Atlantą / jeżeli żywe sily /
I co mogły Charytes nie w nim nie wazily.

Tuż niebieskie Boginie w plażach opuśczonej /
Jako chodzą po Troicy popiołach wżgardzonych /
Pryamowe Echanti. Tuż przy trunie złoty
Pozostale zalecą Wiekom przyszli Cnoty.

Lucyna Krolow Szwed Rich wielki Rod wywodził /
Zrod / gdzie Tuła ostatniy slonce nie dochodzi
Po Tymbryjskie południe / i tam gdzie niezmierny
Od Zachodu Ocean polewa Ziberny.

Starożytność narodu i doznana sila /
W Korym Alebie i ziemi sie nie oglosila /
Dlugo Rzym pomni Goty / i w Sycylskiej Skale
Zowan, Encelladus waleczne Wandale.

Zrod Orysyte Korony. Z drugiey zóbie Strony /
Dem przeswiecny Rakoski / i tak wypysiony /
Ze nieba tuż dosięga wysokim jwym dachem
Ziemi bedąc ozdoba / a Pogonom strachem.

Zrod

Źród na wszytkie Terony / i światła granice /
 Rozłom wielkim Żekuba wystąpił lożnice /
 I gdzie niebem Helice Sauromackim włada /
 I gdzie wpół Oceanu Hesperus zapada.

To tego urodzenie zaraz w pierwszym progu
 Przy Brolewskim Belloną przytomna pologu :
 Rozmąrynem kolebkę niewinno zronił /
 A w Tarcz tłukąc miedzianą / dziecinę tulił.

Ani płoszył pieszczonych Mami mu śpiewały /
 Ale między zarazem bebny kołysały
 Wychowanki Marsowe. Siercio i pancerzem /
 Ale bawelno / nie młodziem powiatając pierzem.

Źród one w nim zapali i krew chciwa sławy /
 Że mu tylko tryumphy a hermańskie klawy
 W myśli były. We śnieli : bebny w uchu gęszniały
 W dzieńli : świetne chorągwie w oczu się wiewały.

Jako kontem nalać / tak drzewem rozczyć /
 Włożyć się wężem / do pierścienia skoczyć.
 Cieple śpać Battered / podsadzać Petrardy /
 I domiępne przy forach stawie Belloardy /

Wszytkie tego pociechy / wszytkie i zabawy.
 Źród w jasnym się obłoku Bog spuściwszy krawaty /
 Wcałował Dziecinę / i na wierzch Karpatu
 Włożył to w powiciu pokazał go Światu.

Zagroził nim w Trący dziłim Ottománom :
 On strachem Massagerom / on zguba Tyránom.

Dałł ziemne ukości. Dunay w płam przepłyń /
I po gorach Chorogwie hemonskich rozwinie.

Nápódnie ná Wielkiego Alexándra tropy /
Po Liberá i ślepe Eoykie zatopy.
Z od źorze wleczornej po rane tej loże /
Gdzie Enotá a fortuna przebydź tylko może.

Wszystko to miał mu zysć / co inszego gdzieby
Nie knowała Atropo z zawikłymi Nieby.
Oná w cieniu západńy / głowa tylko chwiała /
I z ofiar i obietnic / tak wielkich sie śmiała.

Jednak on niewiadomy fortelu i zdrády
Buiał sobie po wonnych rozáncách Pallády.
Hipoekrenśie smańsioc zezodlá poświęcone /
Mars bez ktorych nieukiem / i meśtwo balone.

I raz Roze po łáśnym zbierał Zelikonte /
Raz gonił po Oimpie / i uiezdzał Eonte /
Raz wdzieczne historie Aljo mu śpiewała /
Raz w łowy Balliope z soba go bierała.

A wielkim sie Rodzicom serca rozplywały /
Gdy po łáśnym páłacu one im igrały
Poćichy przed oczymá. Takiej był nádziele
Acháneł Aśtaniusz u swego Enee.

Umierały Chárytes pátrząc ná łágoty /
I po pos A-reides ułáśane zwody
W twarzysie przegladaly: W takim wleć opale
Rubin bywa przy gládkiej Eosći i Krzystale.

Ludzkość zas / i przytemnym taowm ułożone
 Arolewskie obyczaje / takżo zalecone.
 On swo wlecey grzesznośćią niż Alcydowem
 Ciognął serca ku sobie łańcuchy złotemi.

Tak pogodził i młodość pierwszą zaprawiwszy /
 A twarz wszystkich i oczy na sie obrociwszy /
 Już Oczysty Młocstat i pałace jasne /
 Wysokiemu duchowi były tego ciśnie.

Czem wielkich opłakawszy Rodziców popioły /
 A po przeszłym zamięnieniu nastał dzień wesoly /
 A zgoda wśch sprzyśległa na Oczystym Thronie
 Starszy usiadł w Arolewskim plaścu i Koronie :

On czapkę i ozdoby złożył przedem swoje /
 Jako Phebe / i złote gwiazd Niebieskich rolę
 Przypadało przed Słońcem / i końmi żartkami
 Porążone ze swiatły ustępuisł swemi.

Wklonił sie Arolowi / Kontent na uchwale
 Niebieskiej dyrekcey / i fortuny dziele /
 A ten nie Saramanty / ani ościeniami
 Słupy mogli sie pomierzyć Herkulesowemi.

Tedy grom na pulnocy słyszeć było tegi /
 Gdy daney nie strzymawszy wiary / i przysięgi
 Siewior Mostwa zwołał / i porożem hardym (dym.
 W gore trzejsoć. Smoleńsko pasem ściśnie twar.

Przeszło zność Theatra / przeszło Trumfhalne
 Zmierać Łuki / a w ogień i burze tak wałne

Isć co przedzey / po Szrankach gey niedokończone
Zostawiwszy / i w Bramach / Sobli w pul zielone.

Co tego tedy za żal ? Odey latałoe /
Gdy i serca we wshytkich widział palatoe
Starzych dwu przed innemi złote trzesiac Alawy
Ducha pełnych wielkiego / i wysokiey sławy :

On w domu miał sie zostać ? On o cudzych meśtwach.
Nie bez trwery zazdrości słyheć / i zwycięstwach ?
Czyli mu nie to Niebo ? Czyli insha ziemi ?
Zbroia cieśła ? i frogie niewczasu z drugiemu ?

Ale polá ktorego Niebá mu záyrzały /
Ru łaskawym Ausonom Nim náskierowały.
Gdzieby widział postronnych ludzi obyczáte/
Widzieć coby godnego nád Wyzyste Kráie.

Tak mile sie do czasu rozstawił ze swem /
Dal sie w moc lekkim Austrom. A ci zyciłem
Wiejąc duchy / przy brzegu wody dwu-imienny :
W Cesarstwie go szczęśliwie stáwili Wienny.

Jako tam wdziecznym gościem od wshytkich przysięty ?
Jako na nim z radości / Wux polegał świąty ?
Gdy na twarz tego patrząc / tu oczy / tu inne
Podobienstwa Kochane uznawał siostrzynne.

Pełne były ulice LuKow wystawionych /
Pełne Sale Doerow i Rozg poświęconych :
A wdzięczność i Rodzone piękney Balltopy /
Gdzie poprzeczal / gdzie i stopił w jego záraz tropy.

Z tym opuścił Wienne / nie bez żoźe iaki
 Dłuższego z nią Kochania. Jako swej Traci
 Odleżdałoc Ulisses z miłości uprz ymy /
 Upatrował wpul morza ostatek sey dymy.

Wnet Helweckie Kantony gospoda mu były /
 Ze cieniami wiecznymi Alpes zawalily :
 Co za tor miał Annibal / gdy pierwszy ie kował :
 Co za przeście Wandali : wšytko upatrował.

Żtod piękno Florencya / i Ewstnace polá
 Ogladał Lombardyey gózie Po i Mossolá.
 Szerz buczny polewa / i gdzie na Adercy
 Miasto plywa bogate dziwney Wenecyey.

Z wielkim wšedy weselem / i żodzo wštány /
 Nie inaczey by Pollux w pol morza widziány :
 Ktorey on syry chwaly / im wiecey sie chroni /
 Tym ona następue / tym wiecey go goni.

Tuż wšytko Italia wielkley Wieść radości
 O przyjeździe tak wdzięcznych napelnia gości.
 Gdy Tyberyn i święte Miasto Romulowe
 Ognie przedeń / i Sascas posela Tullowe.

Smałuto Ponte biale / złocone wedźidła /
 Polatuis Aquile rozroczynšy Szrydlá /
 Podnošo sie Theatra / zakwitata ściany /
 Jako gdy siedl w Tryumphie Syfax polmány.

A ozdoba Lechley ná świetney Karocy /
 Jako w pozney Hesperus okazalšy Noccy /

Albo rany Lucyfe: gdy z Bou wschodźł
Miedzy zgraię przebraney Auzonskiej Młodzi.

Po nim oczy Senatu / i Miasta wszystkiego /
Tali Krew / roli i Syn KROLA tak wielkiego /
Ztóry Pontu desiega / i Tanai granic /
A Scyta i Ossmanski dom u niego są nie.

Tak do Kapitolum / gdzie z pokory drogi /
Świete nisko całuje Quirynowe nogi /
On w niebieskie nagrody / i przyszłe nadzienie /
Droście rogu Amalchy dobra nań wylecie.

Do Kościownych zarazem prowadzon popiołów /
I świętych Mauzolea / przednich Apostołów /
Ztórym dawszy winną część / i ułkon pobożny /
Przypatrz się Fabryce oncy tak wielmożny.

Ze lat słoty Stolicy Starej Saturnowej /
Doręm strasiner Katedrze Kapitolinowej /
Dziś wielkiego Biskupa. z kąd iako świat wielki
Świete brzmię oraźula pobożności wsłeki.

Widzi grod Archanielski niegdy Panteoná /
Duzych gdzie pracowały Cyklopów Ramiłoná.
Przeleżda się po bucznych mostach Trajanowych /
Przeleżda po Theatrach i polach Marjowych.

Po drodze mu Aqueduct Aderánów sumny /
Domy pyśne Sárnezow / Syptowe Kolumny.
I w czym Stárożytności dotod iesze iaki
Latem długim przytarte pozostałe znałki.

Zrod poia Kámpániey i Kápus lubo /
 Sławno mierzy wielkiego Anibála zgubo
 Gdzie ślachetne nad Morzem leży Neápoli
 Stárczyste gdzie Awerno / i dziwne Puzzoli.

Tym málo ucieśywszy górne zódze swole /
 Któremu w myśli tylko Krwawy Márs / á bóse
 Chude milšie Kochary i w polu namioty /
 A niz Rzymśka wyniosłość / i Włoskie pieszczoty.

Zostáwwszy Nadziete tak wielkie i tropy
 W oczach ludzkich / ná wszystkim widoku Europy
 Sauromatskiej ozdoby / ku požádanemu /
 Obrocil sie szeslawie Nubu Oczystemu.

Tedy Pan z Aquilonu / cieśki Moskier Ściemni
 Powracał sie zwróciwszy / i lupy zdarłemi.
 Wiodąc z soba w Tryumfie / z tedney Wolge strony /
 Z drugiey Morze / i Tryon wszytek sprzysięzony.

Grzmiał z ochoty Kárpátus / Kómiencie mówily /
 Z Dział piękne Wiktorye ná swiáté wszytek bily /
 A glos swoich i Pean za Gángem daleki /
 Żyw bądź KROLV! o Pónie! i Tryumphuy ná wieki!

W pul powszechney radości / i tak wdzieczney Sceny /
 Za zdarzeniem zwyciężnym Rodzonych Heleny /
 Przybył moy Alexándér ; Sprzysięgie takoby
 Niebá ná ich fortune byly / i ozdoby.

O takó ná pokolu tedy ich witańia /
 Takó słodkie affekty / glebokie Kochańia.

Tuż ani sie napatrzeć / ani wdzięczna ona
Nacieszyc Kompanio nie mogła rodzona.

Tak bydz miło na wieki ! Edzieby nie w tej dobre
Zawisła ich Łachryz szczęściu i ozdobie
Tuż za ścianą Pałacu / na słabotne ono
Jagielowy maciee gwałta tuż grono.

I nie stała / wpul Kwiatu i tego gżeczności /
Ze nąd wśytekich nądzicie dopleła swey złości.
A Proreku w żelazie smierć Bellonę Inna /
Ona Niebu na lekkość uprzedała dzisiećnna.

Teraz sie tuż Rodzeni nąpatrzcie do woli /
Co wiezor nie sie pozny / Ato wie ? Ato ? rychłoli
Zbierzcie sie napotym (chcu !) niewiadomi /
Kiedy z tego niebączna gniazda was rozgromi

Co zna Ida Kochanka / i Passa wdzięczności /
Co uciachy Cythera i Pest wesołości ?
Wśytko to wśytko zmiożby / ile czasu / ile
Godzin drogich zostawa / nacieszcie sie mile.

Czas / cetyym nąd Pegazy leci Kolowrotem
Co w Momencie uplynie / gonie prozno potem /
I wy nie oplaczcie iutro minionego
W naglebsze Antypody słońca dzisiejszego.

O gdzieś ? Siostry / co srogle miały na umrśle /
Atora on czas Nereis przegula to w Wisle
Mile gdy sie ustawi / była wam leśkawa
Zu iutrzence / i burzy wschodowej przeprawo.

Ant-

Antyście wiecznymi rozzerwani Gąsy /
Prze uśilne poległy miłości zapasy /
Na swych pierśściach Avernus samemu składał /
Abo gdzieby i umrzeć / społem umierali.

Alle zbadać kto może? co w naglebszej ciemności /
Miało jeszcze folgować / mało sroga Ziemi
I żeglawa Bellona Gąsów coś ukrada /
Jako Słońce tym milsze / gdy już już zapada.

Jako piękna Deiope z tysiąca przebrana /
Neptunowi na Ołtarz Morstkiemu składana ;
Rozmaryny po górach i fiołki zbiera /
W Którym wieńcu zabita / wesoło umiera.

Podobno nie użyta / zbrojnych gdy widziała /
Bala się / i przystąpić blisko Enim nie śmiała /
Gdy oczy palące niosąc ku Wschodowi /
Samemuby nie wiele złożył Marsowi.

Aż po trąbach niedoślych i umiarkowanym hańcu /
Samym żartem pożarte zwycięstwo Dohańcu
Zionac przyszło. Dopiero w zwyciężnej Ołwie /
Na bezbronnych przypadła z Kora natargowicie.

I tedy Oryoną hárdego Skroćmy /
Tedy twarde Budziaćkom Polca zarcućmy /
Oblamana Rodopen / widok i Zdany /
Dać się poznać i ruszyć z Ktoś mogli strony :

Takli między Korony i Dalmy Amowe
Smutne zamieszkały się rozgi Rureffowe

Ná stonłowe Karoce / i wſzystkie ozdoby /
Proch wſzgardzony i grube przypadły żaloby.

Stragle Alebá ná tymli macie fundamencie
Rzeczy ludzkie? dopiero co ſtuncem / w momenćcie
Noco ciemna. Teten ſam tylko / a popioły
Żá ſumnymi kurza ſie ná Olympie koły.

I Ktoreż żalostíſze mogło być Emblemá?
Ż ſiępów ſeści Rodzonych / polec oraz dwiemá?
Opadł kwiat powarżony / i frukt z nich nie rdzały /
A drugie ſie okolo ſmutno pozwieſiały.

Bedzie rysiáć o tobie / wielki Kárdynale /
Attyckimi Kanáry cukrowáć ſwe żale /
I rzewnie Pindárowym Acheronty ſtrolem /
Mnie také náđ Alexandrem doſyć pláćáć mołem.

Już Poláco Eumeny / tuż nie ublagáne
Trygryſmi páżnoćty nieć two Kócháne.
Aż on mdlać / i razem / iáko liſt ſie zwinać
Żgromiony Aquilonem / z Koniá ſie przeſſyńáć.

Żbleſá ſiły ku ſercu / á Tryſk. ch Koráli
Twarz rumieńſzá / raz mrozem / raz ogniem ſie pali /
Ze / lichy m co dziećcinom przypadaćo rady /
Ojuiá go chropáwe śmiertelne Trykady.

Co tu czynić? pteſzżone / gđſie Krolewſkie loż?
Gđſie i wczáſy Wárſzawſkie! Takli o moy Boże /
Krolewſkiemu Synowi w ubogiej chałupie
Żoſtać? iáko wſzgardzoney ſolwiowi ſkorupie?

Chude ściany. Szczęśliwys i ty Wielgoście /
 Żadna Memfis / żaden cie nigdy nie przenieście
 Mury swymi Babilon / gdzie nadzieia ona
 Niesmiertelna / gdzie wielki poległ Syn Hammona.

Błysnęły okeną grube / zakwitły podwoje /
 Gdy w kory twoje skurzone światła one swoje /
 Tym wdzięcznieysze wylewał / im w Terym daleki /
 Zapadały / a iż wynisć nie miały na wieki.

Ratuj / hey ! Eto przysięciel ; żadney / żadney / strony
 Nie zostawa nadzieje / ani iż obrony.
 Czyli Fonte Phaeron tak rozje zaprzeże ?
 Ze doległość i gwałt moy / Rodzonych dosięże ?

Gdzieś im spąć w Solidach wiatrem zatrzymanym ?
 Gdzie ? nabystrzym piorunem w Łenie ukowanym ?
 Żeby mnie zastać żywym / i w znać ostateczny
 Reke ścisnąć oświebło przysiężni jerdęzny.

Gdzieś swego Delfobą Kassandreze Kochany ?
 Gdzie słorych dostać ledźtor ? ze nie oplakany
 Miedzy mury nie umrze ? O nad nie wdzięcznieysza !
 Czymby i mnie była śmierć na łonie twym leysza.

Tybyś Krople ze Fronti śmiertelne otarła /
 Ty cieśkim snem żelaznym i oczu dowarła /
 Jakobyś / iako wdzięczne postać łosze jobie /
 I lekucżko umierał / umierałoc w tobie ?

Co ta wiatrom ? Pierwey mnie umrzeć w tej żalosci /
 A niż stęrgi / i moje doyda cie cieśkości.

A ty pozno znikomy będziesz cien gonila
Pozno i nie żywego płaczem swym budziła.

Trzykroć się zdzima cięśko / i siły zebrane
O Aweru podwole optera splełane.
Wola; Konia. Stoi kon / kopyty grzmiać prożno
Łuż / i inne ozdoby pomiatane rozno.

Az gdy Rozga Merkury niebaczno umoczysz /
Atym śmielsza Atropo nastąpi mu w oczy /
Spuści głowę ku ziemi / spuści kark syniony /
I tak snadnie da Jedzy zerznąć włos złocony.

Niepodobniey Hlacyntch Cypryjski poleże.
Acorego Sadowniczy ostry sierp dosięże.
Ant wdzieczniey Telonek mlodo ustrzelany /
Nie świadomy Dykramna / lekarza swej rany.

Smierci tego Jeziora przyległe płakały /
Łasy gluche płakały / i na odgłos stały
Razimierskie zawely. Ciało ducha plone
Na smutny Amphiteatr zątem wystawione.

Tak ledwie się pod zorze poKazawszy światu /
W pul południey doskonał ozdoby i światu.
A tylko co ku Niebu złoty błask podały
Tropy nieoplaćane po nim tu zostały.

Miał być wielkim; znał go wydawały one /
Jako złoto w ostatniey ziemi utalone.
Czemu gdy pole blisko / i kres nie daleki /
Zawadziła niewdzięczność i niegodne wielki.

Juz niech i ta proźnymt nie budze cie Rymy/
To co z jecá Eu Tobie / i chceť uprzymy
Nágrodz w Niebie. Zmogoli w tym co Earty mole/
Nie wynidzie z ust ludzích wdzięczne imię twoie.

P O B V D K A
C N O T Y

W. Iśnie Oświeconym Xiążęciu

IERZYM DYMITRZE

Iśnie Oświeconego Xiążęcia Iego Mci

IANVSZA NA ZBA-

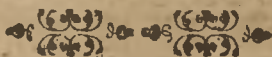
RAZV WISNIOWIECKIEGO

Koniuszego Koronnego , Krzemie-
nieckiego &c. Stárosty.

Wielkiej nadzieie Dziecinie.

Roku Pańskiego 1635.

I

Zadom Niebieskiej pelen dziś otuchy ?
Co mnie za wieśsze porwano duchy ?
Ze wybity piory ku gorze nie swemi /
Zdam sierzdam sobie chodzić nie po ziemi:
Poznać cie z twarzy Nadszeto iedyna

Arwie Wiśniowieckiej / ledwie choć poczyna
Lucyną tulić / i Krzepić twe nogi /
Ledwie rozwiłć włos na głowie drogi.
Niewinnym skronie opuściwszy puchem /
A już starością i wysokim duchem /
Wielkie w Oczyszcie i z Boiu i Rady /
W tak małym ciele pokazuje Dziady.

Niektore lubia dzieci rozigeane
Zławy i konie złotem malowane
Ty śmiesz już żywych bezpiecznie osiadać /
Śmiesz ważnym drzewem / i Półzem władać.

Nie bron trzęsinią / nie woskowe strzały /
Lekkiego serca i nie meżney chwały
Ale i pochów przy boju / i razem
Srogozny twoy Sądzał ostrym brzemni żelazem.

Rozgeli pedza ku Kreju zawody /
Lub gonio drzewy pod wieczerne chłody /
Dziła gzmio w Quatry/pioruny Mars ślele/
Komu Kochańse / nad cie / te turnieje?

Przed czasem umysł wysoki i w małym /
I znać w zielonym / co ma być w dojrzałym :

Wiśniowieckiego piora prać i lotu /
 Kolo podlego nie wieśa sie plotu.
 Bo leżli przezyrzyś / (czego leś się sobie
 Snaż nie uważyś) w swojej sie ozdobie
 Żes z Kłazar Kłazar / lat tysiąc blisko /
 Czyli sie nosić i ty będziesz nisko :
 Przezyrzyś sie w Dziadach nie mntey Stározytnych /
 Jako w poKoju / jako w polu bitnych :
 Dawnieyşe mimo lata i Rómpura
 Od walecznego doted KORYBUTA.
 Oni bindami głowy przewiązane /
 Niośa i Sable świeżo Krwio sp'ustane :
 Ledwieś Pohánge Euzynowey skony
 Zakusili wody / i przepadli w te strony.
 Nie tak sprzyśiegłym Annibal Rzymśkiemu
 Jakę Imientu oni Pogánstiemu
 Nieprzyjaścioly głównymi bywali /
 Że sie w pieluchach nimi odżywali /
 Nie dziś / waleczne potomki zakrwawili /
 I jako Orzel orleta swe wprawił /
 Korybur sercem / i Kochanym lowem /
 Sam pierwszy meźnie ległszy pod Azowem /
 Zostawa śmierci ! i pomsta Dziadowy
 Spadła na wnuki / spadła na ich głowy ;
 A ci po sobie nie przerwano zgraio
 Dział ten potomstwu ; rok do rok podaiło.
 O ! tako często Boh i Dniestr zachwaly /
 Sprojno Krwio pienil ! Bilebrockie skaly /
 Jako plugawo poćily sie rosso /
 Tabinckie trawy nie ryłane koso !
 Gdzieby Działte / gdzie gluche mowily /
 Alezmierne okiem Wołoskie megily /

Siła z rądzanych głów / siła i Kości /
 Ato z nich lałomy wydziałby wnetrzności :
 Snadźby świat inſy ochynał jwe Konie
 Z potopu Pierhy po Dewkalionie /
 I morze z łoną wylawſzy jwe wody /
 Niezmierzonymi ośiało Narody.
 Nie Don / nie Dunay / był im nie przebyty
 Grzmiała ſumnymi Rodope Kopczy /
 Grzmiała / i Połſkie bobrowały Konie
 Do Propontydzie / i ſlotym Strymonie.
 Świat ſam zaſępom / i mocy Turceſki
 Opreć ſie nie mogli. Jeden Wiſniowiecki
 Dawał nie dawno i Tatarom Córy /
 I ſmiał Wołofkie zerzucić hoſpodary.
 Ledwie tak we Lwicy ogromnie ſtudłany
 Szypłać mogli grzywie pieſeł rozſiegrany /
 Ledwie tak ledno Lerneſkiemu Smołu /
 Szlachetne Orle było ku obroku.
 A lednak Tyran ſiła ſwa piłany /
 Na garzść ich ludzi nieraż wyuzdany /
 Doznawał z Kleſe i Lewawym zwycięſtwem /
 Ze im nie rownał i ſercem i meſtwem.
 Komu podziſdzień przy Trackim Boſforze
 Łał twoy nieznany Sarmacki hektorze :
 Ato idąc tedy nie ſciśnię ramięny :
 Heś rām umierał trzy dni zawieſzony.
 Cieſkości twolej ſame lirowały
 Morza / i glucho Helleſpontſkie ſkaly /
 Toli Kupreſſem Katafale natętony :
 I ſłup pamięci wleczney wyſtawiony :
 Żalował i ſam Doganin urody ;
 Żłód cieſſze ſłotą ſlubował nagrody /

Żebyś przysnamniley uniesłony lańtem
 Jego chciał wyznać Machometę znakiem.
 Ty lańco łabec nie utulonymi /
 Chwaliles uszy Zbawiciela swymi /
 Ze w pul słodkości dusze spracowany /
 Kiedyś od lekkich chłopiat ustrzelany.
 Co Amphiteatr Atryanow humny ?
 Co Serpionow obudwu Kolumny ?
 Szczęśliwym hać twoy daleko pogrzebent
 Pod Ottomańskim ozdobił cie Niebem.
 A ty Stolicę świętęj Romulowey
 Dostojny Oycę / dopuść mi w Bobłowy
 Depuść Koronie / między przeswietnymi
 W Olympie siedzieć Megenniaki twymi.
 Żaraz w Dymitrow Braterski trop drogi
 Z Konstantym równo Alexander stogi ?
 Jako rodzona gdy sie krewia spluskała
 Lwi Bzymantey slepo wypadała.
 Ale Cymmeryskie cienie ich nie straszą /
 Ale wody gorne pragnienia ugaszą /
 Ale poboię i prosięj pojożi
 W brod wytarzane konie ich po bożi.
 A wielki Andrzej Motowoda w Radzie
 Królów Wołyńskich / na stos silny kładzie
 Ciepkie ich lupy / Polam gdzie siezione
 Głow Bissurmańskich pale krewia natężone.
 Nigdy żrznieszby drogim Nilus błotem
 Ant bogatshy swoim Tagus złotem /
 Jako co rzadko młeszkane gdzie bely
 Bracławskie dżige / za mego kwiłnely.
 Pozniesz tuż widzicie w Wołosich Michalaz
 O Etrora kiedy śmiałość porównała ?

Ktore i serce podobne i sily /
 O taki drugi Szanlec sie wazily?
 On wdzieczney zony Krwis uwiedzion milo/
 Nalezdza Jassy z Hieremim Nobila:
 I zniosty Tomse / smadz nad obiernice
 Nieba / Oczyszcza wraca mu Stolicy.
 Co Tyran wschodny co na to szalony?
 Czem nie popadly wsciekle go Gorgony?
 Ze ieden/przeciw takicy iego sile/
 Koronny Szlachcic wazyl sie o tyle?
 I doznalby byl z hanba swoia wieczna /
 Kto sie nań z reką porwal tak bezpiecna /
 Gdzie w Porcellanie przez swych zarazony /
 Ozdoby pierwey nie zagasil ony.

II.

Ale nie budzac / Ktorych w bladej zgras
 Do czasu ziemia szazilanych tai;
 O Ktorych dzielach i przewagach tyli/
 Nie mozesz iedno sluchac zawse mile.
 Masz żywe Slonca / w Ktore ty ochoczyl
 Jak mezne Orle utopiwszy ogyl /
 Naparzysty mestrwa / i dzictow sie wielkich /
 Cnot Bohaterskich / i przykladow wsialkich.
 Ono Dział wdzieczny mile cie piastujac /
 A swey sie w tobie twarzy przypatrujoc/
 Zabawy mlodsze i Moskiewskie boie /
 Z takimci smakiem przypominaj swole;
 Wz sie / Dziecino / szczyrych prac odemnie /
 A bierz wizerunek prawdziwych Cnot ze mnie /

Ale w tafcie miękkiej / nie pieśzonym pierzu /
 Ale w Polocym chowanych Pancerzu.
 Teraz dzieciennie igraś / niewładomy
 Co cie za burze czekał i grony /
 W krorych pochwili przywdziec sie ochyń /
 Bedzieśli wlekom chciał potomnym słynąć.
 Słysz i tak buynym niośa sie tuż pierzem
 Serwowie twoi ALEXANDER z JERZEM
 W Holandzkiej nistch. Jako sie składało
 Jako Hiszpańskie Wely rozwiała.
 Ale dawno w poczet Minerwy wpisani /
 I tuż do bołu mierzem przypasani /
 Z tak upuszczają Tryebę Phebowe /
 A chna płomienie / i gniew Marsowe.
 Słyszales także / iako z ludźmi swem
 Walezdzał Moskwe dopiero JEREMI,
 Dzwieł stawy tego nie zastanowiony /
 Przepadł ostatnie daleko Tryony.
 Pomni to Putyś / porzucił gdzie Polem
 Podziadził z reby kuzo sie popiołem /
 Znać on ślak krowy / przez ambit nie mały
 Pulnocy wstykł / ku swom do Biały.
 Gdzieś mu tak Niebą sprzyjliwie beda /
 A wieku Parli leniwe doprzeda ;
 Jako drogimi / na kore tak robi ;
 Dom twoy przesiwny lupy on ożdobie
 Czym iednak wiecy cieśre sie maś innem ;
 Jako tak wielkich zś Rodzicow Synem /
 Ktorych nie moześ iedno tępem chodzić /
 Tak ant moześ od nich sie wyrodzić.
 Tuś przy Wygyskiej doyrzale Tablani
 Opadno Tablka. z Luytanijskich Kont

Atorem rod słońce / i wiatry pierzchliwe /
Czyli urodzo muły sie lentwe ?

Ato dziś nad Oycą twego przeważniesz /
Ato nadeń w dziele Rycerskim sprawnieysz /
Sama to / sama przyzna / Ktora ludzi
Tyka umarłych i po śmierci budzi.

Czulością tego Łordyniec zrażony /
Prozno ciekawe rozpustsza zagony.
Owszem gdy zlewa / i najwięcej chciwy /
Zmłotane na wiatr porzuca ciekawy.

Nim Ukrainy suche zakwitają /
Nowe palenki / nowe miastą wstają /
I Krote przed tym nie uznały Kasy /
Dłowiło pola rzeszty mi Kasy.

O ! iako w świetnym ludzi jwych obłoku /
Widzieć go było / przy sumnym widoku /
W stroyno nie dawno Elekcy one /
Zomu na głowie było mieć Korone ?

Widziały tedy Narody / widziały /
I nie bez takiej zardrości przyznały /
Ze po cztarnie świata Kaledony /
Nikt nam i srogi i niezwykczony.

Ze opłakawszy Krolewskie popioły /
A z nowym Panem nastał dzień wesoly /
Ato znałomitszym pogtem i Osoba /
W one mu festy wielko był ozdoba ?

Nie stroynley Palant po brankach cwiżonych /
Nie rzeżwiey Kont Pharon halonych /
Ant przed lary Tezeusz dosiadał /
Gdy Minotaury Thessalskie popadał.

Żatym w pulnocne iako Pan Tryony /
Jemu Jurezenka / i Wjchod poruczony /

Zeby na pilney (ktory przypa^d w rzeczy)
 Miał po Żadniestrzu Pogańska pieszcz.
 Ani to wiatrom. Bo iako sie siły
 Boronne wszystkie Indycy wyroczyli /
 A tu przy nagim Wkráinnym czele /
 Coś Quarcyanych / coś pleśnych nie wiele :
 Aż trwoga i strach przypada poblady /
 Palanki ktore po polach ośiady /
 Od Porty znośić ogniem i żelazem
 Woyskom Cesarzkim Kazano z Abazem.
 Już tu nie żarty. Ostatnim tu ścancem
 Ostatnim przyszło ścierać się z Pohánzgem /
 Albo go zrazić nastąpiwszy cieniem /
 Albo po pierślách przepuścić go w ziemię.
 Co za nadzieie w roztárgnionym gminie
 Po wszystkich tedy były Wkráinie ?
 Gdy czasu żadney nie było w tym rady /
 A już ogniście latały hyady.
 Co w polach ludzi / co w Polku przebránem
 Z Wielkim Koronnym Kupia się Hetmánem /
 Kupia się / ale co zdało się tyle ?
 Przeciw Pogańskiej tak nawałney sile ?
 Wszystko w Rodzicu zdrowie było twoim /
 On z Weterany i wyborem swoim /
 Ledwie na łasnym ukazał się czele /
 O ! iako serca dodał wszystkim wiele ?
 Już Nieprzyjaciel ledwie nie pod bokiem /
 A jeszcze w cieniu zmarání głębokiem /
 I nic niewiedząc / wiatry proźne goniem /
 Hey ! Kto oboczy ? Kto dowle się ontem ?
 Nikt Wisniowieckiej nie ubieg w tym strazy
 Ze środ Pogańsk^{ich} ogniów się przewazy /

I pod wszystkiego Wojska zamieszanie /
 Szczęśliwie pierwsza / Jeszka dostanie.
 Tak o fortyłach sprawieni Tureckich /
 Warułem oboz. Prawe Wisniowieckich
 Toż się Skrzydło. Wodz sam przed wszystkimi /
 Żartklim zda koniem nie tykać się ziemi.
 Czemuż nie tedy Jedzą ładowita ;
 Ażora dziś cienie stawy tego chwytą /
 Co za niesmaki dawne swoje miała /
 Czemu nie tedy z tym się ozywala ?
 Owszem się tego powlekły złocono
 Wdzieczno go mowa zagrzewala onę :
 Tobo o Kioze toby oświecone
 Stois dziś rzeczy ledwie nie zginiłone.
 Gdy wszystkie Jady Poganin wywieral /
 A Sturmem regim Obozy rozpierał /
 Ktoremu oraz gwałtowi i siele
 Nie mogły nasze dotrzeć na fortele.
 Już już balony zwycięstwem się ściąsy /
 Aż Wisniowieccy wydawali się płiszy /
 Puszczaj nań ogień. Takie Etna ludy /
 Takimi zagrzeźmi i niebo pioruny :
 Tak niewytwarzanym gdy gradem go prażo /
 W pol już z pozartej nadziei wyrząso /
 W przestronie pole. Dopieroś i one
 Bioro w tym serca nasi nachylone.
 Tak przelre gardło Nieprzyjacieli zronił /
 Żeby miał lednak / Gymbi grzbieć zaślonoł.
 Żelazny w Porcie / i dobrze co sprawił /
 Posły i listy do Caza wyprawił :
 Że zniosł Palanki wysięki Studennice /
 Cesarzka za Dniestr uprzątnął granice /

Domknąć i głębiey po Bałtyckie brody /
 Czasu i lepszy nie bacz pogody.
 Krol w zimney Moskwie zapadł gdzieś głąboko /
 Tu po granicach takto są pieroko
 Obrony nagie. Hey! ruszyć się głowa /
 Korony niebo podawa gotowa.
 Jako od Wojska z drugiey pisa strony /
 Ten do pokrewnych / ten do wdzięczney zony /
 Jako pogubił / na takie ich razy /
 Przywodził ślepe zdrajcy i in Abazy.
 Nie grad tak gęsty / ani gwiazd tak siła /
 Jaka moc ogala na nich się waliła:
 Niechby nie ufał Cesarz uwiedziony /
 Lud to żelazny / lud niezwyctezony.
 Tak wiele było w Wisniowcach ochoty /
 Zepostry one przez mój i Ramoty /
 Czym o Turckim sprawieni humorze /
 Czekamy przedko / co przyniosą żorze.
 Wielko był cześć / i żłł nie wygranej /
 Do Gaju iednak wojny zatrzymaney /
 Na piersiach z Turki Rodziciel twoy tedy /
 Ato mu zazdrość tego uymie kiedy ?
 A do ktorego nisko te przewagi
 Nog osiarcie / chciey żayć uwagi
 Chciey Pańskiey wolcy / żłł zamileżane /
 Jeżł bydż mało okiem twym przezyrane ?
 Tobie zwycięstwo / Twoia reka bila /
 Jakażkolwiek slug była twoich siła.
 Jednak / o Panie / nie wszystko iednemu /
 Ale cokolwi. E przyznay i drugiemu.
 Wieś tak serca Bohaterskie budzo
 W dziełki powinne. Jako zaś na cudzo

Patrzac Kro sławę / a Krw swoie lecie /

Co ma za dalsze cnoty swey nadzieie ?

Pozostek Woyny ledwie / przestopiony /

Ledwie prog pierwszy / Cesarz poduszczony

Abazy duchem woynę wola nową.

Wola / i wszystko rusza się sam głowa.

Słyszeć od tetnu grzmi Rodope koni

Wiesć tędną drugo swiegorliwszą gont

Jak siła wiojeł Hellespont tuczony /

Jakimi Dunaj mosty uleżdżony ?

Znowu po krótkim wytchnieniu do zbroie /

Balloną z Turki smutne trąbi boie /

Na który strach sam / i okropne dźwięki /

Narody inne nie podniosły ręki.

Co bliższy ognia i przyspiesz tej fali /

Po przykrym tożem Kamienieckiej Stale

Obozy nowe / sprawić się gotowi

Co niechą zdążyć / Nieprzystacielowi.

Czyli śmieć będzie ? czy dotrze się wzroku ?

Raz tak śromotnie ustąpiwszy kroku /

Jako z doznanej dopiero swej cnoty /

Dostanie Naszym serca i ochoty.

Nie mogli Wyczerpie / i w tej zawołany

Żyć ołkazy Rodzic twój Kochany /

Żeby tak zwykły przy powszechnym zdrowiu /

Nie był i swego waić po gotowiu.

O ! tak przykry widok źle chętnym /

Jako zaś wdziedzny ogrom był zryglwym

Gdy pod trzydziestą i trzema Orłami /

Z świetnemi swemi nadzieją Polkami.

Ogniem im oczu i serca pałaly /

Ogień i konie nozdrzami przyskaly /

Phebe Zbrojy blaſki po polach miorała /
 A dźwięki Echo zycgliwe zbierała.
 Sam pod Koſtrowa znałomiſzy Atró/
 Ogromnie Alawa trzeſcie ſłotolity/
 Aon pod nim Thraccki waży ſie / i czule
 Ze złotem cieſki / ze i złoto zuje.
 W takim jwyh Woysku ſwietno poſtepował/
 Ato rebu ledwie Krassus ſam wychował /
 Ze wſzytkim razem i tumultom wozy
 Nieprzyacielskim / Oboz ſwoy zatóczy.
 A w tym Pulnocne ſkrociwſzy Tryony/
 Przybywał wybor on nie zwyciężony /
 Jaſa i twarzo ogromni / i ſtroiem/
 Argiraſpide z Alexandrem ſwoiem.
 Co był za widok ? One gdy ſie zeſły
 Zwycięzne Woyska ? Gdy ci nie obeſły
 Tryumfy Noc / po morze lodowe/
 Owi ſwe wziętem zdobili Wſchodowe.
 Ato im nie tuſył ? teſliby do Ekwawy
 Przyſzło z tym biſo Pohāncem rozprawy/
 Wleźć do Pontu / i Komu fortuna/
 Zyczła kiedyś / złotego doſć runa.
 Wladał Dunay grzbiet nie uiezdzony /
 Gotowi witąć ze ſwymi Trytony :
 Razem Edońcy / i Sarmate razem/
 Pāny ſwe ſpolnym mieli bić żelazem.
 Czego Pogānin zleſzy ſie ſalony/
 Aż on przypada / aż on upierzony/
 Opuſzcza ogon / Który po Azey
 I wſzytkiej ſwieżo toczy! Rumelley.
 Czemu Ekw letem ? i przyſiażni ſtary
 Nie ponowimę przez nowe oſiary ?

Niech pozro Scyllę / niech hątniebie gino /
 Ktorzy zabołow tych wšytkich przyczyna.
 Ach! nie życzliwe ſpráwowały niebá /
 Że iáko owym tego było trzeba /
 Máiáć nąd Eárkiem ſwoie Rozulbáſe /
 Tak i nam Pruſy doługáły náſe.
 Záczyń / nie trudno porzeczawſzy po ſobie
 Oplónąć z ognia ſtronie mogły obie /
 Że one Ktore ſwiátu tak grozićy /
 W ſłuſznych ſwych ſtránkach máchiny ſtánely.
 Ale do czáſu i ten utáiony
 Pod pláſzczem ognia : -ledwie przygáſiony
 A tuż ſie znowu z-ſadnieſtru dobywa /
 Tuż ſmutnym włoſci popiołem pokrýwa.
 Ato ich bił ſwieto? i Podiáſdy czyie
 Gromiły w polách wſciekle te Hárpyte?
 Szynione z Eoni Eaydáńami brzmiáły /
 Co oczy náſe dopiero widziáły.
 Niech i ci widzo / Ktorzy przewážnemu
 W tym co uwlozo Rodzicowi twemu /
 Że támtych gránic (ſnadź západſzy w domu)
 I ſam nie broni / i przeſſkádza Eomu.
 Ażá dzień iáſny chmury te rozbił /
 A on wieł długi Neſtorow pożyte!
 Dozna Oczyzná dólſzey w nim ochory /
 I bedzie Eiedyz tego wdzieczna Enoty.

III.

Ale Kto teſſeje twoley ſie róžány
 Przypatrzy twarz / znajdzie ułochány!

J Rodzicielka Konterfekt swoy w Tobie/
 Co Trzaskawicow nalezy ozdobie.
 Oni z Litewskich Kioszów starodawnych /
 Od Narymunt i Skuminow stawnych /
 Jako z Machiny Trojańskiej Pallady /
 Wielkie podziśdzien pokazu Dziady.
 Jednego wspomnie / ani sie zawiodę
 Staruska twego w Trokach Woiewode :
 W nim obraz żywy starożytny cnoty /
 W nim wiel Saturnow zda sie wracać złoty.
 Gdziezby mu widzieć ? Ty Konta dosiadaś /
 Lub ksztalenie szybki luzel swoy nakladaś /
 Powaznym tancem lub pochadzaś sobie /
 Jakoby paterzac nie umierał w tobie.
 Już w tak ozdobney Starość swych gromadzie /
 Jako po wonnym Hesperyskim sadzie /
 Zbiera fiołki / i celniejszy zioła /
 W depozyt drogi pracownika pieszola.
 Roskoszuy sobie. Znajdziesz co do mestwa /
 Na ich trzurnosy paterzac i zwycięstwa ;
 Co do Minerwy / wzbudzi cie uczony
 Bez ktorey Siela / i Mars sam halony.
 Już na cie z swego wylodais Parnassu
 Niebiste Muze / terazci do czasu
 Dopuszcza / rola umalwshy skronie /
 Wdzięcznych Rodzicow nosić sie na konte.
 Czekałs Alpes i Łarynskie Brze /
 Gdzie leżł w domu czego nie dostate /
 Albo / i rozne zwiedzawshy narody /
 Miał gymbys wiel swoy polerował młody :
 Gdzie piękne Miasło po Adrey pływ /
 Głowa Narodow / Calera zygliwa /

Duzzoli dziwne nad Awerneu wroty /
 Gdzie wodzi Trojański Rozgi szukał złoty.
 A zrod szesliwie iako sie powrocisz /
 Juz ogry wszystkich ku sobie obrotisz /
 Bedzie Oczyszna / bedzie chetala onych /
 Zazyc z pocticha talentow zdarzonych.
 Bellona zaraz w pole sie pokwapi
 Do Marsa z toba: On mile oblapi /
 I na grzbiecie ostrej uniozisy Karpatu /
 Wleznaiomego pokaze cie swiatu.
 Boy sie Pohanze i ty ziemi dzika /
 Perekop / ani Dobrucz niech nie bryka /
 Bedzie / co brodem Dunay twoy przeplynie /
 I na Edonach Znaki swe rozwinie.
 Napadnie Erwawe przodkow swoich tropy /
 Bedzie bit Turki / i grube Dolopy /
 A Eurynowe ouzdamy brody /
 Tamte w tryumfie powiedzie Narody.
 Rzeki / a powietrzeza zagrzezmialy zelazem /
 Rosc piekne Dziecie / a Bogu i razem
 Ozdobom swoim! Wleczne niechci lato
 Kwitnie / a Parki schno zawisne na to.

6738
N A W I A Z D

Iáśnie Wiełbnego w-Chrystusie

O Y C A i P A N A

M A C I E I A
Ł V B I E N S K I E G O
Z łaski Bożey Kujavvskiego i
Pomorskiego Biskupa.

Do Włocławká, Stolicy i Katedry swoiey.

Ode gratulator.

R O K V 1631.

5. Pazdziernika.

78
Łaśnie Wielebnemu w Chryście Oycu i Panu

MACIEIOWI LVBIENSKIEMU

z Łaski Bozey Kujawskiemu i Pomorskiemu
BISKUPOWI.

Z Mała tu prawdzie pošta, tu dzień, ten i
szczęśliwość na Stolicę Kujawską inaugura-
cyą, starwam tu oczu w. m. Mego Miściwego
Pána: nieprzeto żebym próżnego czekał wi-
tru, alho z tąd iaka gloriola unosiła mie, ale Muzá
moja dotąd nie znaczna, fortune, i ozdoby w. m. Me
Miściwego Pána głosić, zehy śmiałość pierwoś i bezpie-
czeństwo wziera. A lubo wiele innych, którzy swe
szczęśliwość tweny, tu tak zżrney matercy, i szerkim
półu, enot i starwy w. m. Mego Miściwego Pána ostrzyć
beda; mam iednak nadzieie, że prosta i szczupła moja
ffektem przynamniey i życzliwośćia porówna z nie-
mi. I rozumiem że nie dam assen Elephanti: Oco nie-
gdy Augustus zgromił Græcula: ani Censori rigido,
ktoryby Errat iey postrzegał, ale Patronowi i osobne-
mu obrońcy, zehy ja, gdzieby co nie k-rzezy, benigni-
ore sinu ogarnął. W czym gdzie uzna wdzięczność,
i twarz twesola w. m. Mego Miściwego Pána, wa-
żyć sie o wiecy bedzie. Teraz fortun tych, i ninicy-
sych poćieb zehy w. m. Mego Miściwego Pan, tu dłu-
gi wiek zażywał życie.

Ode gratulor.

Żego się bawiś Muzo moła w cieniu ?
 I do tad w ciążnym trzymasz mie wleżniku ?
 Wścianach i szupley chudobie /
 Samą skazęś / samą igraś sobie.
 Wynidź / a poyrzyj / na świat dziś wesolo /
 Z grubego wstydu wyrównawśy czolo /
 Ty krora swobodnym okiem /
 Maś się zawiśe ku Stanom wysokiem.
 Ale ta tryumfy sławne Rzymskie one /
 Nie na Olimpie zawody cwiżone ;
 Wiażd twoy / w ozdobyey tej Eupie.
 Spiewać bede / o wielki Biskupie.
 Aż to nie pierwsza głowie twej Insula ;
 Trzeci to stopień / trzecia Kapituła /
 Oycem cie i Pánem wita /
 Czem z ochoty serce tej załwita.
 W takiej nie dawno chodził Chłim załobie /
 Znączne twe cnoty podobawśy sobie ;
 W takim przy ozdobach wielu /
 Piękny Poznań przysiał cie wesłu.
 Gdzie takos one zwatłona Stolica /
 Za miło sobie wziął Oblubienice /
 Świety ran umysł był w tobie /
 Pierwszey wrocić ście iey ozdobie.
 Ale gdzie indziej droge ście stały /
 I nad ow wyższe stopień rumowaly /
 Spód luz Climp nie daleki /
 Gdzie Laura z Ła cie na wieki.

Wiele

Wiele ich duma i herby pyśnięmi /
 Wiele fałszy / i duchy różnemi /
 Do tego Koryntha chętało /
 Tobie sama cnota sie dostało :
 Aż i w Lubieńskim Domu zacnym twojem.
 Sielą ich było / co w dziele oboiem /
 I piores mogli / i razem /
 Zbroie nosić / i władać żelazem.
 Wszakże tak ścisłych z Bellony i botu /
 Nie miał promieni takimi w pokoju /
 I Togach dziś poświęconych
 W tobie świeci i twoich Rodzonych.
 Ato was rozjeżdża : komu pobożności.
 I doświadczeńsiej odda dąk godności :
 Swego Płock nad Łam wyjeżdża /
 Swego Włocław niesie nad obłoki.
 Oblemą w rzeczach rozum czuły dął
 Natura / w obu tak pomiarkowała.
 Animus / gdzie by pod wago /
 Ludzkość z Pańską znosi sie powaga.
 Jeden głos obu / jeden duch w Senacie /
 Nie o swej takiej i swojej prywatie /
 Ale przy Ołtarzach cało /
 Dobro wszystkich poświęcone zostało.
 Tak zjednoczona szlachta cnota czuła /
 Gdzieby Kiel wrażyć różnie przepatruić /
 Ze w Łat wtuliwszy sie zątem /
 Sama sie zryje / sama sobie Łatem.
 Jako zaś dobrzy z łod pociechy mała /
 Gdy na te stoncy Oczyste patrzą /
 I nie ruszone filary /
 Takiej trudno przybrać święty pary :

Aż tak jasno świeci ci w Senacie /
 Tak w ciemności / i wdzięcznej prywatcie /
 Ten Jezusowym Kompanem:
 Ow pralatem / i godnym Kapłanem.
 Już i Siostrzyny w ozdób przeszłych progu;
 Że Dom ten wstrząsł poświęcił się Bogu /
 Jako Sablow Mariowi /
 I Kamillow Kapitolinowi:
 Szczęśliwa Mantro / ze 10 para Synow
 Nieśka na ręku w poczet Apollinow /
 Szczęśliwa Lampido ona /
 Marka / dziewczka i Arolewska Żoną:
 Trzykróć szczęśliwsza / i obłożę Skronie
 Godniejsza Laurem / co Synow na łonie
 Lit też takich otrzymała
 I duchownie wszystkich oglądała.
 Gdzież ona teraz w Elizie wysokiem
 Nie patrzy na was nieśmiertelnym okiem /
 I nie cieszy się bez miary /
 Wasze wonne czułe gdy ofiarę:
 Co o Biskupie Świętem niegdy onem
 Powiam Psirokustian: Waszym on Patronem/
 I Argentem był młodości /
 I przykładem wsiach doskonałości.
 Gdzie przed górnemi w Olimpie Nieśkańcy
 Dż się nie chlubi swymi wychowancy /
 Ktorem wieśzeł za żywota /
 Że tak wynieść miała się ich Cnota:
 Żyćcie na wieki w tej jedności z sobą /
 Kościołom światłem / Koronie ozdoba /
 Swobodom naszym Patrony /
 O Kroczy kiedy narezo się strony /

Że na znał potym Wyryżną wdzięczności /
Popioły złotem odwagać / i Kości ;

I mleć / Parła gdy doprzędzie /
Ża Polluxa i Rastory będzie.

A ty Ktoręgo prowadzo te zgrate
Wlezdzy szesliwie. Dzień ci ten nastale
Wesela pelen i chęci /

Dzień ten wszystkie twej fortuny świecił,
Kosciel co tylo ziem / i morza włada /
A sko pod twoje Łaske tuż przepadła /
Przalarow porzeczne Koło /

Tecumphałny spawa hymn wesolo.
Gdzie złotem Kapa ciagniona i Stula /
I od Smaragdow czeka cie Infula /

W czym iako Pasterz usiedzisz /
I trzodzie swej błogostawie bedziesz.
Ktorę skączywszy Pompe i obrzedz /
Wesole Jo! będzie brzmiało wszedz /

Że na te pocięły twoje /
Ruszy ze dna Nymfy Wisła swoje.
Amalte Róg swój otworzy w tym złoty
Dostatkow wszelkich. Dodadza ochoty
Ceres i Liber wesoly /

Bluszczy wonne umiawszy sioly.
Tedy zafwiena Tymenty i wino /
Bedzie Dwor buzał / i zacna Rodzina
Na wiele glosow i chorow /

Ży na wieki / przeżyj i Nestorow.
Bedo chęć zawnie stawac pogorowiu /
Przy twej ozdobie / prowadze / i zdrowiu.

Czesc im i sława od ciebie /
Jako gwiazdom od słońca na niebie.

73
79
Agas wpadł i tu nie w nieprzytętle /
Masz Pomianczykow i Brwnych tak wiele /
Atorym gdzie będziesz łaskawy /
Wszystkie w Dom twoy scłyna sie Zusiawy.
I tak rozumiey/ gdzie w pogzet ich przyymieś/
Ze na ich reku bezpiecznie sie zdrzymieś/
Będzieś Ewangel między nlemi
Sławny Rymy (zmogoli co) memi.

24
SIERADZ SIĘ SWIECI

Pod Wiazd

Jasnie Wielm. J. M. P.

STANISŁAWA KONIECPOLSKIEGO

Woiewvody Sandomierskiego,

Barskiego, Buskiego,

Kozvelskiego &c.

STAROSTY

Na Krakovvską Kasztelanią.

Z Krákovvskiego Coll. gium Societatis IESV.

Latino-Heroico pod Tytułem

SIRADIA TRABEATA

Wydány.

A Piorem Oczystym

Przez

SAMUELA

Z-Skrzypny

TWARDOWSKIEGO,

Przełożony i przyczyniony

ROK V 1634.

Jaśnie Wielebnym Ieb M. M.

X. STANISŁAWOWI LVBIEŃSKIEMU

Z Łaski Bożej Płockiemu,

X. IAKVBOWI ZADZIKOWI

Chełmińskiemu, Kanclerzowi Wielk: Koronnemu

BISKVPOM.

Szate Sierádzko świeżo poświęconę,
Wąsy ozdobom, starym Rzymskim stroiem
Teraz na Feſty Polskie przecobionę,
Foga Koronnę i Oczyszczym kroiem,
Nieſe, i waſzą ſczytce ſie obronę.
Zaſłońcie i te lubem cieniem ſwoiem:
Za którym, żadne, lubo ſie pokuſę,
L rneyskie Iedze z mieysca mie nie ruſę.
Wiſze uprzejme przyiaźni i cbeći,
Iakoście ſpolnie poczełi rość z ſobą
Infuły ſwiete, i Wielkie Pieczeci,
Spolnym dziſſe zeciem, ſpolną wam ozdoba
O! wiakiey wzaiem macie ſie pamieci!
Snadź na Lidyſkim Kamieniu to probę.
Gdzieby ſie w Auſtry zimne Aquilony!
Gdzie obróciły w południe Trwony!

Ale ktoremu Bellona zdarzyła

Szalone mierzyć przy Pánu Booty,

Widzieć gdy krwáwa Helice topiła

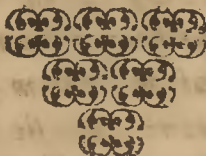
W Moskieuskiej iuże Polskie świeżo groty;

Ta was z Braterskiej Ligi rozłoczyła,

Ze na swe pátrzać nie możecie Cnoty.

Gdziekolwiek iednak mieycie te Trąbą,

Przyślych Tryumfów cieśćcie sie nadzieją.

SIERADZ SIĘ SWIECI

Zasług dobrych nagradzać Fortuny nie stanie: (Dzanie
Złod dziś w Polsce pierwszy danie mało Siera-
W ludzie w telkie bogaci. Ztorych toko siła
Na tak łasnym widoku Cnota wystawiła!
Złod dostarki Tyryskie / złod wielcy do Rady
Rapiant złotoruchey wychodzą Pallady.
Złod Polskemu Marsowi pierś poświęcone /
I Dziele w Alkach wiecznych słyna wystawione.
Zacni Bohatycowie; ktorými tak siła
Orczyzna się Tryumfy do rod ozdobiła.
Złod Działow starożytność / w tryumfalnych Togach
Ponawia dawnych herbów / i na swoich nogach
Stoiąc Cnota / o Niebo samo blię głowa /
Polski świat oświecając łasnością Phebowo.
Tu Troje z Chorogwiami szkielem stoja swolem /
Tu Cześć świetna w Przysiężu z ucieśnym Pokołem:
A Zbroje powieszawsz porządkiem swym długim /
Zasiadało Zuruly tadeń w raz po drugim.
Tak na Pańskim Pałacu / tak przy Dłogoci /
Samą między a szkielem Sieradzka się świeci.
Tu Czapek ułazule wielkich siedm Bogatych /
Od Posłownych Kamieni i piersi bogatych.
Takie wzory po świetnych widzieć Szorogłowach /
Na siedziwych Biskupich przyciśnione głowach.
Tu w Wszech Szykarach pojęne Głoby
Śwobol strzeżę w Senacie / i Pańskie ozdoby.
Tak i Purpura Insulę / tak Kryże z trzajem /
Czapki świetne Szylkami mienią się razem.

Miedzy

Między tymi bezpiecznie Pan zasiada sobie /
 W iakiey siadal przed laty Romulus ozdobię.
 Z obu stron sie o przodek stolki ubiegają
 Po lewey Krakowianin z dluga swieczek zgrają
 Z prawey Prymas na czele. Przed owym Paize /
 I Hermanzkie Bulawy / przed tym świetne Brzytce
 Ten pod fara Krakowskie pi. stule Korony /
 Ten potrzebne granicom obmysla obrony.
 W nim pod przysię zacięcie wiara doświadczona,
 Nie ruszona powaga / myśl nie zwyciężona.
 Jakie gwiazdy wpul morza Rodzone świeciły /
 Jakie luny i z fary na świat wszytek bily.
 Jego Epidauryski was zaraza sie ogi /
 Acheruntzkie fure i zmyslone Bogi.
 A na smierec ozionowiszy Sektarzkie Maszkarzy /
 Pewnym swolcy nadzieie Raze bydz i wiary.

Jai nie Wieleb.
 I. M. X. Bi
 skup Kutawski
 Lubieński

Oto i na Kulawskiej Batedrze / wysoki
 Siedzi Pastorz / ktorego rozsadek gleboki /
 Obyczaje przysiemne / i zarty uczone /
 Wiara zawsze doznana / serce nie strwożone.
 Lubo mowi w Senacie / pelne swej powagi
 Słowa tego u wszytek wiele maia wagi.
 Położyli obmysliwa / lub wczesni obrony /
 To rozumie i szni / co z dobrym Korony.

Jai nie Wieleb.
 I. M. X. i t. cki
 Lubieński.

Ty także / w Sarmaczey / z pol Rodzonym twolm
 Key duchowny prowadzis / ktorys pioresm swolm
 Tak urost / i wymowa z Koronney Plececi /
 Ze Plocka dziś Infula Pomlany twe świeci.
 Lub wdzieczna h. storcy o przeszley zalobie /
 Lub szatysz sie na fara przy Krakowskim grobie /

Świątobliwe Popioły / oddawałac ziemi /
 Słowy nad Ambrozjo i Kanar skodzęmi.
 Lub na upór i ciche Sektarze Fortuny
 Następniesz / i wżatem porażysz pioruny /
 Zarliwy o oboję / gdzieby co nie w Klubie /
 Albo ku pospolitęy chyliło się zgubie.
 Tyś mistrzem swej Fortuny / i na Cnocie twój
 Wszytka ta dziś ozdoba takto świetna stot!
 A co drugim fortune Lucyną gotowa /
 Tobie przyszło o Niebo uderzyć się głowa.
 Tak wiele może cnota! Tey / zniósłszy się zgrąło
 Łatona i Charytes / wdzięczności dodało.
 Pobożność z Polity / i pod piekno waga
 Snadna ludzkość / Biskupa mierzona powaga.
 Szczęśliwa nader Ziemi z takiej pary Braci!
 O! Który cie Paktolus złotem swym opłaci?

Stąd bogata Wąrmia / leżł od pierwszego
 Rod wywiedźcie Dardana / zna Biskupa swego.
 Wąrmia / Która świeżo przez Nieprzyjacioly /
 Ruina i plonymi kurył się popioły /
 Weźmi serce / rozwiniesz włosy przedko swoje /
 Mlekiem żemta oplynie / i Pásieki twote /
 Gdy szczęśliwie Baredre Biskup twoy zaśledził /
 I sprawować Wninnice święta twoie będzie.
 Jego w rżach Koronnych serce doświadczone /
 Obyczaje przyjemnym ładem ułożone.
 Rzadka rada: lub ducha Pańskiego pilnuje /
 I Skrytych Oracula temu dochowuje:
 Lub na ciche podrzuty / i Dworskie Symble /
 Jako drugi Alekdes nie ochronnie bite.

Jaimie Wieleba
 I. M. X. Bisk.
 Warminski.
 Szyfrowski.

Przydała i Kleus wdzieczności mu siłą.
A Fortuna gotowe cnoty ozdobiła.

*Jainie Wielob.
I. M. X. Biskup
Lucki Radoſe-
wski.*

Ale i Luck odległy / miedzy ludzkim gminem /
Slynie wielkim Biskupem swym Sieradzaninem
On z pogotkiem Imienia swego niesmiertelnym
Bastre przeciw Narodom i siurmom piekielnym
Stawił swięto w Hausstowie. On z nieprzyjaćioły /
O Łacińskie Obrzedy czyni i Koscioty.
Aż stańcie ze urre Popom Ruskim rogi /
I pod swięte podobie Cateynowe nogi.
Istnu brzygi oświecił i Kraie Besforu
Rzymską prawdę uznał / przestawszy uporu.

*Jainie Wielob.
I. M. X. Biskup
Chelmski i Ko-
necpolski.*

Stąd i Chelm Oycą tego śacny Rod wywodzi /
Wielkie Cnoty / i w króte nikt go nie przechodzi /
Krośkolwiek z Rzymskiej reki miał błogosławiony
Pod Władzą swo duchowną tuteczne Tryony.
Samą lepszę Dziecinę Lucyną w pologu
Reka swoja Panienkę poświęcił Bogu.
Samą rożę kolebkę pieśzgoną zronił /
A Ciapko mu Biskupia skronie ozdobił.
Tak dorodził nadzieje mało omieszkaney / (ney.
Dosiędił potym Godności w Alebie mu przeyzra-

*Jainie Wielob.
I. M. X. Chel-
minski Kan-
clerz W. Kor.
Zadziśk.*

Ciebie także z Sieradzkiej Oryzkiej twej strony /
Wtosił Orzel do Chelminą w Pruskie horyzony.
Orzel który ufając Twemu Zorabiowi /
Imię twoje zalecił przyszłemu wielkowi.
Ty onę Tłumacz Phebow / Ty Seynry Eteruleś /
Wola Pańsko otwierasz / i Łasko śasuięś.

Two-

Twoło Szwedzkie furze / i burze zawzięte /
 Słodko nąb miod Attyckiego wymowa ulete.
 Gdy poszedł ich Obozów i ognia samego /
 Poślem byles poślany z Senatu Polskiego.
 Samci Mars dodał kont / dodał słow gorętszych /
 Ze przyszło do znoszenia / i Traktatów przedsięch.
 A z Zamków ustąpiwszy / i co zabrał w Woznie /
 Do let sześci pozwoił z nami żyć spokojnie.
 Tak Nestor zmiełzył słowy Attydy wdzięcznymi /
 I z Achillem pod mury zniósł się Ogrzyskami.
 Tak i Pyrchow Cyneas / gdy o Pokoju prosi /
 Porządano w Senacie odprawę odnosi.
 Ale wdzięczniej i Orphaus o zakład swój drogi
 Lutnia ułol pieszczono twarde w-ziemi Bogi:
 A słodkim zabawiały dzwieleciem Persephone /
 Wtrącono z pod ziemię nązad uwiodł Zone.

Jaka Erytrejskiemi stroyna ozdobami /
 Miedzy w Rzymie pyśnemi iezdzi Palacami
 Na Frygryjskiej Barocy we Lwy zaprzężony /
 Marfa Bogów / kolo niey / z tey i z owey strony /
 Zgrała wnuków Nielestich. Tym złote ubiory /
 Tym i z-ramion pieszczone wito sie kędziory.
 Czola / farba Tryyjsko zamazane Erwawa /
 Włosiem złotym / podobni Bogom i postawa.
 Tych Uleba waza sobie / tych Sfery wysokie /
 Tym wstęś dawa na Ponte Phabus złotookie.
 Wleżna Polski ozdobo ! o Sieradzka ziemi /
 Domie / Inocie dziedzicznay ! Ciebieł taktemi
 Bog użcił Behatrey i Których i w Pasterckim
 Miał tak wiełkich w Senacie / i Role Rycerskim

M 2

360

Skąd Moskiewskie Zagony Wołennik on stary
 Drzewy trzema przibity pokropił Krwią Szary.
 Tedy meżnie Konajce Znałki swojej Cnocy
 W polu postął żelaznym / Replie i groty.
 A sławę dla Ktocey się żywota pozbawił
 Długo-poznym po sobie potomkō zostawił. (in)
 Skąd pierwsza Krew Zamoylskich z-Domē wstawa swo-
 Niemniej znacznych i rada takō wziętych boleś.
 Skąd strasliwe Pogonom Kopile przyniesli.
 Skąd Tryumfy / i głowy wysoko podnieśli.

Jasn. Wielob.
 I. M. Pan pod-
 kancł. Koron.
 Zamoylski

Ale i ty Zamoylski / mury choć nowemi
 Miasta roczyś / i Zamki pod Nisby Ruskiemi /
 Choćci i tam po Sali tgera okazali
 Tuż przed twymi oczyma Asiantus nialy /
 Zna swoy Tyber w Oczyszym Kratu Romulowym /
 I ty starym nie gędzi domem Priamowym.
 Pamiętay Kanē / i pierwszą Rodzicielkę swoje
 Sławno Dzieli wielkimi nieś pod niebo Troie

J. W. I. M. T.
 Woiewoda Ma-
 zowiecki War-
 szycki.

Kto nie zna cie Warshycki wielkim Woiewoda
 Starożytnych Mazurów. Tobie z piekna woda
 Słuzę Narew / i laska Senatu / i zgrala
 Do ozdoby ci wschodnich drogi się podają.
 Tobie nowe Lucyna zdarzyła treburą /
 I starego w posagu Czapke Koryburą (zbroi)
 Ze Krwie Księżor Szarańskich. Przy twym w słotey
 Boku / Mars i Fortuna z Orły wrogimi stol.

Jasn. Wielob.
 I. M. P. Refe-
 rendarz Kor-
 Przerębski.

Ciebie fednak Przedem i Kunsty prawym /
 Doświadczony zaleca rozum przed innemi /
 Gładki twojej wymowie w piekny animusz /
 Gdy do Pańskich odnosiś ważne sprawy, usz /

Dwor sie zdumiał i Senat. Ciebie uchowała
 Wiesza Themis / i bronić Prawdy rozkazała.
 Jakoby pod Praktykę i słowy gładkimi /
 Niewinni nie gineli pospolu z winnemi.
 Tak przez zwyczaj i pozne w-rzeczach doświadczenie /
 Przyszedles ku ozdobom / i takiey dziś Cenie.

Janie Wieleb.
 M. P. Chelmski
 Koniecpol.

I ty Gniazdo wystiełasz w pola Chelmskie łasne
 Bastellanckiey Ozdoby: jakoby tak ciasne
 Sieradzkie iuż Poczty / i świat był tak mały
 Żeć Latium i droge incho pokazy.
 Twoie widział Chorogwie / poznał i Pobogi (strogi)
 Dniepr Pogancki / gdzie Turczyn gdzie Massager
 Dalei na swym skalony Podkow / Ciemieni /
 Slawe kuc niesmiertelna Po:skiemu Imieniu.
 A zbroie powiesiwszy i wychnawszy zbroju /
 W. opuśczoney zasiadles Todze i Pokoju.

Wielm I. M. P.
 Łęczycki Waw-
 lewski.

Alas i Ty przestąpił swojej prog granice /
 A na Państwo sąsiedzkiej wiachałs Łęczyce;
 Jakoby mało znaczą w domu Cnota bywa /
 Aż gdy Alpe: i trudna Rhodope przebywa.
 Tak nieznacznie i słone z-morza sie wzbija /
 Aż gdy letnia Hyene i południe młia.
 Ant wswioich Perynach Tagus słota rodzi /
 Aż tam gdzie Euzyrane ostatnio przechodzi.
 Twoją w mowie powagą / i Naimuś w mierze /
 W-obygatach przystojności i dozor w. Czerze
 Załochante w pokoju / i Darách Junony /
 Znacznym cie uczynilo strojem tej Borony.

Wielm. I. M. P.
Kondrski Łę-
szycki. Przerg-
biski.

Toż cie miko Bonarskim uzcilo Burulem
Cny Przerebski / Ktorego ostrożnym i czulem
Zna Patronem / gdzie Prawo gdzie wolność sie chyli/
Ani na twym Randorie szczyrym sie nie myli.
Twoja stoja powaga tamteżne Seymiki /
Gdzie w powinnych terminach pierzchliwe Afryki
Trzymasz i Afkylony / w piekney zeby zgodzie
Polska Łczę prz Koronney zostala Swobodzie,
Tak w Sieradzkim Imieniu zakochawszy Cnota/
Do nieba iuz samego otwiera mi wrota.

Wielm. I. M. P.
Szpicimski: Ko-
nopnicki.

Ale komu pod słońcem i Nieby rożnemi /
Tobie dała fortuna sieść w Oczyszczy ziemi/
I w pieknym Pokoiowym z- Bellona Przymierzu/
Na starym brdż staremu Panem Szpicimierzu.
W twej niebieski Geniusz wyrzucił sie Cześć /
I w poczesnym Saturnus Łatynski ubierze.
Ztorego złote wieki Polem otoczyły /
A siedziwe promienie Ciemię mu okryły.
Niewinność Ceremonij / i proste przymioty /
Nieobludne Charytis statopolskiej Cnoty.

Wielm. I. M. P.
Wielunski Ka-
dośewski.

Tenże Polus Sieradzki zna Radoszewskiego /
Kasztelana Senatu swego Wielunskiego.
Nie wstyrkim za granice w obce horzony /
Trzeba kogo przy namaley w domu do obrony.
Gdzieby tak z Egiptelskich Piramid wosk ch /
Latarnie Aeronowey / i Argow stołich /
Dochodziły potrzebne Wyżyny prz strogi / (trwogę)
Co Szwed myśli : co Weymar : co w Sigetu za
Ani sie myli na tym ; bo tak o nies czule /
Ze wleciy nad swe własne Dobro iey milute.

J n

95
I na takim Korony Właściwym Gie
Wpatrzenie Daleko iey nieprzysiaćiele.

Wielm I. M.
Pan Konarski
Sieradzki Bu-
żenski.

Mało na tych Sieradzka łeżeje Ziemia miała /
Wiec trzeciego na Państwo Konarskie wezwala
Jakoby we trzech Enota zjedno zona była /
Czymby teley na zwawę Lery uderzyła.
W tobie obraz Buzynskich Działów starożytnych /
Niemaicy świetnych w Koscielnicko w polu bitnych.
Gdzie różne Senatorskie nie dawno Kuruly /
Dobór Starbow Koronnych i strojne Infuly
Głowy miały gotowe. Z których laterośli
Poratowie, Pstrokonscy i inni urosli.
Z których aż i po dziś dzień swiętobliwie plemie /
Współkę swoje polalo krwio Sieradzko ziemie.
Z których tey ty prowadzisz i sławne ich dziele
Przez sie i swych wyrażasz Polomków nadzieje.

Idzie W I M.
P. Woźmoda
Derpski Dyn-
hoff.

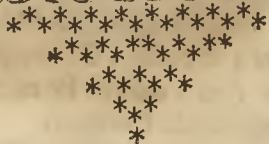
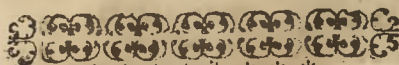
Śmieszeli o Kochanku ścieble Jągiellonki /
Z którego z starożytney przybrał krwio Litwonki
Miedzy swe Pan Achary; ani śnadsz zalule
Bo zna wiare po śmierci i w ziemi to czule
Ze sie Kochasz w umarłym i cieni gonioc lekki /
Ciezkie łzami oblewasz po dziś dzień powieki.
Nie wstydz sie o Denhoffie fata lub winule /
I znikomych popiołów pozno iuz zaluleś:
Enota to Boharyska / affekt iprawiedliwy
Wtara szczyra / miłości moc i ogień szczywy.
Szczesliwy i zrod Sieradz z ziem Koronnych wlelu /
Ze przy takim ozywa sie Obywatelu.
Jemu Sadow powierzył Wielnińskiego Grodu /
Jemu Fortun Szlachectkich i wielkiego Rodu /
Prze

Przybrał Zone / i między Kronikę swe dawne /
Wpisał latom potomnym Imię tego sławne.

*I. Wielm: J. M.
Pan Krakowski
H. W. Koronny
Koniecpolski.*

O Ziemię w ludzkie zysna! o Królu przebrany!
Od pierwszego szczęśliwie Lecha podeptany.
Gdziekolwiek Odryzyska Ewangelia klesła tropy
Swole linieś / gdzie prężne przerażaś Dolopy /
I z Emonskich poboisk cięśkie wieśśaś lupy /
Lub Gettami sieroś rośaś pola trupy ;
Lub Czolny Zaporowskie Wądro twoja płyna
Z resiacem i bow ucietych / i wraz sie ochyna
O Dnieprowe Narody pod żmymym Bootem/
Żnaki twoje czuje Dent / wie Helice o tem.
Tu o wielka Królowa / tu z zaścipy swemi /
Ktora snadz nad Tryony trzymaś Sarmackiem
Troby z toba ogromne : Sama pod żelaznym
Sroga Helmem / tu do nas z żefirem przyiaznym
Spadaś lekko / i z Wozu z siadysz pochmurnego /
Nawiedz Polski horyzon / Dom Dziedzictwa two.
Gdzie po Wornach surowych Krakus cie przypymie /
I wyniosł : pod niebo Zoblkiem Gory sauje.
Gdzie razem z Koronnymi wstykami Buruty
Droge Wanda zaściesz / pierwszymi Cztuly
Zdobi twego Hetmana ; temu te przyznawa /
Temu Rzody / i Pansstwo Krakowskie oddawa.
Tu / Nieba pochylwysz / w dziegczynym pozrzesz okiem /
Oto Wodz twoj na Krzesle zasiadł iuz wesołem.
Ktorego z pierwszych pieluch między Orzestami
Wychowala Bellona treumy Polskimi.
Ona Kassan Wolenny Dziedzint / i ona /
Twardo Zkroie na mietkie cisnela kamioną.
Helmem

Helmem ogry sáemilá / á w Troby hugalá /
 I miedzy ogromnymi bebný Kolýjalá.
 Tak gdy Drzewem i Tarczo igrał sobie zrazu
 Przymykłego Marsowi oddałá zelázu.
 Ucałował / i mile Bog przygił go krawáwy :
 Żrod podniosł ná Tatáry wzrósł swoy nie láskáwy.
 Pogroził nim w Thrácyey hárdym Bissurmánom ;
 On rogi utrzcze Czerni / on kárki Tyránnom.
 Miasta strwozy i Krále / Dunay wplaw przeplynie /
 I po Gorách Lhoragwie Edonstich rozwinie ;
 A rwardo Eupynowe ouzdawsy brody /
 Támtęzne mu w tryumfie obfecal Narody.
 I dal mu Bláwe złota / á Belloná nowe.
 Kástelánstey Ozdoby Krzestó Krákusowe.
 Szczęśliwy Bohátyrze / Który rey Korony
 Nosisz Orly / i wczesne dawasz icy Obrony.
 Nie ustáwaj w-zaslugach ; Oczysznie / i swemu
 Sláwe Kónię niesmiertelno Jmientu wtéskiemu.
 Pallás nowe ozdoby codzién niech gotule /
 I Wrsá zá Fortuna twojá sie Kierule.
 A uciesnych doszedssy żrzodeł Kálliopey /
 Oycá Syn rák Wtélkiego / niech nástąpi w-tropy.
 Nágradzayże Cnotliwym Fortuno zaslugi /
 A slawá Sieradzánów niech pluzý Wtél dlugi.

NA DZIEN PRZENIESIENIA
STANISŁAWA ŚWIĘTEGO,

Iśnie Wielm. legomości Książ

STANISŁAWA LUBIENSKIEGO
Biskupa Plockiego.

Ode gratulator.

Zadom Niebieskiej pelen dziś otuchy ?
Co mnie za wieśsze porwóła Duchy ?
Ze piory wzbiety lekkimi /
Po wzgardzoney nie chodze już ziemi.
Widze cie piekna ozdobo Korony !
Widze cie w Dzień Twój/ Dzień błogostanony/
Dzień nad dni Juliuszowe !
Nad godziny słone Augustowe.
Jakkie počechy z swoich Rzym Trajanow /
Jakkie ozdoby miał z Wespazyánow /
Ze godne dni ich pamięć/
Po swych Brankach tryumfalnych świeć.
Widzieć Igrzyska/ turnieje/ i skoś/
Ognie po murach / i inne widoki.
Słyśeć Obeliski Eula /
Wleńce z Dobku i Olkwy snuła.
Nie będziecie / (co z głosem sie mieni)
Zadnych Dyczyzna ciosła Pamięć :
Nie będą następce Doma /
Zuc Kolossu/abo Hippodromu.

Inby

Inny styl tobie Brato gotule /
 Nie ten co twarde Marmury wysule /
 Ale co w przyszle nadsiele
 Zlotym plocem charakttery leie.
 Ty takos wielki w swojej dzis Ozdobie /
 Samemu wysytko powinienes sobie.
 Sames: sam / i z Domem twoim
 Enoty urosl / i Dowiepem swoim.
 Co za dzitw? z-Arolow ze Arole pochodzo?
 D-Cesarzow sami Cesarze sie rodzo?
 Wysokim Domom nie nowe /
 Ale rosto ozdoby gotowe.
 Miedzy szuplymi na stronie Saunami /
 Lubo starymi Enoty i herbami /
 Wlascie Rod swoy nieznany /
 Skole i Rhodus ledwie dolechny.
 Az Szlachectkiemu Duchowi / nie nowe
 Mliscie i Slupy same Alcydowe:
 Nie niskim bawi sie plocem /
 Aiedy lata przyrodzonym lotem.
 Swiat mu otwarty tak w sobie wielki /
 Do Czapek zlotych i godnosci wielki.
 Nie mu / Pontu szrod samego /
 I trudnego i niepodobnego.
 Ale nie wpiersu / nie w-sai pieczony /
 Nie wproznowanu i nadsietey plony /
 Za praco i duze pory
 W-Gorze palma i nagroda Enoty.
 O! takos i ty przystep nie lastawy /
 Jako mlal sliskie i trudne przeprawy /
 Nizes dostapil rey skaly /
 Gdzie twej stawie Palac okazaly.

Pierwey o słodkie w-Párnáste Kámeny
Niewinne z razu sprácowawšy Weny /

Wazyles o wielkie Zdrole /

Gdzie Arkturnus Kola toczy swoje.
W-nádziete potym przysła Pátronowe /
Deptales Górne Progi Palácowe.

O ! Komu nie sliście progi /

Twoiey nigdy nie uniošły nogi !
Widziáło morze / razem cie widziáły
Hyperboreyskie Chárybdy i Skály /

Przy Panu rowno z-insym

Gdys w-niewdzieczney zagle zmiatał ziemi.

Co tám za zdrady były Atreowe ?

Co za Máchiny ciche Sinonowe ?

Do czego nie przysła potem /

Sw-mes piorem okryšlił to złotem.

Byli co w owych rozpaczali twogach /

Byli co w łodziach ufali i nogach /

Zbrzegów chcąc ciędo upłynąć /

Tys chciał umrzeć i przy Panu ginąć.

Co w-drugley óney domowey turniei ?

Gdzie przy zelezie á pešnicy nádziei

Wolność oparla się była /

Chcąc po Panu nad swo síle siła.

Wielu uniošły Wiatry one śmienne /

Wielu uniošły głowy nie rozumne :

Ty w śrutenie obrales onym

Bydś przy Panu z-swoim spol Rodzonym.

Tey śtátecznošci przez tu-multow tyle /

Nie mogli Pan ładno przysymowac tey mile :

Czym ku dalšey swey Ozdobie /

Wiernym przybrał Naczymiem cie sobie.

Stoż o stu ozgach Łyniec Argusowych /
Stoż o dwu Rogach Ciapka Balchantomych /
Gdy Łuckie Terumfy świeci
Przy Koronnej pospolu Pieczęci.
Po trudach zcłym i pracy sowytey /
W zabawach ważnych Rzeczypospolitey /
Jako sron i blisko śniegu /
Przyszło wytchnąć i mieć się ku brzegu.
Wklonow sity / i Dworskiej ochoty /
Tak za nagrodę zasłużoney Cnoty /
Płock głowy Koronę Twoją /
Płock w Insulę Pomianę twoją stoli.
O takie święto z Ciebie miał ozdoby !
Gdy w cieniu przeszłym Koronnej żaloby /
O Panu / i o Koronie /
Wibzięć było żartliwość twoją one.
Przy Twojej powadze i pojęcie ozdobnym /
Wymowie słodkiej / baczem osobnym /
I Prawa krone się chwiali /
I Oltarze w ściankach swoich stali.
Takie poćlechy ! gdyś Królewskie Truny /
I oplakiwał razem ich Fortuny /
Ze stan ich / i dzień wesoly /
Zmierzył w momencie / i płone popioły.
Na dźwięk Nestorow i twoje powaga /
Wzbudzone Rocyt pobąmował flage :
I by co ludzkości miały /
Same porym Parę żalowały.
Potym zaćmieniu / tak się poranu
Wybito słońce / a nowemu Panu /
W Plaszczu i złotej Koronie /
Na Oyczystym przyszło usieść Tronie /
A z

Bo

102.
98
Kto oſtroſnieyſzy z Rodzonem ſpoi twoim ?
Kto i w-momeńcie żarliwyſzy oboim ?

Żeby przy ołtarzach cało

Dobro wſzyſtkiej Korony zoſtało ?

Teraz na głowy kwieńce patrzyć ;

Teraz ſie wzajem z Ozdob ſwych cieszyć ;

Gdzieſby tak Parſi drzymali

Żeby wieku wam nie doprzedali ?

Niechie dziś Teczyn Topory ſwe zdobi /

z-Grzaniawo Wiſnięz niechay co chce robi /

I Myrchow Maćko głubny /

Wąſey zachoſć porowna mu Łubny.

A my około twego ſiedząc Stolu /

Cierpi zżyſney ofiaruiem Wolu :

I pod Bachowu Łedero /

Nowo w-Dzień Twoy zaſkwitniemy Cerg.

POD ELEKCYĄ SZCZĘŚLIWĄ
NA KROLESTWO POLSKIE
NAJIASNIEJSZEGO

WŁADYŚŁAWA IV.
Krolewicą Polskiego, i Szwedzkiego,

Roku Páńskiego 1631.

*Temuś Naiásnieyssemu Pánu P. swemu
Miłosciwemu.*

WIERSZ PIERWSZY.

Nie żłość / i prześle Koronne żałoby /
Ktore się nowo w Tobie rozświeciły /
Do twojey cłogne o Panie Ozdoby ;
Co Muze máła co Apollo siły.
O ! jeśli godne Krolewskiej Osoby /
Że tak wysoki proz twoy przestąpiły ?
Uza porzucić daś się im na stęonie /
W-nogach gódzić blisko / przy słotym twym.
Tronie.

Jam satis terris nivis atq; diræ
Grandinis misit Pater, & rubente
Dexterâ, Sacras jaculatus arces.
Terruit urbem &c.

Horat: l. 1. Carm: Od: 2.

IWiesz wyszrzelał Płoruny o Boże /
(Jezli sie przebrać Niezmierność twa może)

Tuzes gniewu swego cząste /
Do dna wylał na Oreczysne nąse.
Przestań sie gniewać / a z Olimpu twego
Spuść czyż tu nam złotopromiennego :
Czyż wdziesiętniejsze nad słońce /
Ktore ziemie przynikało konce.

Żdało sie / zdało po przeszle re lata /
Ze albo Zoniec i ruina światła /

Albo wielk Pyrrhy / i ona
Powodź spasić miała Deukalioną.
Gdy po ładrych pływały głębokich
Niedosile Tygrom kęsi gor wysokich ;

1627.

Atlas po Bou brodził /
A Proteusz bydlę zpol uwodził.
Widzieć sumnym Wiśle było metno
Mieć sie flagi ; zżod ona pamiętno
Powodził brzegi nabrzeżniące /
Miasta / i Wsi pożerała całe.

Albo twarz smutno upłakawszy łzami /
Gdy Panna w więciu / było pod żaglami /
Świat gnił / a podziemne rymy /
Codzieli wleki wywierały dymy.

Żtod w cieniu długim bez słońca i rosy
Zwiat zarażony / i nierządzałe Alopy /

Na

Ná wszystkie Koronne Kráie
 Głod przyniosły / i nie urodziły.
 Mars w-tym się pali / Prussy odpadały /
 Zglowiatami żywe Surry ciekają :

Oczyżná (ach !) nieśczęśliwa /
 Sił ostatnich z pod serca dobywa.
 Kto tedy był szczęśliwym : i na kogo bąrzy
 W swym utrapieniu ciekłym się uskarży ?
 W Dyamencie to pokryła :

Bieda jedná tedy niedokuczyla.
 Oto z-Awernu blade / wyszły Jedze /
 Rostzejo ná świat Lichoty i Niedze /
 Wierzyli Wiel przyszły będzie ?

1628.

Chlebem rzęsa i lesne soledzie ?
 Tak ná nie swoich zemdłony gmin nogách /
 Padal ladagdzie po stępnách / po drogách :
 Chodzili by takie mąry /

Zárzucent Sorkom ná ofiary.
 Jakle Merkury pozwary i cienie /
 Przez Las podziemny Cyprysowy zenie /
 Albo co za Cera owych /

W gorach gwałtownie skalistych hemowych.
 Jako wpół potym śniegi ustąpiły /
 I chwast i ciępkie zagwie się rozwiły /
 Opar on tedy surowy /

Ze trucizną i chleb im był nowy.
 Także zarazę upatrzywszy w gminie
 Atropo chyża / z sierpem się zawnie :
 Dopiero w-bystre tedy tropy

1629.

Leco okiem niezmierzone snopy.
 Chorągwie z murów wywieśały ciemne /
 Bramy się wszystkie orworożo podziemne /

Jako

Jako Demogergonowe

Tak tu wdziedzynym Elisem stonowe.

Cisną się Ducha nawalonym tłumem /

Chacą / nie łodzie / ale wozi Prumem :

A Minos względować stogo /

Niewie bąrdy wprzód sódzić ma łogo :

Po wiatrach twogi zdiat ogromnych wyle /

Łupem / ach ! ludzkim Zwierz i Krucy tyg :

Tenże Nieprzyjacielowi

Grob / co Brata / Dente / i Synowi.

A po powietrzu błyska Anioł mieczem /

O gdzie się schronim ! o gdzie się ucieczem !

Kto wżapalezywość twoi /

Kto się żywy / Boże nasz zostoi !

Szezęśliwy Ktory w budzie gdzie Kryptomy

Żywot urat / albo rać świadomy

Zatopow morskich / i flagi /

Ze gdzie zniknąć mogli tej Plagi.

I tak Oczyszczona uciśniona zgruntu /

Niewie / z Ktorego spądnie Łoryzuntu ;

I sen przyrzdzie pozadany /

Kto lzy otrze : Kto slegzy tej rany . ?

W I E R S Z   W T O R Y .

Niez nieszczęśliwa nieszna się do Łonć /

Edy na swym Alebie łafne dotąd Łonć /

I złotym Krolewskim Throne /

Sceptra widzi / i obie Koronie.

1630.

Krolowa u.
m.era.

Oto ach ! błędna rzecz zartwoży nowa /

Zaimi się Phebe ; a wielka Krolowa

Ozdo-

Ozdoby swej szkod i Zwiātu /
 Niewdzięcznemu nagle zniża światu.
 Pánt / Etozey Rod wielki i wysoki /
 Niczyłko sławy w-Europie seroki /
 Ale gdzie Nilus nleznány /
 Szuka szkodę między Mąrytany.
 Rodu powage / i Młóstat słoty /
 Półne wdzięczności ozdobyły Cnoty :
 Jako w cieniu i na stronie /
 Tak w-Arolewskim plażu / i Boronie.
 Ona / nie serca Łáncuski słoty /
 Ale wiążála Dobroczyńcy swymi :
 Wielom dziś nieopłákana /
 Wielom Świeta i z-Nieba zstána.
 Ledwie zagaśła / gdy zarazem od ni
 Para łánieyszych zácmi sie pochodni.
 O łáka w-Smożey twej głowie
 Szkodá znáczna Stolezny Brákwie !
 Takie stráciwszy światła i pomocy /
 A dni pochmurne i nie lubę noc
 Widzac po Olímpie słotym /
 J sam Phabus gánie przedko potym.
 Dopiero grubše / pod takie zácmienie /
 Borone wšytkę zawałiły Cienie :
 Jak i mroć w Tymmerze ciemnym /
 Jak i otmet w-Awerńe podziemnym.
 Tryumfy wšytkie / i wšytkie Ozdoby
 Wot wdziały na sie / i grube záloby :
 Komu swieto sie świeciły /
 Komu słoty Baldekin toczyły :
 Runał ách ! Młodzew wielki rey Borony /
 Na rum Etozego / zádrzáły Tryony :

Potym Kęste
 lan i Biskup
 Krakowski.

1631.

Toż i Krol sam

Młodrzew / Który galeziami
 Nade dwiema przewyższal morzami,
 Pan niemniej woboju dzielny i szesliwy /
 Jako w przymierzu stały i prawdziwy :
 On Panny wszystkie przed sobą
 Łączy preziosą i dziełom ozdobą.
 Pierwszy o złoto szesliwie Koronę
 Stawiwszy szantec / tak przeciwno strone
 Z. Elektem unizył hardym /
 Ze w sekwestrze miał go swoim twárdym.
 Zwycięzył morza pólnocnego Scyllę /
 Przecił Stryjowskie zdrady i fortyły :
 A swych doznawszy niewdzięków /
 Na żygliwych uniesiony reku.
 Za czasem i ci (o! co sie nie miarzi!)
 Nan sie targnelli ; ale wpół zrażeni
 Szumow swych / zniżkim uklonem
 Przed potężnym padli tego Tronem.
 Stod na pólnocne groźno swola Kława
 Podniosł Tryony / i tam Polsko sławę
 Pusił / gdzie przez ambit dlugi/
 Dom dosięga części świata drugi.
 Gdzie niezmięzione do przebycia Brzoje /
 Ani podobne potomnym nądziele /
 Polskiemu Riedy Narodu
 Słoneż skusić Morydy brodu.
 Smoleńsk regimr wysadził Pioruny ;
 Stolicę tego nie ušla Fortuny :
 Cár sam twárdo ozdany /
 Bezmiat cięściłmi w tryumfie Łądzany.
 Ku Letnim portym Norom sie obrocił /
 Gdzie tak Osmanskę Hydre one skrocił /

Ze wpuł furyy swych oplonał /
 Ze pożarte Żwyćstwo wyżłonał.
 Zatrzymał Kola w- samym biegu prawie
 Fortuny Szwedzkiej / o! Ktore łaskawie
 Na świat inni wshyteł służył /
 Do swych Niebá mnię przychylne były.
 Szczęśliwy tedy Kroc! gdzieby niedotkliwie
 Zazdrości żado! Cnoćy tego żywe
 Przysły wielę mile przypomni /
 I cich chwytać będą ich potomni.

W I E R S Z T R Z E C I.

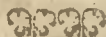
1632.

W- Tym utrapieniu i grubey żalobie /
 Dłedna Oyczyzna coli pożmnie sobie?
 Widzi Tron osierocoony /
 Widzi / widzi Orla bez Korony.
 W- lednym pośledchy Władysławie Tobie /
 W- lednym pogulá. Ru twojey ozdobie
 Swietne toczy już Obozy /
 Już gornie tryumfalne Wozy.
 Ty smutna Cere / i grube jej ślente /
 W- iasne rozbiłeś słońca i promiente:
 Żeobs obfiteść / i nowy
 Wiele sie wrocił Saturnowy.
 Zgodá / pod Wincy świeżo Olanym
 Swiat oblał się rekoma słonymi:
 A ten na Wiedobę trwał /
 Zgrzeszeń wawrę wshyteł /
 Amalthe z żywym głazie się kłócił /
 Cere oragom ożyle ubogiemu?
 Dole głone oust /
 Pyrrha spw. powstawała

O Kto w pospiechu świętożanionym
 Nie tusił burzy: Kto znowu spasić owym
 Bibrakom w nasze Tryony /
 Złote góry niosąc dla Korony.
 Ato się nie obrał znowu od Zachodu /
 Znowu z Zamorza obcego Narodu
 Elektorów innych prowadzić ?
 Kto gmin burzyć i po Karach radzić ?
 Pomagać w-Domu / i Twoje przyniosły /
 Zasługi znaczne / i doznane Cnoty /
 Serca tak wstyżkich sprawiły /
 Że na jeden głos się twój zgodziły.
 Milgo zawisł blaskiem twym zaćmił /
 Duchem niedawno innym zapuścił :
 A sług twych nieznanych Czolo /
 Tęślacami rzeczy się okolo:
 Czyli nieślusnie przed tobą ten haniec ?
 Pomni cie Moskál / zna cie i Pohaniec /
 Gdy przy pospolitem zdrowiu /
 Byłeś i swe ważył pogorowiu.
 Nie zrażiły cie Osmańskie Obozy /
 Nie trójskie Hyperborskie mrozy ;
 Jedenś niewczas z drugimi /
 Jedno Niebo z Stry Koronnymi.
 Przysiągli Tryon i do rąk dal twoich /
 Straśliwe Sceptreum Sarmacyi oboich /
 Otworzył Bramy Stoleczne /
 Gdzie nie Fatum było w tym przedwieczne.
 Za grube dardy Dżigzu Pulnocnego /
 Miał o to Falces Narodu Polskiego /
 Tu / tu bezpiecznie na łonie /
 Zdezymieśli się / położył swe skronie.
 Nie

Nie stras okolo Medei Kolchidow /
 Nie targaj jebine / i Argiraspidow /
     Nie Halabartę Tullowe /
 Nie porażne Pharo Aeronowe.
 Lecz / serce nasze beda murem tegiem /
 Gdzie ie nie ciastnym u-cisniesz popregiem /
     Nie niewolniczo stogoscio
     Ale uymiesz Oycowske miloscio.
 Rozbierzysz dobrze i uwazysz sobie /
 Cos nam powiemen ! co my wzalem tobie ?
     Naprawisz co wyslo z Aluby /
     Poweruleś (co zginelo) zguby.
 O ! takoz uszu tu Radamantowych /
 Jako i ogzu potrzeba Argowych /
     Zabys w-Panstwie tym heroziem /
     Slyshal wszystko i przenikal wzrokiem.
 Wcieniu Poddani bluszczowym zasieda /
 I spac bezpiecznie w-nadziele two beda ;
     Ty taklo Orzel z wysoka /
     Sam czuc bedziesz / ani zmeuzysz oka.
 Smiertelne sily nie zdolajac nigdy /
 Ale przez kakt takie i karybdy /
     Wotpiec otym ci nie trzeba /
     Dorydziesz Dziadów i dosiezesz Nieba.
 Jo triumfe ! tedy nie Przegrymy ?
 Jo Triumphe ! tedy nie huczemy ?
     W-Indach i Tule daleki /
     Zyje Aeolem Wladyslaw na wieki.

ODE HORATIANA

Beatus ille qui procul negotiis
 Ut prisca gens mortalium
 Paterna rura bobus exercet suis &c.

Lib: Epod: Ode 2.

O! takto błogosławiony /
 Ten który pracowitym Oczyszcze zagony
 (Jako starzy) orze plugiem /
 Ani żadnym uścisnion na dobrach swych długiem !
 Swym go nie ustraszy tonem
 Trobą / ani Bolus przykrzym Akwilonem
 Na morzu / Zopy nie goni
 Jezyciem / i spółkow sie zmęczonychymi chroni.
 Już on / to sadzi Winnice /
 I wspiera niedoleżne rzęzami Władcice ;
 To ścierpem w kóło chwast krzywym
 Obżyna / latoroślom dając plac szesliwym.
 Już pogłoda / gdy wleczorem
 Zgromadnym bydło wraca sie taborcem.
 Już dobrej nadzieie pelen
 Syet miod; już i orce zmiekkich strzyże wieien /
 Albo gdy głowę offuje
 Cieszą Tablki Autumnus / o takto smakuje
 Gruski sobie i łagody;
 Latorośle / i prace własney swej nagrody !
 Zrore on przy sporym Dżbanie /
 Ofiaruje / o leśny strażnik Sylwante.
 Nillo mu gdzie sie żelent
 Wdzięczna trawą / w-Jodłowej prześpiąć sie cieni.
 Gdzie ze źródeł wody huczo
 Lekkim sumem / a w-brzegach Nareldy mrucho.

Gdzie

Gdzie i gdzieby Ewilo w-leśle/
 Ztorą ozom muzyka podobny sen nieśle.
 Coż ? gdy na świat spuści śniegi /
 I cierpliwym Juppiter ścisnie lodem brzegi ?
 Tuż on ze psy po Krzewinie
 Cieką ; i na Parkany duże goni świnię.
 Tuż ścieci na foskach w doły /
 Wstęgnach mlece zakryto zdradę na Ewigzoly.
 Tuż chyże szuła żalace/
 I Zorawie z zamorszą gościę przychodzące.
 Ato!i gdy się tak pracuje
 Nie zbyty w sobie miłości ogień pozuluje ?
 Cnotliwa gdy teściu Komu
 Malzonka rzod opatrzy i dziateczki w domu.
 Jaka Sabina / i ona
 Pracowitych Sabinów nie pieśzono żoną.
 O niesz masz po pracy dzienny
 Izbe ciepła / zastanieś i rzod nieodmienny.
 Bydło zawrze / zliczy ona /
 Samoś i Jelowicom wysmyka wymtoną :
 I flaszę przyniosły winą /
 Strudzonego ogzele Alę u Komina.
 I nie tej zaprawde ceny
 Ostrygi / ni Lukrynkie / ni Włoskie bärweny /
 Ktore Pontus rozgniewany /
 Swymi w ten Kray przez morze przybiła balwany.
 Nie jest tak i Bazarz kruchy /
 Jako młode prosiatko do własney swej luchy.
 Jonski Jazabeł ani /
 Jako Baplon domowy, Ato i prośe zganí
 Wolowo struże do chrzanu ?
 I z prostego Salate Ropru i Lopianu ?

I Koźle ma sobie za nic /
 I Jągnie zarzezane rolnych Bogu granie.
 Pod rąk ucieśno bteście /
 Co widzieć za uciechą : Jalowie gromade
 One wracając się z pasze
 Kurza pel / a przed nimi Buhay sobie hasze :
 Widzieć i Czabanow cugi ;
 One też pod Jązmem wywroćtwoży plugi.
 I pżeżoł pracowite roie /
 Kolo Domu igrzyska odprawuie swoje.
 To gdy rzekł Lichwiarz Alfiusz /
 Podobał sobie mteyskie obyczaje / i ius
 Mieszkac między myślci chłopy /
 Z-Lichwiarstey swej nie żyjąc wlecey potym Eopy.

ODE HORATIANA

Non Ebur, neque aureum
 Mea renidet in Domo lacunar &c.
Lib: 2. Ode 18.

Nie od Kości stonowy /
 Domek moy / ani świeci złotogłowy ;
 Ale stropłymetki sumny /
 Gdźcie Afrykańskie dźwigale Kolumny :
 Anim ta po Atrale
 Krolewski Dziedzic opanował Sale :
 Al mnie z Indow ostatnich
 Sierory przeda Rodziteli barlatnich.
 Ale ta zaś szczęśliwy
 W enote i dowcip. Czymem sprzyjałłwy /
 I Kochankiem bogatym
 Bedąc ubogim. A dość mam na tym /

I nioz

I ni ogę nie podnoſſe
 Do niebá reku / ani wiecey proſe
 Przytaczałá moſnego ;
 Kontent z-ſolwárku błogoſławionego.
 Płynie dzień za dnem / płynie ;
 I drugi tutro co ieden dziś minie .
 Ty Paſeſz ściec marmury /
 O ſwey niepomniac uboſtwie natury /
 Ani oſtátnim grobie /
 Ná Domy pyſne i Pałace ſobie.
 Wypieraſz z brzegów morze /
 Ale Kontent w tego terminách i porze.
 Coſz ? i ſłabſzym Sąsiádom
 Rozrzucaſz Kopce / i choć ich ſie włádom
 Za Sieroce granice
 Rozpoſcieraſz ſie. Złód włáſne dziedzice
 Jáko áh! wypędzone ;
 Wedrule Mátká wſiáwſzy ich ná łono.
 Alec takiego Páná /
 Erebowego Złá Dwór Tyráná /
 Gotowy wiecznie temu.
 Gdzie ſie maſz niedzny ? Ziemſiá ubogiemu
 Taſz / Ktora i Krolowi.
 Ani ſie złotem dal Prometheowi
 Przekupić Cháron ſtogi /
 Ani Tántalus był u niego drogi.
 O naród wſzytek tego.
 Ten wcieſſkiej pracy mdlele / ubogiego
 Gdy ſłyſz ſe go wzywa.
 Wzywány i nie wzywány przybywa.

ODE HORATIANA

*Wrodziłem się do Poetyki z kąd spodziewam
się Imienia nieśmiertelności.*

Quem Tu Melpomene semel &c:
Nascentem placido, lumine videris &c.

Lib: 4. Ode 3.

NA tego wdzięcznym okiem
Porzrzyj Melpomeno / nie on przy głębokiem
Istmie passować się będzie /
Ant na Achajskim zwycięzca usiedzie /
Wygrawszy zawody / woźle :
Ant on w Marsowym Woennym Obozie /
Z Krolami porażonymi
Stanie przed Progami Kapitolinśkiem :
Ale mnie wieszczym uczyni
Woda przezrzozysta Orzyskiej Lutyń.
I Kolem Gale rozwiłe /
Dądsz żyć mym Wieršom lata nie przeżyte.
A śladz mne sprzylązných sił /
Miedzy tuż Poety Polskie policzła.
Jakoż i Weno i Cnota
Zwycięzylem zazdrość. O ! co Lutnia złota
Słodkim naciogał Bamenom
Niebleśka Piery / Erora i Balenom
Niemym w morzu / i Łabećiom
Daleś głos gdy zechcesz : Twoim ja to chęćiom
Powinienem i ozdobie /
Ze mne teraz palcem pokazulo sobie /
Parnassu Wieszczka Polskiego :
Co cħne i podobam się / mam to z dāru twego.

147
Na Seym rozrywany w-Warszawie

15 Novemb. 1639.

CWdomu serca Proroctwa wleśzyły /
Ktore i w drodze wleści o tym były /
Ze na tym stancie nie miało
Stroynym Seymie : Już sie i tak stało.
Wrlały prozno nabrane te wody /
A dla burzliwych humow i nieszgody /
Cośmy pod niebo aż latali /
Sucho barzo na Płasku zostali.
Komu mam przyznać ? Goracyml i Sutom ?
Czyli nieszczesnym Wzglodom i Prywatom ?
Przez co dziś rozrywano Seymy ?
Przez co w Krotce rozewiem sie i my ?
I Ktoraś była tak potrzebna siła
Ktoraby soba sie nie obalila ?
Kzym swola Tryumfy zgubily /
I Acheny gdy namiędrze byly.
Bole sie / bole / ProroE / ach ! sly sobie /
Zeby w-tym wieku i dożyżalesz dobie /
Oczywista dla tych sabralności /
Do ostatney nie przyszła trudności.
Bo w-czymże wiecey złote dni trawieniy ?
Tylko / ze w-mozgach swoich sie sileniy.
Ale struzmy już dla Boga wiecey
Tej wolności / bo zguleniy precy.
Im te ostrożniey Charybdy milamy /
Tym sie potężniey o nie rozbitamy.
Znać pierwieś / (a powiem to smutk)
Zguby naszey / Konstytucy wiele.

P 3

148

Jesli o równość idzie i Tytuły /
 Czemuz dawnieysze w tym sie nie poguły
 Wielki i nasz Przodkowie ?
 Ach ! wy medeśy dopiero Synowie.
 Tyłkoll / tyłko bierzmem w-ozach Komu
 Ludze te światła / i Ozdoby Domu?
 Bez Asiozot co na to tak białe /
 Alechay Swieto razem rwa Onig.
 Bo tymci sercem zwlozali sie znami /
 Bedac wolnymi sobie Narodami /
 Zeby te / ktore z soba wnieśli
 Czaplki złote / na glowach swych nieśli.
 Alechzeby drudzy po Lidze tej Swietry /
 Nie nosili sie nowymi Asiozety
 Cierpieć rych cierpieć Etorzy Starzy
 Połci niebo swiecić im tak zdarzy
 Bo gdyby oniś w polu kamentie
 Co raz rość mieli / nie tyłkoby w cente
 Szlacheckim Domom ubliżyli /
 Ale światby soba zawalili.
 Tedy dla ledney upierzoney Dumy /
 Wstaly w Wygynie tak nawalne sumy ?
 Tedy dla lednego Silaru /
 Wszytlemu sie oballć ciżaru.
 Zey ! ruguymy sie / a kto z-nas przyczyna /
 Alech pierzeć / a wszyscy nie gina :
 Tyłkoć dla lednego Synonę
 Legła Troiś / niešťzesliwa ona !

119
PAŁAC LESZCZYŃSKICH

OD SŁAWY NIESMIERTELNEJ

Pod Wiażd

Łásnie Wielm: Iego Mości Pána

IANA BOGVŚŁAWA

HRABIE NA LESZNIE

LESZCZYŃSKIEGO

Ná Wielgopolska Generália

Przez

SAMVĚLA z Skrzypny TWARDOŤSKIEGO

WYSTAWIONY

W-Poznaniu

Roku 1643.

6. Julij

Periphrasis
Polnania.

Spiewam Senat/ i Wielkie w-Polszcze Generaly/
A nie nowe Domowi Leszczyńskiemu chwaly:
Tu lednego ozdobom dzisiaj BOGVŚŁAWA,
Poruśione z-pod ziemię. Godnali zabawa
Będzie to Pióra mego? Muzo ty osiedziś/
A tora tyle wdzięczności i Ducha mi zrzodziś
W-Piersiach moich/ że one wywazywszy zmroku/
Na tym/ Ktory buduje/ pokaze widoku.

Miasto jest w Wielgipolszcze ku słońcu zachodu

A tamtego Stolicę i Głowa Narodu/
Starożytne/ i piękne; od nieznaných owych
Jeszcze śnadsz założone Potomków Lechowych.
Zrodzi/ lubo spoczarkow małych/ rości pozgelo/
Wte/ Ktora dziś widzimy/ Możliwość się zawzielo/

Leży sobie nad Wartę/ Ktorey źródła czyste
Polewało daleko Blonią przezczozyste;
Gdzie pod pozne Hesperę/ widzieć wiec parami/
Młodzi ochoco/ przechodząc z-swymi się Dami. A
w-ogzu im Nalady z-rozumi Trytony/
Stroją gwołi ucieśne igrzyska i gony.

To śrebrnymi po wierzchu pierściami błyskając/
To smukłymi dloniami w-oczy się przyskając.
Owo dziwne weselość i zżyłość tej wody.

Zdrugiej strony przyległe Sady i Ogrody
Rożnych pełne rostkosy: a nie tak twiżeniu/
Ani Cytklom zielniczym/ takto przyrodożeniu
I miejscowi powinne; gdzie pod Umbro śladać/
I rane Kollacye zwyczaj bywa łądać
W-upaleniach słonecznych/ Kogo świedzą mury/
Lub odmiana powietrza cieśy i natury.

Nimmo innych grzeźności i pochwał swych wiele
Atore zdoła to Miasto/ ma Obywatele

P ole-

Polerowane i ludzkie / tak zglądki mowy
 Tak postępów słachetnych. ma swój dąk gotowy
 Do którego poloru / powód ma nie mniejszy.
 Zwyniosłości Powiatu i Szlachty tamiejszy;
 Która tu odprawuje S. sty wszytkie swoje /
 Na wymyślne prezenty sadząc się i stroje:
 Nawiecey pod Świety Jan. Tu Weselne Złoty /
 Tu Pogrzeby i różne traktuje Kontrakty.

Acoby gdy się przypatrzy okregowi w murze /
 I tego Dymensyey puszczoney po śnurze /
 Ma z czego się ukozać: tak i mury Kołem!
 I Rynek swym Kwadratem toczy się wesołem;
 Tak Stramy patrzą na się / tak równe ulice:
 I z złote nad z-uchfal widzieć Kamienice:

Tu Sława z wysokiego Olimpu z ścipiwszy

*Sława, in° pe-
 cie & Persona
 Dez, rezydowa-
 ca na Olimpie,
 gdzie co piaty
 rok bywał con-
 fluxus wszytkiey
 Gracy: (z-
 kad Olimpij
 pro Lustro seu
 quinquennio)
 bierze się id lu-
 dos vitendos.*

A swoje tam zawody na czas opuściwszy /
 Zwyczajne Kawalerom i Argiwskiemu młodzi /
 Gdy co roku piatego taki fest dochodzi /
 Na sumnych biegac wozach / a kto z-nich ubieży /
 I zartym do Korony i Palmy należy /
 Na Arzesle szczerolotym siedząc / uznawalac
 Tu szkod Ryńku Kossoway Palac zbudowalac.
 Czy dotąd śmiertelne ludzkie nie widzialy.
 Wszytkie się tam Dowcipy na ten Kunst skladaly.
 Oprocz temu patrzac non / i wnic sie tam godzi /
 Ato Przyjaciel: ani go ta tego obchodzi
 Wielmozność i ozdoba. Zwawie nie skrzwawily
 Lerwy oczu / ale mu dla Wyczyny mily
 Tanto co jest drogiego; i nie ciężko bywa /
 Gdziekolwiek go do siebie Bogini ta wzywa
 Przez ogień/przez i młocze / i trysac trudności /
 Żeby tylko (ach!) rzadkiej doysc Nieśmiertelności.

*Palac sam dla
 Przyjaciół tyl-
 ko.*

Jego peri-
phraſia

Jest z marmuru czarne w kwadracie zbudowany/

Alabaſtrem tak ſliźnie biało przeplatany /
Ze w-ty ſwojej różności (ile kto żenica
Doroczy tego byſtrzeżyſia) zda ſie Szachownica.
Zaraz w-tego Arct / z marmurow mienionych
Podawa ſie Fontana na czterech ſłopach

Fontana z Ko-
rynthiacum z:

Lwach ſłopach / odłana z Korynthryſkiej miedzi;
A ſrodo ſłup Aſpiſowy; gdzie dwie parze ſiedzi
Syren Alabaſtrowych / nad Czcią Fontany /
Wleſſając ſie / a w-reku Porfirowe dzbany
Wynieſionych trzymało: ſkąd gebami Lwie
Woda przyſta daleko po przyległej ziemi.
Ale plaża i ſame oczy wlecznym zdroiem /
I Człoa Kryſtalowym poco ſie im znolem.

Ganki.

Wzgore Ganki około wſzytkie marmurowe/
Złote wewnątrz popſtrzyły Macice perłowe
Przeplatane Koralem: gdzie po rynkowanych
Drogo ſcianach / Wiſtory wiele odkomanych
W miedzi / i ſkarocznym widzieć Mozaikę:
O tych z właſzcza Heroach / Ktoſz kiedy wſyſk
Krwawey ſłuzac Bellony / Jego dołazali
Czymby ſobie taſtawo Pania te z lednali /
A wyſuwyſy Człowieka / po śmierci a ſkrzſione
Z-prochu gdnies ich popioły były poſwiecone.

Różne mało-
wiania.

Widzieć naprzod plynaca Kot z ſłoko owe
Wyroblona na ſławe niędy Jeſonowe
Z Terebintow Thriſpiſkich; a ta złote ono
Za Tatarſką Phrydo ſkazute mu Rono;
I Phryga / i przy wielkiej zarażem nadzieli
Krolſtwa bogatego / Małenſtwa Medei.
Tamże ſie z Minotaurym Thifeus poſſute /
Tam z-wieżami Hekules w kolebce mordute /

I od

Antiquitates
fabulosa He-
roum.

Mondarchie
sztery.

Cadmæum
izmen.

J od Zurysteuszą / żeby świat od wszelkich
Zbawił dziwow / zacioga prac dwanaście wielkich.
Co sprawiwszy / przy gbie Atlantyckiej sumny /
Daley nie przeskonzone zamierza Kolumny.
Toż poźniej Hippomenes Atalante goni /
A bystrzych Enomaus przeszytomy koni
Tamte syle: ow zatyrm ubiega Borone!
I z-Tyranki wygrawa Kedyśkolwiek Zone.
Toż piękna Semiramis Mury dziwne Eli
Asfaltyckim Karukiem: toż z-Artemizyi
Powstawa Mausoleum; to Rhodus sie chwali
Swym Kolosseu/ Dyane Archestratus pali.
Sáro gore na morzu / Piramidy wstało /
W Labiryntie Dedali/ z-Synem sie błaga.
Aż na zniebiesiałego w tym Sardanapala
Nowa Medow i Parthow uderzyła Sala.
Aż i zrod wnet Narodow to niesmierne brzemie /
Przenosi sie do Persow. Tu smozie zaś plemie
Robi gila w-Grecyey z-zebów Ekhoną /
Tu grzechy Edypowe / tu i Krowa ona
Miedzy Dracío niezgodą. Jakkż z-drugiey strony
Buzne kwitno Atheny z-swymi Helikony /
I Targety Oliwa. Tamże Thermopile /
I Marathon / i innych wiaś w-Delfie tyle
Ich Korzysci. Toż i ci gdy sie przeucyli /
Tylko co Alexander z Potą sie wychyli /
Aż przepadnie Azja od Koncá do Koncá /
Atchcąc cierpieć drugiego oprocz siebie stoncá.
W-rym Alba/ w-rym i Rzymscy nastał Quiryni/
Gdzie o! iako przybyło wiele tej Bogini
I Ozdob/ i Kolorow! Tam Regulujowle
Aurioni/ Sabie/ Swięci Kamillowie /

Wybitała Francuzy. Tam i wteley oni
 Passała sie z Afryka oba Scypioni.
 Nakoniec wszytkich tych Burd ansa i przyczyna
 3-fundamentow sie samych wali Baethagina:
 Ze na dwuch sie skopulach domowych rozbiła /
 I własnym swym bezmieniem Kiedys uraziła
 Królowa ta Narodow: ledwie przedrymi w-iaft
 Swoley była meznosci / so podziś dżleń znałi.
 Te Kunsty i obrazy widzieć niekonzone /
 Atorymi tam iśnienie drogłe ściany one /
 Ze niemają i prospektu / i mleyścą żadnego /
 Bez czego / tu zabawie oga / osobnego.
 A takimiż Kolory świeca sie i Wieze;
 Atorych cztery / a każda rogu swego strzeże
 I kwadratu Palacu. Złed otworzonymi
 Od Kryształu gornego w-sebro sadzonymi
 Widzieć wszytko ośnami. Toż gdzie iuz do gory
 Wschod wznosi sie zielony / i wiedzie na wtory
 Piętr Palacu / miedziane drzwi sie otwierają /
 Atorych dwie Smaragdowe Kolumny wspierają.
 A na stebenych podstawkach / Nimfy złotolite /
 Głowy Zubeze trzymają w Dpamencie rycie.
 Jedne z tych / na samych drzwi czele szafrowym
 Rozgo złoto szkulac / z napisem takowym:
 TO IEST DOM, TO I Z WIEKU DZIEDZICZNA WIENIAWA,
 LESZCZYNSKIEGO NA LESZNIE HRABIE BOGUSŁAWA.
 Drzwi strzeżo Portyery / z tej i owej strony
 Złote obie: złed weście do Sale przestrony
 Niewymownie i iśney / gdzie swicie iuz miewa
 Bogini ta Publiki / a dżis sie spodziewa
 Gości wdzięcznych / zacząym tu czestować ich bedzie.
 Smleio sie od ochoty Eaty wszytkie wśpedzie /
 I wdzie:

I wdziałow Gospodarskich: Stoly ustawiało

Wstół służebne / a progi słuźcie zamiaralo

Ciekawe Inwidy / i tu sie wtrocawšy.

Tosć ściany spalerami drogimi obiwšy /

Takie mogły Sydonskie utkać niewolnice;

Ná nich porozstawiało osobne Tablice /

A włajne Koncerty / (cymby wiekšey temis

Przyczynia ozdoby Dniowi dzisiejsiemu)

Przodków tej Gámiliej. Oni w Togách wšyscy /

Rzekłbym że Geniuse byli to tu niſcy ;

Albo ktorych w Lakonie Likurgus brąłował /

Albo ktorym Cyneas z Pirchow sie dziwował.

A naprzód gdzie ná przednim wchodzących widokur

Widzieć w świetnym takimś przychodząc oblokur /

I z-nowa Krześciańskiej pochodnia światłości /

Pána do nas z-Peršyną; Ten tak wdziecznych Gości

Z Czech tu przynioſt Dąbrowkę Miecławowi Zone.

W niej Rzymskiej Religiej Matkę i obrone.

Widzieć było za tego prześ i przykładem /

Te tu dźteż bałwochwałskim nápuſzczoną ładem

Mienieć sie w Religio: za málne żywioly /

Weze/ Drzewa/ Pochwiſty/ Rzyż i Roſcioly

Nowe wſtawiać/ o hurmem do Świetey sie Wody

Niezmierney plci obojey ubiegając Narody.

Ża co takó i z niebá pobłogosławiony /

Tak i tu ubogaceni zacnymi Imiony

Od Pána i Páni ſwey. On też tak łaskawy

Znáłoc Polſki Geniuſz/ przenioſt ſie z-Morawy

Że wſytkim tu Narodem / i rozrzedził znaczenie

A tu tuż od Filippa wteleka ſie tá zaczenie

Syná tego Fabryka. Coż: ſkope Papiery

Dziełow Polſkich ná on czas/ gdy te Dobórcy /

Q 3

Prze

Inwidy w tym
Pálacu urzad.

Przyſſępi okła-
rza do Stáro-
zytney Domu
Leſieczyńskiego
analoginy.

Philip Pan z-
Peršyną z-
Czech tu przy-
ſ. aſy, Indige-
na i pierwſzy
Domu tego
przodek. An.
Dnia. 965.

Philip Syniego
Zotnierz.

Drugi Bozuta
Arcybiskup
Gnieźnieński
Ann. Dom.
1027
Dlug. t. 1. l. 7.

Verner i Rud-
gier Kuidawcy
circa Ann.
1176
Dlug. t. 1. l. 5.

Philippowie
Poznańscy se-
den z nich 3 n.
1196. drugi 1132

Bronisł de Goz-
dickow Wie-
niawa Woie-
wódą Poznán-
ski Ann. Dom.

Prze niepamięć i grubych nie polor dowcipow /
Dopiolem gdzieś przysły. Procz ze Brat Filipow
Dolał pierwszy Bozuta / po Włochach i onych
Z Dworu sie tu Rzymskiego Asiezy naciśnionych /
Siadł na Arcybiskupiey Gnieźnieńskiej Stolicy.
On tednak po zgwałconey swey Oblubienicy
Tedy przez Brerystawa / i zuchwale Czechy /
Bez zadnego zywota smaku i pociechy
Zysał / tylko zalosne pisal Treny o nley
Ze z tey melancholiev i sam uścił po nley.

Tot potym na Kulawskich widzieć Rudygera /
I po nim Rodzonego zarazem Wernera /
Zlotych Brzeskach śledzocy. Ci w Zbawicielowey
Co robili Winnicy ? gdy w Bolestawowey
Ony do Prus wyprawie / na stare Pogány
Pozostale rugulac pulnocne Szawany ?
Za czas Frotki zbawili ich Korzyści sila /
Sila i Dusz zyskali. Tot ? gdy zwycięzyla
Zlosć Narodu ? bo takto Woytka z pola zesly /
I strach im oczy wrocil; znowu sie do przeszly
Niezbobnosci kineli / pokrywšy Nature
Wilga swole / a same tylko czgac Purpure.

Do nich takze Poznanscy Filippowie oba
Śledzo swietno Biskupi : i Dom i Ozdoba
Jedna ich ogarnela. a takto Jantony /
Toki z soba nierozni / Rozdy z inšey strony ;
Oczyznali na śańcu niebiespleznym stala /
Łodkali Apostolska Kiedy sie zachwiała.

Tot Giermańi śaglatne z Swietymi sie razem
Rożkami mśesłalo / i Arzyże z zelazem
Pieknym Mir / i Niebiesko wiadoz-soba zgode.
Widzieć gdy Poznánskiego dawno Woiwode
3. Gp3.

Dług. t. I. l. 6. **Z** Goszdzikowa Bronisza wielkiej tej Wientawy /
 Pęchwałebne pamięci godne tego sprawy
 Syna razem i Oycę. On postrzegłszy owych
 Tyranskich na Oryzynie Młachin Konradowych /
 Wygnanego na nogi stawia tu Pudylę /
 I zrod na Słesk do Stryła prowadzi Henryka.
 Gdzie ludźmi i wojenno spłzo posilony /
 Do Państwa i dziedziczeny przyszedł swej Korony.
 Tenże wiele dobrego w Rzeczypospolitej
 Uczyniłszy / Alastor on dobrze znamiętney
 Paradyżki założył / i nadal bogato :
 Jakoby trwałszy sie dobre spodziewając za to :
 I niebiński / za ziemski ten wysceymarząwszy
 On Paradyż / był żywor nad ten tam szesliwshy.
 Toż widzieć cos za starcą w poczesnym ubierze
 Opuśczoneym do ziemie ; w smetney iednak czerze
 I takoby tu zali sklonionej postawie
 Godney polikowania. Tys to był Przecławie /
 Złotego gdy do Węgier Złotostwa drugiego
 Ludwik zrod tu odiezdzał / tego tu Do'skiego
 Viceregem uczynił : i nad inso hoenosc
 Złot Państwa / wszystkie swo pcerzył Dostojność
 I Regiment Narodu. Wczym aże is Smuly
 I swe miał inwidye / także iednak guly
 I żywy niost animusz / zes przebył te Leeny /
 Panu swemu do Konca uprzejmy i wierny.
 Dopiero gdy Helzbieta Marika tu Złotowa
 Ludwikowa przybyła / a foza w tym nowa
 Ródow i dyfkecey Niemiescey nastala /
 Czym st. row co cnotliwych z Arceł poządzała
 I dostojenstw Koronnych / albo ie młodymi
 Albo pozarzucawshy Węgry lałomymt.

Paradyżka fun
 dacya.

Przecław z.
 Galuchowa
 Wojewoda Kł.
 iski General
 Wielkop. An.
 D. 1370.

326

Fryderyk Bi-
skup Kuliński
1401.

J. n. z. Obu-
chowi Kuliński
Szczeciński 1399

Rachwał Gene-
ral Kuliński
An. 1403.

Żłód żdźlerstwa / i bezładzkie uboższych brapięzy /
 I wszystko to cośkolwiek komu nie należy /
 Biedna Polska strapiło. W. Ktoresy twarzą ony
 Zies i ty na koniec z wielkiej tej rušony
 Polskiej Generalley i władze wysokiej /
 W. cieniu gdzies i przywacie zapadły glebokiej /
 Oplakiwał fortune z upadkiem tej bliskim /
 Jednak na Wołowodztwie dożywszy Kulińskim /
 Z niego! tak dożywały Pestowy Jabłoni /
 Trzey opadł Synowie / meze wielcy oni.
 Z Ktorych starszy Fryderyk na Kulawskiej słocy
 Siadł Katedrze; z oborga i Domu i Cnory
 Wielki Kapłan: Ten kiedyś doczekał się owych
 Szczęśliwych widy nad Wyca czasow Jagielowych.
 Gdy Wycezna Ktora tak otworzona była
 Wszystkim wszystkim rozbolom / takoby ożyła;
 A prawo / i przez ludzi swywołnych Karanie /
 Godności się wrociło swe poślanowane.
 Tedy Kościół zakwitł / tedy i Kulawy
 Wielko miały ozdobe z piekney tej Wientawy.
 A niemniej się pisały i drugim z tych Panem /
 W też pogodzie szczęścia Szczęśliwym Kapłanem.
 On strójnym Dziewostebem za Barchacko gore
 Jedzie / Władysławowi po żone / a Core
 Cylińskiego Romesa: gdzie (co było gruntem)
 Wieczne zaślanowiwszy przymierze z Sygmuntem /
 Wraca się z pożądana do Brakowa Gościa /
 Tam o z tak przystępy wszystkich był radością!
 Świadczyle / Tu powinney czci Oblubienice /
 Pośnowane bluszczami Bramy / i Wilce.
 Rachwał trzeci namłodszy wślówszy na swa strone.
 Dział Goluchow / zaczął tryb i dzielnicę one
 3-Go.

Z Góluhową Leszczyńskich : wśiałke jedną z joba
 Konkurencie starości sawsze i ozdoba.
 On także na usługę strawiwszy Oczyszny
 Wiel swoy młodszy / położy / i dąrow sie zysny
 Rozmiałował Ciercy ; za Etozey zdarzeniem /
 Znaczenie zewszad oplotył dobrym wysytkim mieniem/
 Przygodzić / i z inno ich wieczności nabywszy /
 W-tym jednak nadewszystkie Przodki swe szęśliwshy/
 Ze zostawił Rachfala Syna / nad Etozego
 Wtrey wysytkiej Familiej / nie było wielkiego.
 Złod Imie to ślachetne zeszę tak nadsło /
 Jakoby tu dziedziczne w tym domu zostało
 Aż na wieki. On zaraz młode trawic lata
 Na piękney perspektywie i rożności swiata /
 Przy Dworze Fryderyka Cesarza trzeciego
 W Regenspurku pozostał : pretko od Etozego
 Z przymiotow i grzeczności swoiey podobany /
 Postem naprzod do Węgier / do Arola postany
 Matryasa Korwiną : gdzie wysytko po myśli
 Pana swego sprawiwszy / gdy w tym dobrej myśli
 Dala sie okaza pod wieczorne Cery /
 A Arol pełen ochoty / swe tam Kawalery
 Dowabił na Kopis / i gonitwy rane /
 Nie mogło byds i w naszym ono utrzymanie
 Serce wielkie Polaku / ze rowno sie z temi
 Przecibiecal Arolowi. toz gdy zwyciężnemi
 Plac strankami określi / a Arol w-tym ochoty
 W zupełnym ku naszemu Bieysle postoczy :
 Wzaleł i ten nie zęka / i tylko co złoży
 Drzewo z Rontą tartkiego / wnetze go poloży
 Drazonego na ziemi / jednak bez obrazy.
 Oco żadney do niego nie wzięwshy urazy /

R

Owszem

Ráchfal Leszczyński Dworzanin i Sekre-
 tarz Fryderyka Cesarza, pier-
 wszy Hrabia z-
 L-sza. Már-
 salck Koronny
 posym Kaste-
 lan Poznański
 General Wiel-
 kopolski dwu-
 nastu Starostw
 nyszych Sąd osła
 1501.
 Postem do Wę-
 gier.

Oašem i uradował / i przysnał zwycięstwo /
Ono w nim urodzone pochwaliwszy miasto.

Tenże do Bazimierza posłany tu posyła

Znowyś i tu
do Książmierza
Jęz. słow. cz.

Ode tegoż Fryderyka (także dzieło o tym)
Z wielkim imieniem obudwu; one to ozdobno
Odprawił legacyo; że i tu osobno

Wzrost od Pana pochwałę / i tam z drugiej strony
Łaski był i honory wielkimi ugezony:

Gdy mimo te / Ktore wielk w-mocy ma / Bleynoty /
Do dziedzicznej Wientawy / Lwa w Koronie złoży
Przydano mu na helmie goly miedz trzymające /

Zład na Le-
śnie Hrabia, i
to Insigne Le-
stycz. kim si-
mym służy.

I czym leższe Dom tego wiecey wywyższyć
Hrabstwem utytułowan: w Ktorey dziś Ojzdobie
Buia / i aż do wieku będzie buiał sobie.

Sy i niebą na koniec / i sławy postrońney /
Aiedyś do swej powrocił ziemie sie Koronney /
Pani sąraz i swoim nadewyższyć miły:
Zład gorowe do niego one sie skupily
Dygnieństwa i Łaski / że takoby wałnym
Ogarnion ich nawalem / przy tym Generalnym
Starostw Innych dwanaście z Łaski trzymał Państwy.
Toż na Kasselanter dokonał Poznanskiej.

Dobiesław Pa-
błta Książce
Przemęcki
An. 1410.

Ciebieł Dobiesławie nie widze Puhalo:

Ktoremu tylko to sie usłysieć dostało

O sławie Jagyłowey / i wojnie z Bzysk /

Wnetes / także dobry Syn / z innymi Polaki /

Zygmunta / i onych tam odbierawszy włości /

Z tego Konferowany Łaski i hołności

Sobie w-Węgrzech / na rumor ten sie tu powrocił /

I sąraz z-gęsto ludzi tu Przemom obrocil.

Gdzie doszedł Hermana / Mistrza Inflantskiego /

On tedy z Czech i Państwa zwoławszy Niemieckiego

Rupr

Rupy wielkie / na pomoc Pruski tym prowadził :
 O czym / żeby się wprzód zniósł z nami i naradził /
 Wybożył sam na Malborg / wojsko zostawiwszy
 Pod Gołubiem strudzone. Ty to wnet zwierzywszy /
 Odważny Wientawczyku / tak niespodziewanie /
 Jako Piorun bez wiesci uderzyłeś na nie :
 Że ich pierwej zamieślał i pożarł Mars Erwawy /
 Niz z ogu się orarli / i przyšli do sprawy.
 Mistrz przybiega / na Erwawę tylko poboiłko /
 A że / sam nie w reku / było tego bliżko.
 Ale tenże i potym wpamiętny potrzebie
 Owey pod Grunewaldem / wiele czynił z siebie :
 Wiele wieźniow / i wiele tryumfującemu
 Narzućwisy Choragwi do nog Pánu swemu.
 Toż gdy odchnął z tej cery / i długiego boiu /
 Przemeckim Kasztelanem dokonał wpołkośu /
 Z ledney się rozrodziwszy dosyć znaczne żony.
 Jako niemniej i Rachfal zrodził bogostawiony /
 Że odumarli dwóch Synow / starszego Rachfalá /
 Wielkiey także po sobie Polski Generalá
 Jakoby się przestadac nie dając nikomu
 Była to już dziedziczna ozdoba w tym Domu
 Onze i Podkomorzym oraz był Książkim /
 Kasper drugi rodzony. O ! i ten nie z niskim
 Wdał się animuszem / gdy zarazem z młodu
 Plac i pole przestronne małać do zawodu /
 Żołnierzem wprzód do Wołoch / potym rotę wodził
 Z-Alexandrem do Moskwy / i siła dowodził
 Reko silną. Za co wziął Radziełtow / i i me
 W-Siewierżczyźnie dżierzawy / gdzieś tam Ukraiinne.
 Do nim wiele obadwa nastąpi Synowie.
 A i tu / u Rachfalá / Płocka się na głowie

R 2

Stroy-

Potomkowie ie
 go Iwan Sędzia
 Książki Racha-
 fał, Mikołaj
 Jan na Karni-
 nie Cherubin i
 Jędrzej Du-
 chowny. Racha-
 fał Leszczyński
 i odkomorzy
 Książki Gene-
 rał Wielgopol-
 ski
 Kasper Leszczy-
 ski Starszy Książ-
 dziewski.

Rachfal Le-
 szczyński Książ-

Jan Łęka pu-
tym Biskup Pto-
cki.

Jan Leszczyń-
ski Kasielan
Brzeski, Rę-
dzieniecki Szlu-
chowski Stara-
ża.

Srebrna świeci Insula od kamień drogi.
On sierot był Patronem / Oycem on ubogich :
Wszystkim dobry i miły ; leże dziś Spirale
Wolało to Pułtowski / i ku Bożej chwale
Podniesione fundusi : Onie czyśto wodę
Podobałszy Narwine / i mlejszą urode /
Biskupiego Pałacu pierwszy podniósł mury.
Toż : gdy skorym przycisnion terminem natury /
Rozpoznał Sábrykę / aż Następcy swemu /
I zartym i Korone zostawił Brzechłemu.

Drugi także na Brzeskiej Jan Kasiellaniey
Stółki siadł / iuz nie nowym swotey Samilley.
On na piękno wędrowkę wielk pusiłwisy młody /
Różne widzi pod słońcem Króie i Narody.
I pierwey Erydanu (prawdali że owe
Stoło tam Topoliny / śnadz Phaeontowe
Opłakując spadniente /) brzegi przewiedziłwisy /
I Tybru / i innych tam Włoskich wod śkuc i wsi /
Toż gdzie czarna Araris / i Sekwaná / chrzem
Kwie wierzem swym Insule pod cudnym Paryżem /
Zalachał do Franczyey ; a tam sie wmiestkawszy /
I humory Narodow sobie podobawszy
Jako ledne z naszymi : oraz i Maryne /
Domu tamże wielkiego zaena Heroine /
Ku woli swey przybiera / i Swietym zwrztałom.
Toż sobie wspamietałwisy co Oczyszczy Krótom /
Co i swoim powinien : nazad sie tu wrocil /
I zaraz oczy wszystkich ku sobie obrocił /
Wszystkich serca : że i Pan prze bożu go swoim
Prezpo potym posadził / i Stárostwem dwoim
Radzielskim po Oycu i Siluchowskiem drugim
Znącznie ułontentował / a wżasie nie długim /

Tat

Rachfat Le-
szczyński Wole-
woda, wprzod
Brzeski, potym
z incompa-
tibile z Rę-
dziewiczem
Starostwem;
deposiło Pala-
cinatu Kasie-
lan Szczęśli-
wy Rędziewicz
Starosta.

Taż się kaska a oraz i dostojność złała
Na tego ledynaka na potym Rachfala;
Edy tamże na Żulawach Brzeskim Wolewoda
I razem był Starosta. Co że snadź przeszkoda
I w brew było uchwałom nie dawno Seymowym/
Dzynał to dla zgody / i przykładu owym /
Co się na zakazane prawem pna honory /
Ze pierwszy wstał z Senatu. Atoż Pan pokory
Tego wdziedziczył a oraz pęzy takiej wolności /
Animuszu, postrzegłszy rzadkiej sposobności
Do dzieł wielkich; Poślem go posłał do Twana /
Młostewskiego na on czas sławnego Tyrana
Dprzewaino Legacera: po Woynach iuz onych
Podpłkowskich / i Polackich, szesławie skonczonych.
Żeby ktory w tumultie i hałasu wojennym
Stranól Pokoy na on czas / był iuz nieodmitynym
I wlecznym z strony naszey; wzajemli sie stante
Tot od Batazja wielkiego / a spelna oddanie
Instanc wszystkich nastąpi / i Aemat / i Grodow;
(Wczym z wloł sila i proznych dorod było zwoadow)
Inaczej sie do nowey anła wojny wzbudził.
I wielkim on to sprawował grubych tamtych ludzi
Dziwem i attencyo: Atoż rozumienie
Było to; że na samo tylko miał spozyczenie
Zapomnieć sie Tyranskie. Co iednak tym sprawił /
I takiego skrupulu oto go nabawił /
Swiadczely Komissie zaraz wyprawione /
I granice obteina Państwowi okressione.
Ża co pelen Oczyszczy i Pańskiej wdzieczności /
Stadł na pięknym ustroniu wszystkich Ciężetności
Atożekolwiek w tym Domu od poczatku były /
Sam dziedzicem. Złot złote wielki oroczly

R 3

Kolem

Pod Orshańskie poboję / i nawrzącie Pola
 Bawie Moskiewskiem plugawcy / doradę u Pozwola.
 Paną procy na cwałeyšym świadkcie miał swey cnoty.
 Toż potym niespuszczając naymniey z-tych ochoty /
 Zygmuntowi trzeciemu / takę znacznie srował
 Przy Zamoyškim w Wołoszech / i takie wygrawał /
 O Cześć Bosko żarliwy i dostojność Rzyszą /
 Potrzeby z- Beglerbegiem na on czas Kanyżą?
 Nastrączyły go tedy Lidry na Cecorze
 Tysiąc-głowne Pogańskie : śnadźby mu i morze
 I sama nieprzebyta Rhodope nie była /
 Wola gdyby nie ważyła / a ku sercu siłą.
 Co Miśchal z wysokę-go humoru żratony?
 Co i Rotwan na ostrym łaku zawieszony?
 Też i on tam należał. ale i w domowey
 (Łanbo wieku!) z zewnetrznęy zawieruše owę /
 Lepšey stęony pilnując / na wielką zarobił
 Łaske sobie u Paną. Który go ozdobił
 Brzeškim wprzód Woiewoda ; a potym Nakielskie
 Konferował Starostwo. Toż na przystacieškie
 Wylawšy sie usługi / żadnych iednak nigdy
 Publicz nieomieszkać / na ślepe Charybdy
 Śmierci napadł okrutney / a wczym gwałcie Czlowieku)
 W-niedowierzalym / i ledwie połowicy wieku.
 Ale ięszce niewczęśniej i daleko rāniey
 Trzecięgo z nich Bachsala raz Zweru Pani
 Mierci / tylko co sągnowšy zgasiła.
 Jemu Włosną dopiero p- etnaśt / ronila
 Łyacyney na głowę / Rose i Golei /
 Czym miedzy sie swietnemi Phebowami Polki
 Vdać miał Pierzdom i (kto sie spodzicie
 Kiedy zdrady!) w wysokie zarym rość nādziecie.
 Tak

Bachsal Le-
 szyński Dzier-
 żewid Lubo-
 ażecki.

Taki wschodzi Lucifer/ niż Sumne swe Konie
 Tytan z morza ochynie: taka twarz i Froncie /
 Do których sie/ gdy ze snu wdzleczne przetrze oczy/
 Rossja strachna/ i zżyny pot niebistki rozy.

Wacław Le-
 szyński Kan-
 ciera Koronny,
 Generał Wiel-
 kopolski 44. r.
 cki, Kämton-
 cki Sidrośła.

O! i tyś nie opędz i słusnych swych lat prawde/
 Wielki swiesz Koronny Kanclerzu Wacławie!
 Także w Tobie ustały/ a w samo takoby
 Rozświecone południe/ nagle te ozdoby
 Ze Ero wipamni podziś dzień przedkie twoje zesile/
 Pod festy/ i powstachna radość wrym tu Mięście
 Zw-izdu twego na on czas/ w gronie takim ludzi
 Niepodobna do żalu ze sie nie pobudzi:
 A zaraz nie pomysli: I coli pod słońcem
 Na swym miejscu zostanie: tesli leden Koncem
 Wszytek moment splendorow: i tylko popioły
 Burzo sie za humnymi na Elidzie Koły
 Zwytyczow Olympic ch: a gdyby nie samą.
 Páni tá nieśmiertelna/ nie znąc by Prymą
 Ani Troie w Kurzawie. Owo wszętko plány
 Ktore stroi po brzegach Pontus rozigrány.
 Rownoś i ty przyśredsy tu takiej ozdobie /
 Ktore oproz jamemu powinienes sobie /
 Sceno byl ty prozności. Złodes roznym niebem
 I z pol i rwawych Marsowych zelaznym sie chlebem
 Bawie pozol; do Inflan/ prześm Karolowi /
 Wznagzych poezjach stawiaac swemu Zygmunutowi.
 A potym i do Moskwy. Znowu odmiemwisy
 Cere insio/ takiby wienal wstac zyglwisy
 Kzeczom swym daswladczalac; od bebnow i wojny/
 Wdales sie wnet potym na Dwor Pański stroiny.
 Gdzie depocz i takie one czas niemaly progi/
 Jednak nigdy stateczney nie uniosles nogi/

Po

Po tamtych alabastrach . ani ulaſhone /
 Z-toru Cnoty/ mogły zwieſć Chimery.cie one.
 Coż ? gdy i tu tylko czas koſtowny ſtrawiłyſy
 Na dziełach a uſłonach/ nie byleſ ſzeſliwyſy
 Prze hardo te Dyone ; Etorą tym co chwalo /
 I ze ſłoncem wſchodzocym oſiary tey palo /
 Wzajem bywa przychylna/ i pomaga wiele :
 Ty/ iako żyw/ nie bywyſy nigdy w tym Boſciele /
 A mało albo żadney doznawyſy nagrody
 Zaſług ſwoich/ pod umbre i Wygryſte chłody
 Raczys obrał uſtąpić. Gdzie przybrałyſy ſobie
 Rowney w-ſtarożytnoſci Domu/ i Oſdobie /
 Rozrazewſto Malzonke/ z-nto przeſtę niewczasy /
 Wciecho i lubymi ſłodził ſobie wczasy.
 Ze Pan kiedyſ wspomniawſy na godnoſć/ i one
 Cnoty twoie odlogiem dotąd połozone /
 Omieſzkaney tak długo wetuſc nagrody /
 Ażci w-Dom/ Żaliſkiego poſtał Woſewody
 Górny Stolek : aż pretko/ w znać dälſzey ſwey checi/
 Mniejszy pierwey/ toż Wielſzey pouſal Pieczęci.
 Już ta Cnota z-domowych wyruſzona cieni /
 Nowych zaraz pozeła nabywać promieni.
 Etorą lub ſamą ſobie wſytek i eſt ozdoba /
 I deż ludzkiej ſie chwaly kontentuię ſoba /
 O Fortune nie niedba / a na ſtemſtę z-ołk
 Dumy i Ambicyę pogloda z-wyſoką :
 Jednak kiedy poduſzczę honor ſo przez dzieł /
 I gdzieſ tam pogreżoney doda w tym kto rekt /
 Wnetze ſtanie na nogach/ i Oryonowa
 Wyſokiego doſięze aż Olimpu głowa.
 Tak i wzreſt twoy/ ta duchy/ rektoc ſie zdarzyły
 Tak piekne okazyę i w Tobie ożyły.

A z wdzięku i natury przymiotom oboich /
 Żaraz es wziął i Pena / i wszystkich za swoich.
 Aż powaga / ludzkości ona cukrowana /
 Aż Rada z pospolitym dobrem miarkowana ;
 Ani żadne z ust twoich Oracula brzmiały
 Woli Pańskiej / tylko te / które się zgadzały
 Z Izba niższą. Toż miłość i ludzkie fawory /
 Toż w ten trop i fortuna ze swymi splendory
 I dostatek wszystkich ; które oraz rosty
 Z lasu Pańsko. Coż ? i te pochwali nie zniosły
 Wielkiego Animuśu : i lub przybawało /
 Na cie łesze nie dosyć / łesze było mało.
 Bo gdzie chudym Klientom ucho i skłonicie ?
 Gdzie Młodź i nadewszystko Siłachcekiej cwieżenie ?
 Było większe : w którymś ozdobny Obłoku
 Rum on więc do Pańskiego czynił sobie Boku :
 Zład takło Młatestatu zastęp i ozdoba /
 Tak wybor Geniusów / i co żywych probą
 Pochodziła Dowisłpow. I takło ich siłą
 Na nogi promocya twoją postawiła !
 Nie lednemu na samo tylko wspomnienie
 Twojej Dobroci / serdeczna z oczu łza ułanie.
 Ale łesze nie tak w Dwor / i tego wlepiony
 Twarz wielokroć nieśczerą / żeby z chęci ony /
 Aż w-niem ku Oczysznie miłość poduszczała /
 Gdyby zdrowia / i samej Krwci potrzebowała /
 Miał co złożyć. Bo tylkoż gruchnęła pod owe
 Do Prus Expedycya napisać Gustawowe /
 Żaraz w-tak niebezpiecznym razie nie mieściłac /
 A przykład i pobudkę z siebie drugim dając /
 Rozwił skryto Chorogiew o bok Pánu swemu.
 Gdzie co się podobalo niebu upornemu /

Przy-

Przysymował to z Oyczyzna : Inieży gotowy /
 Przy ostatnich fortunách / nąstawić był głowy.
 Mimo inże nákoniec Enory swy nagrody /
 Aż i te tu obadwa Wielgo Polskie Grody
 Z-Łąski Páńskie odntoższy / gdy fundule Rzady
 I ná pierwsze ząstada Jurydyczne Sady /
 Jako Oślec ná reku od wszystkich niesiony /
 Jednym razem / aż cięsko w-serce uderzony /
 Spuścił głowę / i kiedy mywiecy wesoły /
 Miedzy samą ochotą / i zżnymi stół /
 Wleczor smutny przyniesł / uścił ná łóże /
 A Hebra w- tym / takó ge dopásć tylko może /
 Porwie / nád Wulkanowe żarliwśa Kominy :
 Że proz w-samych nádziałách zostawiłszy Syny /
 A wszystkich wpodźwientu / i sercá cięskości /
 Szod południá / i oney zgast uroczystości.

Rachfal Le-
 szczyński Woje-
 woda Bełski
 Hrubiejski
 Stary.

Jeden leśże z-rey ligzy Konterfet zostawa /
 A wdział takis niebieski / i dziwno wydawa
 Z-ściebie iśność. Ono tak po wspaniałey rwałszy
 Rumieniec się śarlateny Lucyferow żarzy!
 Włos ozdobny / żywy wroć / á zronioná brodą
 Wdziegnym sżronem : Białili on to Woiewodá
 Rachfal : świeżo Etojemu / gdy się przechwalały
 Z ludzi wieki / równego dżścieśse nie miały
 W rozumie i wymowie. Tot i wieśże owe
 W. Delphie gđżes Oracula otwóży Phedowe /
 Przysnałyby / co niegdy porząto Soloná.
 Wntm i zżność dowcipu / i plynaca ona
 Mowy wolność / co była ? tedno samym duchem
 Traby Apollinowej / á złotym lancuchem
 Duzego Alcydesa ; Etozym animusie
 Ludzkie wiózali / i owe po Avernach dusie

Wodzilę gdzie chciał. Słybały wielokroć to Sęmy/
 Interregna słybały/ gdzie z chęci upręmy/
 Iz-rey Etyro Oczyszczenie winien żarliwość/
 O! także katowanych Praw ię i Wolności
 Nad oka sęzięgl żezienice. Przy tym murze stała
 Strona stała/ gdy sęlepy możnięsłych sie bała/
 I Panow oppressyey. Ani go effektow
 Ani wieczyę Prywaty/ i ludzłych respektow
 Obwiał Etedy. gle przez nęrzucane złota
 I podarkow padmioty/ cała tego Cnota.
 Ztorey nie tuż domow/ i dobrych tak wiele/
 Ale obce Narody/ i Nieprzyjacięle
 Sami sie zdumiwali: stała ona Etedy
 Przyniosła tu z zamorza niebywale Szweby;
 I zginęwsy dopiero Prussy sie postzegly/
 A tu slegmy śmiertelne Oczyszczenie zalegly.
 Ato i tedy na on gwałt wypać ochotnięsly:
 Ato i bołu Panskiego naden był pilnięsly:
 I gdy przez złość Fortuny/ a niechętne nieba/
 Rzeczy było zaręczyć Eontęcznie potrzeba
 Na czas Etoy pokoiem: Ato i w-tym goretsly:
 A nawet u samych Nieprzyjacięli wtętsly:
 Wsność i powagi: gdy sęzod ogniew żywych/
 W- samym ognia zapale/ a wbyrlich sęzestliwych
 Gustawowych sukcesach/ o Pokoy tręktował
 Bomiszarzem z- drugiem; ze Etedy przełowal
 Wpor on we Zwycięzcy/ i ublagal swemi
 Słowy nad Ambrozjo i Zannar słodsiem;
 Prezentsly go gdzie indzley. Owo/ na czym zgola
 Młachin onych stęneły rozbitęane Zola/
 Ze Prussy wyzwolone; Etoe przepadały/
 A wprochu i popiołach tuż sie swych nieznęły:

Ze Wista i Białeckie, walone brody /
Do swoich sie wrocily Portow i swobody /
Czesło on byl najwiekszy. Za co w-zał wdzieczność
Hrubieszow / i inne tam po nad. Szus włości
Wzial od Pana, a Imie / wielkie sobie sprawil /
Ztore w Synach zylonych wiecznie tu zostawil.

Dotad Leszczyn
icy umarli w-
e onterfajach
owych wysta
niemi na Sali
tego to Palacu.

Te / z slych swiatobliwie / widziec tam obrazy
Oycow tej rodziny / zadny dorod stazy
Nie malace smiertelney; tak i owsem sliadne /
Ze tylko co nie zywe. Takle wiec rozliczne
Reamy swe Indyjanin na Jarzmacz wylozy
W-Goi / lub Malabarze; nad co nic i drozy
I czymby sie napasta todza wiecy chciwa
Znaydowac sie nie moze: Albo taki bywa /
Zostol wiec pod Wielkanoc; Eledy w post nie luby /
Chodzic przez dni czterdzieci w wlosciennicy gruby /
Ledwie rumor pod ziemia i gluche Zwerny
Porazone uslysy / wnet sie do niezmierney
Wzbudzi wszytek radosci / i mierziane wory
Porzucawsy z-Oleaszow / w-dziewne ich splendory /
I coskolwiek drogiego tylko gdzie zawiera /
Po kosztownie obitych scianach rozposciera.

E Diametro
im Matrony u-
marle takze
Domow ro-
znych: zkad
rodowitoz i
wielkie konium
krye accessio-
runt Domowi
semu.

Tak tamze zarazem z-drugiej widziec strony
Sale tej przezczystey / powazne Matrony /
Dostem swoim / w Rantuchach do ziemi ozdobnych.
I z-tych kazdej / trzebaby rumow tak osobnych /
I Palacu takiego; Eto by chcial ich cnoty
Przy wielkim urodzeniu / a zaraz przymioty
Nalezace stanowi i dziekom plci bialej /
Vdac godnie: Te to sa co Dom ten polaly
Arwta swo wszytek / i tyle przyznan wien wlosky;
Zkod takle rozrozenia i swiatli urosly.

Niemal mu ze wſzytkiemu w wielkiej tey Oczyszczynie
Znanychſzymi Domami. Nigdy Nyl tak zrynie
Niepolewa Egiptu / ani złota rodzi
Tęgu wlecey / oſtatek Kłopy gdiſe dochodzi.

Tu ſtare Koſcielce / Stadnickie / Zgorzanki /
Zaskie / Chodkiewiczowny i Oſtorozanki /

Tu Zboroskie : o ! w takich na on czas Ozdobach !
Snadż tylko po marmurach / a proznych dziś grobach.

Mowia o nich Tytuly : Tro / i te z nimi
Umierało drugi raz. Tu z Opaliſkami

(A tym Parka nie ſkodzi nigdy zazdroſciwa
I pod zaglem zupełnym Łodzi ich zawiſe plywa)

Dawne ligi. Tu tędna Sielciowna z jobo
Jako zgrate prowadzi ! Ledwie sta ozdoba /

Marka Bogow Cybele do Midy wiezatey
Na Phrygijskiej przyſiedzba Karocy bogatey.

Znis wſzytko tey Poromſtwo / i Wnukow tak ſilą /
Ktore coſno po niebie wielkim rozſadzila.

A w tym Sreńska orſaku Baba ſwiatobliwa
Jako ſwieca na ſtole poſno dogorywa

W domu ſuż ſwym oſtatnia. Ktore z niey nądziele /
I wſzykie ſie ozdoby zlały na Sielce.

Tych o ! taka i dawna / i po dziś dzień cera /

Od pierwſzego porzawſzy w Polſce ſilegera !

I takie zaſtadało Buruly brzkońca /

Snadż by południowego nie widział Eto ſłońca.

Tuż i ſtarzy Koſzeta Ruſcy ſie ozowa /

Oſtrogſcy i Zaſławſcy i druga ſuż nowa

Po Zbaroſkich Przytażnia z-teci Wiſniowiec /

Oni / tak Annibale ſprzysięgli Turcey.

Tengyſcy / Oſſolinſcy / Ktorzy w takim pierzu

Wieſli ſie ſtarozynie / w-tednym to Bancelerzu.

Samym

*Firleciowa Ma-
ska Wo ewo-
dii Belskie-
mu ktora uro-
dziła Sreńska
Szczęſnego Sr-
skiego Woiewa-
dy Płackiego
Cora oſtatnia
z Familii*

ſwy.

*Kancelerz Ko-
ronnego aſi-
elogium.*

Samym wśrytko w nim/ takto słoneczne promienie
 Do iednego faeton żodyaku z zenie :
 W nim i Rzymśka powaga / i Attryckie sołki/
 Jako wśryckie do Veny znieśli sie glebołki.
 Żład przy wdziękach Wy czystych i gładek i wymowie/
 Nie iuz one w Prorockiey Dodonskiej Dobrowie
 Wychodzą Odpowiedzi / ale zdrowe rady /
 I w słodkości leżyła słowa bez przysady.
 Co wielka Brytannia ? co Rzym myślił sobie ?
 Gdy w takim animuszu świeżo i ozdobie (dow/
 Widział go przyjeżdżać do świetnych swych Gro-
 Zym applauzem i dźwięm onych tam Narodów ?
 Jakoby wstał Scipio/ albo August/ Który
 Porospinal na wierzchu Palatynskiej Gory
 Aktackie Lupteże zdarte i Korzyści /
 Sam Kapitolinowi drogie sluby ścił :
 Wioząc sie na Barocy w sumne białe konie /
 Lub w strojne Marmaryckie zaprzejoney Slonie.
 A tu Miasto sie wśrytko/ w tej uroczystości
 Przepachnowszy olstwo/ trzęsło od radości.
 Rowny i tam zgłęb ludzi/ czego takto żywy
 Bro nie widział/ na one ubiegał sie dźwięwy.
 Gdy stroje ci husarskie/ i sułten splendory ;
 Ci konie/ i różne ich widzieli ubiory :
 Gdzie co Baramantia/ i Dyabekiekie
 Mogły Auzie/ co uwlec haseycki Mysterkie
 Z welen złotych umiały/ wśrycka sie ich zniość
 Ką on prezent robotą / tak ścennego Pošta.
 Coż ? gdy sumny przebywszy prog Kapitoliną/
 Nogi święte całował wielkiego Kwireyną ?
 A w one sie rozplyną Auzonskiej wymowy
 Zrzedła złote ? Jako sie on tam Purpurowy

Zdu-

Zdumiał Pożet? a oraz i zawstydził siebie /
 Ze co w cieniu pulnocy i nie ludzkim Niebie
 Miał nas za wychowánce grube gdzieś Dnieprowe /
 Swole widział powstawać Tulliusze nowe
 Ze krwie naszey. O! gdyby załwiność dziś miały /
 Słusznicy mu Sarmackie Laury należały.

Radziwińska
 Zoná temuz
 Woiewodzie, a
 Máká dżiticy.
 sym Woiewo
 dżicom ktora
 ich nie tylko w.
 pokrewność z
 wielkimi Do
 my, ale i w.
 Mądrości
 z bogactwá zná
 cznie.

Tu druga Radziwińska takó także siłą
 Wnosi z soba familię? A te urodziła
 Sanguszkówna Mozereska na on czas wielkiego
 Romana Woiewody Cora Bracławskiego.
 Z nim Czapke / i starynne Asiożecze Tyruly /
 A Imię niesmiertelne / i z Moskiewskiej Wly
 Łupy oraz zdobyte / gdzieś będąc Hetmanem /
 Z onym światu straszliwym wszytkiemu Tyrannem
 Tedy Wasilewiczem / dołazował wiele:
 Złód przepadłszy piorunem / na drugim tu czle
 Otwartej Wkráiny pogaństwu wszytkiemu /
 Jakim Tatarzynowi był grassuicemu
 Wskretem iey i obrona? Jeszcze Ros to bacz /
 I tyle pod humaniem Mogil krwawych świadczy.
 A nie tylko że z Oycá Asietná zacna była /
 Ale z-Sierpskich Despotow Bába wewodziła /
 I ze wschodnich Cesarzow / (o! do takich progow
 Swojey przyszła ozdoby) aż Paleologow.
 Tym trybem nie przerywaniem po Boyście m orze /
 Długo wschod i poranne Kłanaty sie zorze.

Vrodziła De-
 spotówná Ser-
 bska.

Tot swych sie Radziwińskich piękno piśe zgráto /
 Rtorzy (z Łód Mazowieccy Asietetá nastáto)
 W-tamtey ziemi wielkimi zawpse u nich byli /
 I Wzrody nazwypise na sobie nosili
 A wprzód u Żemowita o obu Mącielach /
 Wzmianke piękna wdawnieyszych czynklio dżitach:
 Gdy

Mącielowie
 Radziwińscy.

Jeden Wiewo-
da Mázowie-
ckim Drugi Ká-
stellaemil Wár-
szawskim.

Stanisław Rd-
ziwiński Wo-
iewoda Podlá-
ski Ojciec Má-
ski ich: Liwski
i Kármieniecki
Stárosta.

Gdy jeden Woiewoda Mázowieckiey plagł /
 Drugi także Mázalkiem Pańskiey strzegli Dowagi /
 I porządkow Dworowych. Tegoż potym Syna /
 Nieśczęśliwa z Olbrachtem pomni Bułowina.
 Gdzie od Rządów Hetmanem z-ludźmi wyprawiony /
 Cześćta teży Fortuny i klesko był ony
 Z-Arolē równo. Sā siz procz zdrowo powróciłwszy /
 A na Kástellanęy Wárszawskiey dożyłwszy.
 Ktore jednak ozdoby różne roznych były /
 W-Oycu tey Stanisławie wszytkie sie skupiły
 Podlaskim Woiewodzie. On pod złote owe
 Jesze sie urodziłwszy wielki Augustowe /
 Gdy i Pokoy głęboki / i Prawą powstały
 Teraznieysze na nogi; bawil sie nie maly (młanā
 Czas przy Dworze. Ze takō przez śmierć w-tym od-
 Z-Inho ceto nowego nastąpiła Pánā /
 I Mars zagrzeźmiał Stefanow na zimne Tryony /
 Kto sie do okazyi porwał piekniey ony /
 Kety nadeń? gdzie świetno Chorągiew rozwiłwszy /
 A takō uczestnikiem trudow Krowawych bywłwszy
 I Dziel wielkich/tał sławy/ i zwycięstw zuchwałych
 Tam tym nigdy Narodom nie zapamiętałych /
 Odnośt dāńc swoy zdrugiem. Toż pamięci świetey
 Zygmunt trzeci/ nie dāłc ustawać zawziętey
 Cnoście tego w-pul Kresu / do Rady wziol sobie/
 Oraz ku Woiewodzey wysokiey ozdobie
 Liwski i Kármieniecki przydałwży mu Grody/
 Nakoniec w-pierwsze one Wolenne zawoły
 Z-hārdo Moskwa/ wyprawion posłem do Stolicy/
 Gdzie o dawne w Siewierzu traktując gran ce/
 W-cudzey ziemi żywota zbył niespodziewany /
 Od Malzonki/ ani swych winnie opłaćany.

T

Jednak

Jednak nie zostawiać tamtemu go niebu /
Ciało tu przywiezione swoim do pogrzebu.

*Interum nie-
podobna wie-
dzę ci i policzyć
wsi kich.*

*Pamiętaż co Sta-
wiał tego Go-
spodyni Pałacu
zdgaiena wyżey
per allegonā,
ktora tu per-
petua;
Vmd: tych od-
prawy przy
pżpue do Zy-
wych Demu te-
go Alumnów:
a wprzod do
Generalā sa-
mego gwoli
ktoremu tā
Scend i dżilsey
Fest w lādo-
wi iego nāznā-
czony.
Ktory tym kor-
ryguie porza-
dkiem.
Wozu wprzod.*

Alle zmiertychby mie zasiędl / i pierweyby w-morze
Hesperystie zapadły nieścignione zorze /
A niżym ta policzył wszystkie te tam Dżłady /
Ktorych w ziemi czekało kosztowne pokłady
Drozey niesmiertelności. Tu oprócz ich cnoty
Pamięć żywa została; a Pani oto ty
Głosz brzmia / i łezki nieśtychane o nich/
Cożkolwiek chwalebne zostało tu po nich.
Tedy te wystawiwszy / w-drogię oney sali
(Ktorych żaden śmiertelny łezkę nie wychwali)
Monumenty umarłych: Już się w-tym gotuje
I do żywych przylecia. A wprzod wyprawuje
Senat / i z Ryerskiego ozdobne gromady
Rola tych tu Woiewodztw. Nie byłby bez zwady/
Ato albo dziś leniwy / albo mu co w oku
Zawadziło ponurym / żeby znieść widoku
Nie mógł tak przylemneho / i ku czi nowemu
W pole Generalowi / nie wyszedł swemu.
Brzmia bruki od rumoru i koni / i wozow /
Niektóre do Marsowych wchodzi wlec obozow
Przykurzone popiołem / ale takie ściele
Na swoje Złoturuchā z-Adonim wesele.
Szerzo się wyłożone Zorze Kobiercami/
A konie pod Orlemi ogromne forgami
Wforach kłosa złoconych / sumno przepryskując/
I ziemię od ochoty ledwie dostępując.

Kwałkātā.

Coż? gdzie Kawallerya / takie tu ozdoby!
A wprzod same od złota rożnego Osoby.
Takie welny Serya / Złotogłowy takie
Arach nam tu posyła / takie twarz i takie

Miofo

*Stroje Alamo-
dy rozma-
dziej-
szey Cery.*

Alto wbyscy ubiory kosztowne i stroje /
Zład słonce odrążone tyle leśsze troje
Splendoru sm przyczynia. Znało sie tu Rumi/
Znało aż gdzieś dalecy Perscy Azerumi /
I Bosnenscy Junacy / i Etoze przykreć
Może fozy Albączy / albo sie ustroić
Na swoy umie Báteran / Aga wielki / Etozy
Pod natEntona Szkofo Zorawiem piory
Przyjeżdżając do Porty : Nie inakho stnie
Rozność swo Tulipan / Kiedy sie rozwinie /
W barw tysiacu na Wiosne : Albo takie owe
Po brzegach Propontydzkich Ronchy purpurowe ;
Ma z tego sie ukozać ludzkie chęć oko (
Gdzie tak tylko może utonąć głęboko.

Konie.

Taki pozor / te i tu rozne Hussarszyny /
Jakoby sie do ledney wbyckie tej Oczyszny
Przeniosły Dyabekli. Widzo sie i cery /
Jakimi świat tylko tu stnie Kawalery.
Ale niemnicy i Konie do siebie to czuio /
Ze w-złocie / ze i złote wedzidla smakulo /
Waząc sie pod zoldacy i drogiemi Riedy /
Zład po polach przyległych miece sie blask wszedy.
Oneby swo żartkość w ogniu nie splonely /
I po zbożu biegając onego nie tknely.

A Ozdoba dzisieysza na świetney Karocy /
Jako w pozney Hesperus okazalsy noc /
Miedzy światły innymi wbyckich tych przechodzi /
Zgrąta świetna okryty upierzoney mlodzi.

*Apparat i ap-
plausus Mity-
ski.*

Tot i Miasto poduszcy / żeby także na te
Ninieysa urozystość / inso wzięło hare :
Nie w Etozey po żalonych dopiero popiołach (łach
Wielkiego Przylemskiego w ciemnyh swych Roscio

Gluche welo Nente/ ale zwyklo w taki
 Wieściac wiec po Theatrach te umfalne znałi.
 A ci zaraz/ iedni sie w pole wyprawia
 Swietno pod Chorogwiami! drudy Koronui
 Domy b'uzgem i winem/ gdzie z naywyszey gory
 Patrza Marci/ i wstydem palajace Cory.
 Patrza/ iednak do woli napatrzac nie moga /
 Aby niesmiertelnosć kupily go droga.
 Cześć ich ognie zapala/ cześć do murów skoczy/
 A cześć dziala i duze Bazyliski tezy
 Do swoich Batterach/ zeká'oc gotowi
 Vderzyć z nich na Salwe/ swemu Augustowi.

Studenckie
 Gratulacye.

Ale i Młodz Phebomá/ i wszyscy na Chory
 Rozsądzio sie Vzeni. O! testli z nich Etor/
 Ato na godność i Muzy wżgardzone sie skarzy/
 Tu im pole/ tu i cześć nie dlugi to zdarzy/
 Ze zakwitła Himettry/ ze wybierze i ona
 Wdzieczna Tempe/ za Wodzą tego i Patrona.

Stoł od stołko-
 ści tylko i Fru-
 ktow niebie-
 skich.

Którym czasem Bogini/ gdy sie te ochoty
 Dzieło w Miescie i Monstry/ stoł sprowadza złoty/
 Obstawiawszy takimiż w Folo go Arzełami.
 A wptzod haftowanymi drogo tuwałniami
 Nakryć kaze Charytom / Etorze zawnie boku
 Jey pilnula/ a gwoli temu dziś widoku /
 W-niebieskie sie nad zwyżay bawwy postroily/
 I wdziekami dziwnymi wszystko napełnily.
 Tuż przy niey Amalthea stoł zaraz z drogiem
 Onym wszystkich zyzności i rostkosy Rogiem.
 Żłód cokolwiek Indyja stołskich ma Kanarow/
 Co Libia w swych pastekach / co stoniecznych darów
 I Konfektow Libia/ i znikome owe
 Senktow roznych ogrody gdzieś Hesperydowe /

Cornu Amal-
 thee sławne u
 Pijarów.

Po

Do tarcz rubinowych wszętko rozłożywszy /
 Jeszcze o Ganymeda Bogow uprosiwszy
 Z niebiesko Ambrozja / i swymi Aektary
 I trymi kryształowe napieniwszy czary /
 Sied on słoty / tak i sę dlugi i szeroki /
 Zastawił: A te ro porrawy i soki /
 Ktore nie appetyty bezdenne i brzuchy /
 Ale pasc wysokie umysły i duchy :
 A skuzę so takiego / że kto ich zażęsi /
 Ziemia mu i co na niej / smierdzęć zaraz musę.
 Ża nie / zdrowie i żywot sobie tak ten wazy /
 Jakoby tu na warcie tylko był i strazy
 Przed onym niesmiertelnym. Ten gdy stol smakęte
 Reki w. weglu żarliwym Scwolę nie częte.
 Ani biegow Regulus / ro: stopionej ani
 Awernowej smrodliwej Kurecyss otchłani.
 Toż za stołem tak drogim samą wprzód zasiędzie
 Pod złotym Baldekynem / a okolo wszędzie /
 Wsu / gab / i ięzykow szemzających cos przy niej
 Widzęc pełno / Którymi wielka ta Bogini
 Dziele brzmi niesmiertelne / i nad ludzkie rzeczy
 Jako może natury ratując głowiecy.
 Ze stron trąby / i beby / i wszękie do kupy
 Powyżane na drzewca z. nieprzyściol Zupy :
 W nogach palmę zwyciężne / i użone Bobki /
 I spokoynę Oliwy powiazane w snopki.
 Samą dżiwne wspaniałe i sliżney urody /
 Ktora nigdy nie traci cery swoiey młody.
 I lub z swiatą pogotku jest tak starożytna /
 Wiecznym iednak rożancem iagody sey kwitną.
 Ani gola starynne zmarzężki pokęstily /
 Ani włosu Marcowe szony przykurzily :

To jest ferwory
 & incitamen-
 ta ludzi do
 Dział wielkich

Sławy sławy
 Mądrości.

Przyjęcie.

*I Mowa do Ge-
nerała.*

Ale zawsze zielona/ i ze wszystkim taka /
 Jaka Argolickiemu Młodzieńcowi/ taka
 Za Tatarską się zdala daleko Pchazydo
 Runo złote skazując. Aż gdy w tym nadydo
 Pacholetą z nowina/ że Goście we wrotą /
 A rąb zagrzmi i bebnów niezwykła ochota
 Po ganekch Pałacowych; Grączy przyjmują /
 I zaraz po kosztownych stopniach Kredencuła.
 I prowadzą na Sále: gdzie widząc samego
 We drzwi już otworzone strojno wchodzącego
 W-prześwietny swych Zoronie Olgwoli dziś Komu
 Wielmożna ta Szabryka/ stoi tego Domu/
 Wchodzi szczęśliwie/ i przestop niestępnos te progi/
 Miedzy moją tysiącami Bogusławie drogi.
 Dla ciebie ta z wysokich gór się tu spuściła /
 I chwały te widomie światu obiawiła:
 Do ktorzych po przewagach i krawawym tu trudzie
 Czola swego/ przychodzi wiele tylko ludzie.
 Jako ich nielężnicy/ ani ci co skapia
 W-zywot i swe dostarki dla mnie/ nie dostapia.
 Jesze mało w kolebce widząc cie dżetęciną/
 Jużem ją już wroziła pospolu z Lucyno
 Wielkość twoją przed czasem/ i wielkim niestałem
 Żeś tym tu nie zadługo miał być Generałem.
 Dla tegożem młodość twoją tak dyrygowala /
 Tak i piękno natury zaraz sposabiła:
 Dla tegoż i Rodzonych twych rozporasła
 W-ziemie infu/ tobie tu Lesno zostawiła.
 Lesno/ ktore przy piękny swej skarozynności/
 Przysło do tej dopiero dziś doskonałości /
 Że Portem znamien tym Królowi tu temu/
 A szpiżarnia i domem Słosku jest wszystkimu.
 Jako-

Jakobys w tej Stolicy / i samym takoby
 Gniazdzie Dziadów/ blizsem był tak wielkiej ozdoby:
 Wielkiej słusnie. Bo które ley nie ustępuię
 Stolki w-ter tu Orygynie? Które nie rumuig
 Placu sobie fortuny? i Panskiego oPa
 Na sie nie zaścigala? Tu takó z- wysoka
 Paterzy saro Egipska/ Jak z kąd wiatr wietel
 I co po Ukrainach cuteszych sie dzielel
 Tu wshytsich besplegenstwo/ tu Prawa/ tu Sody /
 I narwyisse tak zacney Prowincyer Rzody.
 Gdzie w niezgody publiczne/ i glosy niesforne /
 Komu wlec ukolysac myśli w- drugich gorne /
 I lekki ku Panskiemu sklonie honorowi ;
 Jako temu nalezy w- Polskie Neptunowi ?
 Lecz niech niek nie rozumie/ zeby albo nowa
 W- Domu twoim / albo ta fortuna gotowa
 Spadla z- nieba. Dobrześ ley pomogli i ty swemi
 Przy godności przymioty nieporównanemi.
 Tak ze trudno rozeznać/ Eto od kogo mnieyszy /
 I tyli? czyli ona? siebiescie godnieyszy.
 Bo z kades wprzod Phibowe rozpozal Kameny/
 Takés ich słodkosćtami spoil chwile Weny /
 Jakoby Rzymiska/ takó Grecka starożytnosć
 Vsty twymt mowila. Przyczynila bytnosć /
 W- Ziemiach cudzych co wlecey/ i widzenie swiatá ;
 Gdzie/ nie tylko na prośnych drogic trawiac lata
 Ozu pasach i zodzach/ ani które rodzi
 Roskoszy Kámpenia/ takó drudzy mlodzi /
 Ale co osobnego tam te mato Kráie /
 Dwory Krolow/ obozy/ rzady/ obyczale/
 Przepatruig z delectem/ takó burna pšgola/
 Zbierales co przednieysze sołi z- nich i ziola.

A to dosyć bogate spłó opátrzony /
 Ledwie coś się w-Orzysie powrócił Tryony/
 Już ta/ktora nadszła tużyla o tobie /
 Żeś miał Cyca ożwić i wyrażić w-sobie/
 Same rzez przewyższyć. Bo ktos mógł i precey /
 I w-wieżu tak niedoślym położyć nad ciele wlecey?
 Ato potowśy uważć i złożyć układnicy?
 Nadewśytko/ co w-mysli/ wymowie to śnádniey?
 Jakobyć hiba wieczna i zaraz gotowe
 Wypryskały/ gdzie stąpsy/ szkodła Pegázowe.
 Ato bystrość postanowie młodego humoru
 Starym umieć rozumem? Ato i do Randoru
 Serca/ ludzkość przyjadzić: i w oboley cerze
 Jedne twarz uformować? w takley była mierze
 Ratonowá powaga; Sceptonowym
 Oślodzona wdziękami. Ale przed insymy;
 Niech ja tylko nie jama przymiotow twych chwale/
 Lubo wśytkim (przyznam się) ku zagłó twym gale
 Zryliwśe sawonie; Jeden to dowodnie
 Seym oświadczył dwu letni: gdzie takos i godnie/
 I ze wśytkich zdumieniem/ stad tu wyprawiony
 Pośtem/ oraz Marshaiktem Izby wielkley ony/
 Moderował to morze Swobod i Wolności/
 Ktore w swey się koleśać nieustawiczności
 Szumi wiecznie/ w świeżey to u wśytkich pamięci.
 A wprzód ktora Beato Mowe tro poświeci
 Do Acola i Senatu? Ato tey nie notował?
 I w-przebraniśe pisma swe nie insynuował?
 Jezli stad od Biskupa poślana wielkiego /
 Az o prag się oparla Pałacu Rymśkiego.
 Gdzie cołowiek w-Orzysiey wymowie śłodkości/
 Na niezmierne wylawśy Panie szesliwosci.
 Że nie

*Snadnościgła-
 dkość mowy.*

*Moderacya w-
 Affekciach.*

*Mowa przwi-
 tántu Páńskim
 in publico.*

*Scilicet od
 Zmudkiego
 Oycu Święte-
 mu.*

Że nie wprzód ufundował na tę sie Stolicy/
 Aż wszytlich nieprzyjaciół zniósł w tę okolicy.
 I Tey on uiezdzony, i Amurat w Krokui;
 I Prussy Szwed wyzionął, w jednym tylko roku.
 Że od przez Imię i tego zwycięstwa tak store /
 Bożemi dżis wojnami Europi gore /
 Tu proz Dołoy gilebołi; tu z-Słoro Pomoná /
 I lat dawnych obfitosc wrocila sie ona.
 Jako wzajem zaluge / ze Ktory potrzebie
 Gwoli wszytlich i zdrowiu / sam wyniszył siebie /
 I uszczuplił Na estot w Inieratach stolowych;
 A zaraz pobudzac nie drżke. rnych owych /
 Żeby w czym szkodroblima reke te przebrał /
 Nad tego niedostatek sie ułtowali.
 Jakoż to sprawił w nich ona słow gládkości /
 Czegoby niht furzo i prawo estroscio.
 Że co wrocie przez dziełi mieli i z niewolty /
 Do Panstey / i powstachney sklonili sie woli.
 Jako gdy siedmiorogi Nilus Egipt plawi /
 Wiecey swa łaskawoscia i miłgentem sprawi /
 Pola sobie przylegle bletem zwowio drogim /
 A niz Dni pr alho Dunay z trześciem łecze frogim /
 Przeci tylko / a gory sadzone rowie z wieku.
 Tak w fteach poburzonych / gde z-n mi po leku
 I takoby ze wżodem w dehtacim cieci /
 Wdzieł i słodkosc izeyka spracule wtec wiele.
 Jezn niegdy Oseuss / o zakład swow drogi
 Lucnio ułol pieśszona / racarde w żum. Bogi /
 I onym zabawiszy wdziekiem Dierphonet
 Vrecono z Grebu wywindowal zone.

O! i tys nie inżem ubiezol panere
 Szerca wszytlich. A sam wprzód n mi Pan polety

Jako

Depradicatio
 oko. u i Twa
 zy aż. i. y. b. y.

ugillatio oby-
 zayna PP: E
 konomow.

Effekt izgo.

Półki ku nie
 mu aff. ki.

Zazdrość i
Erons.

Wszystkich mi.
tut.

Tandem sz. zg.
Hłwy z. Seymu
powrot.

Sadnego zamyś
na Gospodra-
skim pojadzi
wsi mryscn do
drugich przy
figura Golda
Lest. zynskich
ty. a kto zy
dził w tej Oy
czyżcie florent

Jako wdzięcznie przysymował zaraz twe posługi :
Ze czego są cały wiek nie wystąpił drugi /
I tylko się spodziewał / tylko marzył sobie /
Tu żadnych lat nie licząc dał tak prętko tobie /
Aż do ludzkiej zazdrości : Etera z swej natury
Na sały te wysośle tocząc wzrost ponury /
A ebu late samemu. Jednak iako i te / (ryte
Przez swoje tam przytomne w-ustlech swych Cha-
Wolejąc umiales / że zasnęła mile:
A coś strzał w-tej drodze o niechetych / tyle
Zastales przytacioly : i tylko poznał /
Zaraz twoich grzechności się rozmiłował.
Czym Sermiś on burzliwy zrazu usmierzwosy /
I kiedyś ku wdzięczności Pańskiej nałoniłwosy /
Aż do Postem i znowu na Koronny głowny.
Gdzie w miłości z drugimi ku Ogrzanie rowny /
Czego potrzebowała / godnie wszystko sprawił ;
To zaś na tym Pałacu doptero się stawil.
Tuzie tedy szczęśliwie zasiadł miejsce swoje ;
A na te dziś Fortuny i ozdoby twoie
Warta se dna się ruszy / aż i Poznan wbyłte /
Na f. sto / i niekieremny wylecie się zbyłte.
Tu co Dom ma / a cierpi światło to młeszkante /
Potyway z Przytacioly : gdyż i tu test na nie
Swoją także nocą i z tobo pospolu :
Ato Leszcyński / siedzićcina u tego dziś stołu.
Zeby iako ci wzgore światobliwie zefli /
Tak i żywi pochwały swoje tu odniesli.
Zagym / i sko Nasady wode wprzod oddadzo
Zmiednie złoty obadwa wiecy się pojadzo
Z Senatu Andezetowie : Starzy Kamienteckim /
Na tamtym pograniczu i wegle Turcekim /
Prze-

Andrzej Le-
szczyński Ká-
mienicki Bie-
skup Tyniecki
Opódz.

Przednia między wschodnimi trzyma straż Biskupy.
Ono! iako rozbiegła trzode swo do Eupy
Zbiera pilno / i wraca Kościelney Jedności.
A wprzód w lasce u Pana i wshetlich miłości
Pluzy razem / co rzadko komu sie dostate.
W nim ku piękney naturze skłonne obyczaje /
I niebieskim animusz uložony ładem /
Kościolowi wshetklemu żywym test przykładem.
Pobożność z Polityką / snadność przy powadze /
Skromność z żartem stódkimi iako w ledney wadze
Droga na pościechu i sprawiedliwego
Wyca obraz / na wieli nieopuszczonogo
I opatrzność i najwyższy w potomstwie zostalym.
A czekać (zdarszo nieba /) wczaste tego małym.
Ze iako tam te wody Dniestrowe poswiecił /
Strogniejsze wnet Insule / Arzyte i Pieczęć
Oycowskie go porękało. Bo kto z tego twarzy /
Ten ktora sie ku wshetkim L. szczyt m. dzia zarzy
Diffr. Panstwi / i miłość razem popolitą /
Ze sie wprzód uradziła tego niewyżeta ?
Tak wieczorne Planety gdy na noc nastala /
W słońca twych splendorach sobie poręczała.
Ogień Ph. be kredensu a znoruch i od m /
E. sioc. nnych pomniejszych zagnie sie pochodni
Ales bardzo i te siadl gwiazda tego blisko
Derpski moy Wolowodo / I ty sie nie nisko
Ustiesz także / napadły Oycowskie ius trópy /
Gdzie prowadza na góre piękney Bałtopy /
Do najwyższych dostojenstw / Jakozes w tak rany
Dobie swoicy i wielu w Dęzet ius przetrony
Inflanckich Purpuratow do beku Panstwi go :
Zeby ktora z Pozaju nie przysięgłsziego

V 2

I mor.

Andrzej Le-
szczyński Wole-
woda Derpski
Dubieński Sta-
koja.

I morskiey inkurszey Ziemiś nam zginie! /
 W tobie sama przynamnierz pamięć iey strneta.
 Co tednak piewshym saltem twoiey jest godności /
 Przez cojne trbnowaney rzeczy wiadomości
 I swiata lustracye. W Tobie rz s'ozry.
 Muzy swiete; Ktore gdzies ryko cie bawily
 Przy pasterskich kofarach; i gdzie Sauni wieśni /
 Na flach tam trzeintach proste graia plesni
 O swych Amogylidach. T. raz z trch faworow
 Kiedy malo Portow ius i Senatowow /
 O tak sie podniosly! Lubo ty uzone
 W Krotki wierch i litery ukladosz lizone
 Zarzo swoje; lubo gdzie prze Cypriskiey Eniel
 Pusta drażni dzietnie piekney Eitherei.
 Lubo nad niebierzymy Lethyjskimi brzezi /
 Wdzieżniy plączy Kocickiey smutnem. Slegi.
 Ach potiechy iedyne! ach terca! i one
 Toz tak pretko pochodnie Malchyskie zgaszone!
 Mala proz sie iskierka żarzy z-tes popolu /
 Ktoru ze Rewia Leszczynska twoia wdy po polu
 Wzbudzi Dziada; i Kiedys na stojach Kochanych
 S. Bisurmaniskich sprawi mu żbow poucinanych
 Powinne inferye przez takie ofiery /
 I go mierzac sie z gniemem. S Krotcey tedn: E mierz
 Zgaby swojej wrecisze i tak wielkiey szkody
 Na nowe sie zdobysz hmy i nagrody /
 (Zwazylali fortuna sztera ich rowna)
 Zdieko kazm i madoz daz Niemierz-gowno.
 O iac trojk. dawasz w gnie te i glo wy /
 Ono strate i luzni pamie Ob bo wy
 Toz teny Wolewodziy usteda cożeni /
 Jak tezey Centaurowie w-ieden zaprzazeni

Woz

Syn Samuel.

Samuel Kora.
ckiego także.

Sledził pierwej. Wleczę luz przenosi i stanem /
 Najcielskim posadiony świeżo Kastellanem.
 On także w Niderlandzkie postany Narody /
 Soby światobliwymi wyprawił swój młody
 Wiek Muzami / i razem pod umbro prywaty /
 Widział tamże przedziwne światu apparaty
 Wotenne / i imprezy. Aż on pościnawszy
 Swo Minerve / i za broń ostro się ułowił /
 Od Pulpita do Żebnow / od Piora do Piłki /
 Stanął między ogromnie Narzowymi Byłi:
 Gdzie, zwyciężając Narodu / nie wprzód Zawalczem /
 Aż i piechym Soldatem / i Oficerem
 Pod wielkiego znakami wołował Spinole.
 W Ktorey czego za czasem nauczył się Skole /
 Oświadczył to Wygryzaniem Druskiej świeżey ony /
 Gdy ze swych Wielkopolan Pułkiem wyprowadzony
 S Sermiku tu Szczęśliwego stanął dzisiejszemu
 W ogromney prezenczey o boż Danu swemu.
 Oganiem mu twarz / i oczy pod hełmem palaly i
 Ogień żywy i Konte nozdrzema przyskale.
 I gdy by się przešlo wtęć rozprawować było /
 Dornalby nieprzylacieł. Ale zwyciężyło
 Imię samo Zwycięsiec Tryonu i Wschodu /
 Ze bezę Krwie / i z nami dalszego zawodu /
 Wrocił te Prowincya. Skąd w jęzecz trzy ślami /
 Malborg / Elblog nogami wsiłtamy suchami.
 Ztorego to zwycięstwa i On często bywał /
 A z gronem powierzonym swoim się wrocawsz /
 Już od tad się poświęcił na usługi inne /
 Tak Greynie / tak i Domowym powinne
 Wzakwintionym Pokoju: Tęsto Pośtem godnym /
 Często i Deputatem / a zawsze swobodnym

I rzetelnym stawiając / w zanieśionych ile
Przytaczających kanonach / gdzieś gładko i mile
Do igody i przywiązni dreguąc rzeczy /
Nic tylko co słusznego samo ma na pieczy.
A w obojęgu rezoluc i czego nie sprawi
Rado i perwazys / zelazem poprawi.

Wacław Le-
sczyński Re-
rendarz Ko-
ronny i łucki i
Lęczycki Pro-
bosc.

Onoż i R ferendarz nowe światło domu
W oczu naszych powstawa. O! żeżli te komu
Cnota własna pomogła do fortuny wlecy /
Zeżłogyc tak wysoko i urość mogli precy /
W nim tego doświadcza. Gdy mimo tam żyje
Sworcy i mogące wżreć Promocy /
Uprowadzone Dyony / gory pobiegane /
Aż i targi / i ławie złotem narsucane
Progi Danstie : Ona całe dajmo z tym poręczany
A co w elksa / że nawet ani spodziewany. (Krono
Snać w drogim swym Łazniku pod noc naprzy-
Macz chwile od wielkich mesli uwolniono /
Dan uwazyl / do takiej przysię mogo snadź gory
Ciekawe ambicze : aby nie był Erony
Coby w tym appetycie pod wilczo naturę
Nie mogąc waisc inaczey / nie zakradł sie dżłuro
Do swietey tej owężenie. Zaczynam oproz złotą /
Co wazy przy godności zapadzona cnota /
Jażo ta / i wzgardzona u niego intrata /
Dał na przykład wielkiego tego to Prelatá :
Ze go i tym urzędem osobil i zarym
Płockim nadal pospolu Orobstwem bogstym.
Żeżad tylko sie pogoda tak beżeszliwa wznieci /
Pretko gory wyrbi i łasniey rozświeci.
Pieśni bracta ! Jezliż w takiej sforze ślady
Żyli i umierali Synowie cney Ledy.

To:

Toż wdzięcznemi parami dwa Władysławowie /
 Także i dwa usiedli drudzy R. chwałowie /
 Mile pojeżdżowaliśmy milejcy się swolmi.
 Grzeźni wsiłcy / i krobę brackowac chętał nłmi /
 I jednego nad drugich z del. k. m. przekładać /
 Przysłoby mu od stonca z Jkarem postradać
 Pior bezpiecznych: A iednak starzy z nich i lary /
 I toż w ktore u wsiłkich miłość jest bogaty /
 Rancierzyc kredencie: z kąd o nim to głoſo
 Jednostajne fawory / że sąg roſkoſa /
 I ludzkim test Kochanem. Ale oproz siła
 Cnot w nim inſzych / i godnoſc wulka przyſtopiła /
 A toż go na publi. kach wſełatich zaleca /
 O tak porzcie do gory! gdy go luz oſwieca
 Słonce bliſko redione: a w dobie nie dągley
 Czekac tey to ozdoby. Wreſt i młody drugi
 Wolewodzić poćiechy / roſcie i nadzie. /
 Temu lató depiero: i wſreka ſie śmi. te
 Roſkoſz heſperydowa / i ludzkie fawory /
 I Wenus / i piſezone Cypryſkie amory:
 Nie dawno go złozywſy w bogatey loznicy /
 Na rektu ſen nieſpierz u Oblubienicy
 Starozetnych Sien utow Łochowickich Cory:
 Godził ſie miłz. c ich? albo kamien ktory
 Znaſzcie ſie w tey f. berce / że tak ſwiećna ſtoł
 Na iſki / z kąd q. ſi. ipte / znał wdzięcznoſci moi:
 Ztey przytaſni takoby z drogi. tego polowu
 Sumi. ſie i Zborowſkie / i ſiel. ze znemu
 Tu ſwym przybrał ozdobom. A z tey nie oſt. enio
 Przy wſyłkich cnot ſplendorze i fortune Bratn. g.
 Temu n. d. te Lucyna narpi. ewſie ſieżykała
 Siolki i Rozmarziny / Muza te ſpiewała
 Niedo-

Władysław Le-
 ſczyński: Kán-
 clerzyc i Szry.

Władysław Le-
 ſczyński: Woi-
 wódzic Biłski,
 dynowiec.

Niehorliwie Damienskich Jescenniny uszu
Przy druzgocyh Gracyach i Himeneuszu.
Drogi wstyd rozwiezuloc / i leſsze zaſpiewa
Gdy z ozdoby tych rodzonych pretko ſie ſpodziwa
Wzroſtu po nim wielkiego. dokad ſie luz bierze/
Zdarzy tylko pogoda / a wſwey bedzie Cerce

Rachſalowie
Leſz. zyſſcy
Serry takze z.
Synowcy clau
tunt agmen.

Piezerulo na koniec przeſwieſtna te zgrate
Rachſalowie obadwa. O! i tym ta date
Swe pochwały. Niektore Mars ognisty w boſu/
Ant gliktoſc Dworowa / ale gdzie w Pokolu
Saturn zloty zaſladſzy / wielki wraca owe
Po Cyklopim potopie Deukalionowe /
Ludzi prac naluzaloc / i przy goſpodarny
Zlenie orac Cerce / i zboze mlecz jany.
Zkrod pola niſzmierzzone zſzny Elos pokrywa /
A tym ſie ſnac i ludzki narod zachowywa.
Takieſ i ci zabawy ſobie ſpodobawſzy /
A w cienie i Perwate wdzieczna ſie wmiſſawſzy /
Zywot zyto ſpoſoſny / nie przykry nikomu.
Bo wſyſcy-li przy Danu / Kroſſy zoſtal w Domu :

Compendiũ
wyſtykich.

I teć to ſo dſiſieyſſe / ſabryſki rey / ſtancę /
Ktorym ant pozerku / ant znaſeć konca;
A ſluſnie te wyſtanie / i co z nich oſobna
Dala godnoſc koſtremu / ledwie rzecz podobna;
As po ſmarteł dopiero / goy na rey tu Salt
Beda w gore z-owym / tedy ich pochwał
Ludzki leſyſ bepięgate : Teraz nadz w pul biegu
Sa jwey enery / a palma kto daplynie bręgu.

Neminem an-
te mortem lau-
daveris, Salo-
mon.

Sigda i Sioſtry
Leſzyſynke
ſpot z-Mezdami
jwym.

Wlec leſſe rey zaryte Bogini ludzkoſci /
Ze i Sioſtry poſad ſie mimo inſſych Goſci/
Cnot dozyrzalych Matrony. Zmeżowi ozdoba
Zlala ſie tm na głowy : Wiele i ci oba?

W

J Co=

Gorąyski Kę-
stelan Chel-
ski.

Piotr Opall-
ski ze Bnina
Podstoli Ko-
ronny Podko-
morzy Kiliński
Oddanowski
Siarofid.

OKa sprze Dym-
bosc Woiewo-
dzie Sieradz-
kim Oycu i
wzmianka.

I Gorąyski w Senacie! a co powiem smiele /
Nad sie nie ma w wymowie! i rowniez nie wiele.
A Koronny Podstoli tak przy Panstwie boku /
Jako na pospolitym Oczyszczeniu Ofu ;
Ze ledwie ta Publika ledwie i Sejm Który /
Zeby w tej ofierze od Kogo byl wtóry.
Ale i tu prz: swolm zostatec Przedsie /
Boku Gospodarskiego bliżej sie przystedzie /
I gestować pomoże. Coś! Trunki subtelne /
Jako Ktore nie z. Praszy/ ani są smiertelne /
Przecie lednak zwyczajney doda swej ochoty
Maz tywy/ i swobodny ; i Ktorego Cnoty
Same tylko piastula / i Kander wrodzony /
Wprzyscielskich wielekoś pracach wysladzony.

Jeszcze prosi i samey usięć Gospodyni /
Ktora/ Domu Koron. O! tak przegryni
Wiele i ta ozdoby Palacowi temu!
Jezli co Woiewodze przysnac Sieradzkiemu
Oycu/ jest dzis. On to jest Dynhoff/ nad Ktorego
W-lasce swietey pamieci u Pana przestlego/
Nie byl mkr znakomitesy : nie byl Kto milowal /
Kto go i sprawiedliwiey po smierci zalowal ;
Dusze z-rok swych blacherna poselatac niebu /
I at we drzwi Kolacac gluchego Zrebu
Plazem proznym. Ktorey swoy afekt tak wkorzenil
W-Dom Krolewski glebozo/ ze sie nieodmienil
Namniety w Synu: co rzadko po rece wsec zmialy:
Bo tylkoś te possepne nieba sie wetarly /
Na dzialetyho pogode/ wznał winney nagrody /
Poslal mu tak gornego Stolet Woiewody :
I w-tamtey/ lub nie swoiey/ przyozdobil Ziemt
Ze rowna z-Oczyszczeniami co znakomitesemi.

Toś

Toś niebieska Cypryda/ gdy go podusiężyła
 W Dom przesiwietny Rakuski/ (a wielu zyczyła
 Portac ta okazy (Ato i sposobniejszy :
 I po zakład tak drogi naden był godniejszy
 W-tamte Austry potachac? Złód dzisiejszo Pánto/
 (A świat wšytek w posagu Threścianſki za nią)
 Nam przynioſzy/ na takie nagrody zarobił?
 A dopieroſ tym wiecey i z-teg sie ozdobił
 Antonioſkiey Przypiaſł: tyłko na Wielkiego
 Reſtelana z- Bulawa patrzac Krakowſkiego.
 Koroſgo/ mimo wšytkie ſukceſſy ſzeſtywe/
 Samo Imię w-uſu grzmi/ wielkie i ſtraſliwe:
 A pochwili nie ſtanie Koron-mu i Slupow
 Do wieſtania/ z-Oczyſtych nieprzypiać! / Lupo.
 Tak tedy poſadzili wšytkie te Rodzine
 Swym porządkiem Bogini: Już w dobro godzine/
 Co przedkim/ ich czeſtule: lednak bez przykroſci/
 Bo (takom rzekł) ni- gynie Paſtry i- ſyroſci/
 Ani zbytkow nuat ch/ Ktore zdrowie pija /
 Myſli tyłko/ a Duchy ſame reſtulo/
 Czeſc mać z niebieſkimi. Wic w-ochoćie takiey/
 Deby na dobrej myſli nie zeſło wſełaciey/
 Ile Ktora z ſumienia plynac niewinnoſci/
 Wšytkie ſie ma i cłognie ku nieſmiertelnoſci;
 Przryſc roſtate Muzyce/ i ſtanac przy Groie;
 Gdzie wnet ſamże Apollo w niebieſkie Wiole/
 Zarznie z ſwymi chłopcy. Ktorzym poſwiadezo
 Trybny i Skrzypce! A Muzy ſpiewaio
 Slodkie dziwne Sonette: tyłkoſ wšytko o tym/
 Co po tych tu zwolokach kiedyſ ma być potym:
 I takie tych roſkoſy ſztaio / Ktorzy tu
 Nie wšytkiego oddawſy ziemi Depozytu/

W 2

Lepſo

Z. 159 o Pd-
 nie Koko
 w: kim i He-
 tma nie dżiſiey.
 ſym wielkim.

Tandem ich
 czeſtule.

Ale bez przy-
 nuki.

Muzyka niebie-
 ſka i. Nieſiſd-
 mg tyłko mien-
 n t-tem i nie-
 ſmierie'noſci
 ſlawy iedolen
 tes.

Sybirica
Meula.

O czym Scipi-
onis somnium

Leves senul-
tura bywały u
flarych z ju-
perstycja o
czym Rodigi-
nius in Co-
mentario Ho-
merico.

Metamorpho-
sis rzecz zwy-
czajna Postom

Lepio cześć zostawił Wielkowi przyszłemu.
Ktoż tu nie Komowi słuząc niżejinnemu /
Ani Sybarytyckie świecić tylko Światek /
Schodzą też bez pamięci by inne bydlęta ?
Ale Prawie Oryzynie zachowawszy w boju /
Słotę tę przegrzeli Wolności w pokosie.
Tych dawna wół / wobod swych i Przemobroncami /
Tęch trąbil po Theatrech Oryzyny Opcami.
Tym Tryumf / i drogo wysłane Aueuly / (ly.
Tym od Paristw z holdowanem przysznawał Tytu
A po lekko stranym od swoich pogrzebie /
Mierze ono osobne naznaczył gdzieś w Niebie /
Ktoż niegdy z Leliusz Kochankowi swemu /
We śnie Aferykanowi pokazał Wielkiemu.
A zaraz podbudzać siedzących za stołem /
Żeby także i oni z tymi chcąc być społem /
Drogami ich chodzili ; a mało gotowa
Do udania Cności swej wielka te Krolowa .
Nie proznie te tezyki i troby nie proznie /
Ale huzy Ktozymi na obadwa różne
Światy i Ocean / co kto tu wielkiego /
I wieciey nad Człowieka sprawi smiertelnego.
W Ktozym gdy się zapomni w dzieku i siodkości /
A bankietu onego i uroczystości
Miał być Koniec / nowa rzecz i smutna się dzieje ;
Bo oto wnet nie wleźć gdzie się co podzięte :
I Pałac oni i oraz stoly też bogate
Ginę nagle / a insze nastawia za te .
Wstepu Smaragdy drogite i Marmury /
A proste z swych filarów podnosi się mury .
Owo tylko co ogy ze mgły tej przetrzemy /
W Zamku się i Sadowey Izbie obaczemy

Gdzie

Zamek za Pa-
ląc i Sadowa
Izba z d. micy
scu Sale ohey.

Ba kiet i po-
trawy i szym
smakiera.

Takimże i
Trunkii

i Muzyka i do-
bra myśl w sy-
ka.

Gdzie co niesmiertelnego wbytko uleciało /
A samo /oprocz/ Imie Pani też zostało.
Tęś jednak Proczystość / ci i Goście śledzą /
Oprocz / że tuż inaczey i pila / i ledzą.
Milestat i przedziwne apparaty one /
W. Bankiet hojny / i ludzkie Cery przemienione.
Za Duchowne potrawy / Kurzo się gorące
I wola i Jelenie / złoty mi groźące
Z Paszet wioślich rogami / i takimi ową
Pachnąc takko perfumy Ruchnia Luksullowa.
Za niebieskie N. kracy / i stoje Sarsury
Si. si. wina / i cieśko nąpienione Rury
Magrowieckich Likworow / z kąd glanc białe slory /
A wbytko z Gospodarstey śmiele się ochory.
Która nie iust Apollo / ni owe Sonetty /
Ale dera muzyka pobudzi i slery:
I Sztorty / i Puzany / i w leden taft z nmi
Tance Skoki / Salery / gony przystemnymi.
A: gdy w tym pod dobrą myśl / i gorętsze Cery /
Ktos tam pełna za zdrowie / dobrej mantery /
Ch. li do dnia / a zaraz hasło drudzy bierzo /
Ze w ten trop / i skinięte / na Vivat uderzo
Z d. tal po Mięsylich Cefauzach / i duzych moździerzey:
Tu zaś iżeł od słuzom ch nozami talerzy
Rozleze się po Izbie. Tedyś / t. dy i my /
Teżewie dotod napuśmy to ochora Ryiny.
Ze na wiele odezwa glosow sie i Chorow /
Niech żyje nasz Bogu / Aw! przeżyte Niesborow /
I wbytko staroizność! Todzien mu D. z doby
Nowe rosta! A gdzieś tam ta gore Knoch
Imie tego przepadły: i Arhan daleki /
Po nim Syn nie wychodzi General na wieki!

W 3

IAK V B WOIEWODZKI

Pod Smolenskiem zabity

10. Januar.

I.

Cłote i wiäre oświadczywszy swole /
 W. Smolenska d ugo twarzym obleżeniu
 Gdy metu blisko / i Laurei ście /
 Sławie i memu powinney Imieniu /
 Już ore mury / już nie śle nie boie /
 Już ześle siły zbieram ku wyrchnieniu.
 Oto śmiertelnie Jedzą wymierzysz /
 Tedy pozyla / Kiedym naysześliwysz.

II.

Alie tej nagrody przeważne zasługi
 Czekają (iako rozumie gmin gruby)
 Już po niewczasach i obronie długi /
 Już zaściec było przy Tererze luby
 I nieumierać iako żołnierz drugi /
 Ale oddawszy Bogu swemu śluby /
 Dość małoć sławy / dość nieśmiertelności /
 W zimney na lozu dokonać starości.

III.

Trudno ! wrodzona nie zniosła ochota /
 Żebym śle tu miał nie meźnie śanować /
 Ale zniosła wiara / i doznana Cnota /
 Żebym śle miał krwio zapieczetować.

Wi.

167
163
Widzoc/ ono Pan runiła sam wrota /
Ostregi burzoc / Poze następować :
W nim uropiwszy cstatnie swe oczy /
O! iako trzykrot umarłm ochoczy.

IV.

Samkum obronił i rozney fortuny
Wytrzymał heurmy. Raz słowy głodkłem
Wwodził Tyran / razem gziął pioruny :
Ze dźwięk w-ostatniey odrywał sie ziemi.
Ale trękał Jedzo/ nie trękał sie Truny ;
Ale tu z porwarzo / nie z Satyry twym.
Służone mury/ belloardy zbite /
Wiara niekłniona / jęce nieuzyte.

V.

Alle cożkolwiek obniostem i uził /
Wstręto / o! Dąte / oddawam to Tobie :
Ty sam mi przysnął / ze dobrze mi służył /
Zem przy twym umarł zdrowu i ozdobił.
A iesli śmierci w grynem sie zadłuził /
Dopuszć w Oczyszczeniu odpogawać grobie.
Niesch tał zelazno i twarcho nie drzymie /
Ze przyśle Mełi poznało me Imie.

Nagrobek Gårsonkowi.

I Ty nie lube wiodoc dni po Danu /
Zdechłes Gårsonku w Czwartek po ranu /
Lecze przy Trunie i Kuchanym grobie /
Jeż. is cie mi e nie zawała Płobie.
Aż kiedykolwiek trop zwierzywszy drogi /
Pośledz za nim / ale Thron jęgi /
Widzoc

Widzoc Bestyję bydz cie bez rozumu /
 Już na przewożie wyrzucił cie z Prumu.
 Tyś takos sie bał za żywota wody /
 Nieśmiesz sie chynoc w ślape one brody /
 Tylko po brzegach wiatrów proznych czekaś /
 A wzgore spazac / ach! daremnie czekaś.
 Tak i po śmierci od Pána daleki /
 Przy rzce oney będziesz wyl na wieki.
 Ziemię przynamniej godne tego kosić /
 W nagrodę wierney ku Pánu miłości.

M A R Y A N N I E
 T W A R D O W S K I E Y
 Wdzieczney Dziecinie Iedynaczce
 swoiey Ociec napisał

T H R E N I.

T Bdy mola Kochánko / Kora w-dalszym lecie /
 Ozdob mola Dziędzięko miałas bydz na
 świecie /

Odesłás mie : nieśczęsny zemnie Ociec ! Ktory
 Ledwie com sie uciekyl : dzwie zney swoiey Cory /
 Aś tey pláže ! a tylko zostalo mi Imie

Tak o wśney Butoćie / gdy (myślic) sie zdezmie
 Błote tablka mi sie snia / a ta bez pamieci /

Chwyta / chwyta / coś porym : zostane przy Heć .
 Już tylko i o tobie snie mi sie coś bedzie / (wbedzie
 A gdzie stopie / przedemno wdziezmy Cien twoy

Thren

THREN II.

Ledwoś mi sie Jutrzeńko mołá poKazála /
 Ledwo: ná świat promyśzEł złote swe wydał /
 A tuż gáśnieł / ánt cie we mglistym obłoku
 DożyżEć moge nieśzEśny / i dotrzeć sie wzroku.
 Coś wdziałEł twoie one z śmiechy niewinnymi ?
 Jedno były promienimi przerażającymi
 Serce moie. Teraz-est mgła obesła ciemna /
 Ant / ánt wlecznie tuż rozświecił przedemną.
 Boday była nie wesła ! Bo nie tak gdy wschodzi /
 Jáko słońce / tym miśe / gdy tuż tuż zachodzi.

THREN III.

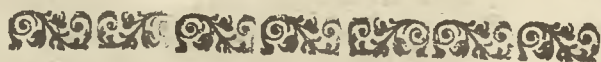
A Mária co nieśzEśna ! o! tá takó w-puśzy
 Ránna Lán / z Korozy Krew strumieniami pluśzy.
 Ato sie łom tej przypátry / iezeli nie Krowa ?
 Ato / iezeli nie perły Vrgáńskie práwe ?
 Czemu ? Czemu ? okrutna Biedy Persephona /
 Gwałtem tej te pośleche wydzierała złoná /
 Nie zaraz sie w-Dierheny żezodło rozplynelá ?
 Nie zaraz Mārpesowym Kámlentem stánelá ?
 Ach ożenki ! Biedy te ná doł opuścila ?
 Ach ustegła ! Biedy ich Korale mienila !
 A tak sliżny ślącynł raney pełny rosy /
 Od okrutney podóseta omdlewała Kosi !

THREN IV.

Coś nam z-Mária zostawa ? Jedno z-rożanymi
 Miec sie pretko zá tobo stopogłami twymi.
 Jáko umrzem wejolo / ach ! w-tedney tobie /
 Biedy cie tam będzie miec przewodniczko sobie.
 A ty

A ty wlec przeciwko nam/ wdzięczney oney chwile!
 Z rezygnacją wynidzieś ścignionymi młile.
 Ta pociecha/ te nasze ostatnie nadzieje:
 Żalom jeśli serdecznym dospę sie tak dżiele.
 Prozno! prozno! niepuszczim zmysłu cte na wieki.
 Ani kiedy osuśa nasze sie powieki.
 Wdzięczna Dziewko! krótkoś nas ucieszyła sobą/
 A takż nagrodzimy długą to żalobą:

OMEN KROLOWI SZWEDZKIEMU

Wymuszona przy zgubionej na ten
 czas Ojczyźnie
 Poesis.

Co to za Światło z ostatniej Północy
 Powstałe nowe? Ty w-ktorego moey
 Króle i Państwa / i cokolwiek może
 Ludzkiem sie liżyć/ wiesz sam mocny Boże.
 Wiesz: bo to twoja igraszka jest w-Niebie /
 Narody mieszać; i tak ie u siebie
 Jako na Hall wazyć Twoja sieła /
 Rzucając niemi by dżięciną pilą.

Ach!

Ach! i my tego nie zgadniemy leżę /
 Prožno prącuię pioro o tym Wieszczę /
 Dokąd idziemy? i po którym leśie /
 Głogach/ Agrestach/ Fortuna nas nie sie? /
 Cieszą / i rzadko bezpiecna odmiąną /
 Jle poddanym w. nleznącznego Páná.
 O! takie Kro z nas zimery dzis przedzie
 W. głowie nie swotey! zlym? dobrymli bedzie?
 To tednák cieżey / że nie moglo gorzy
 Jako bydz do tad; i niechay otworzy
 Wyzyzná drogie Archiwy swe sobie /
 Nigdy iako w. tey oplakánsza dobie.
 Ztoraz tak Scylla z ludzkosci wysuta?
 I Andromeda do staly przykuta
 W. los wszytkim zwierzo: iako w. tym odmeće
 Jesteśmy teraz ná wszytkim zlym wstrecie.
 Ztod iusz w. pul Polski w. popiol obrocony /
 Dymem sie kurzy/ ztod Smoleńsk stracony:
 I taki lecie Syriusz dogrzewa
 Mizernym Zencom / Litwa ledwie žlewa:
 Ztod nie Karany bez wszytkiey ludzkosci
 Żolnierz/procz škodzac/šárpie tey wnetrzności:
 Ostatki biedne ktore w. reku trzyma /
 Do kwie ostatney samze wštroš przezyma.
 W. Domu niezgodá/ i škodliwe Rady/
 Przy boku Pańskim rzadko bez przysady
 Rada zástada; á niechay i głupi /
 Czego nie godžen za pienádze Kupi.
 W. Izbie swar prozny/ i Glošy żarliwe
 Tylkoš o wolnošć; Ach! w. tym niešgesłiwe!
 Że przez nie ginie; iako i zginely
 Acheny / tedy gdy naymedrše bely.

Żród niepodobna żeby dłużej miała
 W takim trwać stanie. tyłkoś wygladała
 Z którego wiatr ten horyzontu wienie?
 Co nam tak wczesne przynieść miał zbawienie.
 Ciebie / z którego pierwej Łaszi mamy
 Żywot i zdrowie / niż leśsze uznamy /
 Witam tym światłem / i w taką ponurą
 Dotąd twarz swolę / złota Cynosurę.
 Dosiągnęś nas tu aż na stronę drugą
 Nocnego morza / reka twoja długa:
 Kiedy stojemy tak na progu wydant
 Sami / od wszystkich / ach! ach nie ratowani
 Niechciales z naszych Piersi uroszonych
 Budować Mostu / aleś ukorzonych
 Przytłoc w obronę / i dał wdziesię Domy
 Przez ognie wdziesię / i strąsne swe gromy.
 Już podz daley gdzie cie Albo wzywa /
 I żąd Fortune niesie przytężliwa!
 A żadne / tuże / nie oprócz sie rąmy /
 Aż do Stolicy / i Korony samey.
 Ty masz nam Cere starożytno wrocić /
 A wprzód Rozaczko swymolo ukrocić:
 Coś żród na Moskwe / i gdzie świat na dwole
 Tanais dziele / podnieść reka Twoie.
 Jednak pamiętaj / Kiedy te przebedzies
 Zawady wszystkie / Co winien nam bedzies?
 Co Prawom wolnym? Co Rosciolom świętym?
 Rzadź / wzywasz / od Przodków swych wziętym?
 Pamiętaj przeszley powierować zguby /
 I to co weszło do swej przywiesić kluby:
 Strącony zostale / i Pomorskie łoty /
 Żród przywróciwszy nasze nam Inflowy /

Bo-

173
 Dowiem to wkręko małego w ręku swoich
 Uczynić możesz/ czym Królestwo oboich
 Zwolcesz granice/ że nie rozrywano
 Skłonne ligo wleczące już zostaną.
 Nie straż Królewską/ ni ognie śarowe /
 Ani Pułkierze Agitraspidowe /
 Tak cie obronią / iako z-nami sobie
 Despleczcie zasłaniesz na uszy tu obie.

MATTHIÆ CASIMIRI
SARBIÆ VII
Societatis IESV,
Ad Equites Polonos

Lib. 4. Od. 1.

Æterna magnis carmina Carpati
Inscribo Saxis; discite posteri.
Castisq; discendum puellis
Et pueris geminate Carmen.
Frustra Poloni cingimus oppida
Muris & arces addimus arcibus
Declubra si squallent, & altis
Calituum viret herba rectis.
Frustra caduci fulminis artifex
Moles, ab alta turre remugiit
Si mæsta respondere cantu
Templa negant, Superumq; pridem
Sacro stupefcunt ara silentio.
Quod si nec idem sit Superis honor
Templis in isdem, nec sub una
Lege superstitionis
Per ora vulgi religio fremat;
Cives in isdem non bene claudimur
Portis, & infelix eundem
Instruimur acies in hostem.
A plebe Numen separibus male
Placatur aris, scimus ut impias

MA-

**)†(**)

MACIEJA KAZIMIERZA SARBIEWSKIEGO

Societatis JESV
Do Rycerstwa Polskiego

Ode 4. libri primi.

Oczyśta Muza.

Wiedzno / na wielkiej Krepałowej Stale
Rysute plosnke ; umietyte to cale
Potomne czasy ; niewinne dziewczeta
Niech to i pozne spiewato wnuczeta.
Prozno Polacy Miasła muruiemy/
Prozno i Zamki do Zamkow lozemy/
Jesli w-Rosciolach pustki / c wyniosle
Swiatnie fabryki chwastami zaroste.
Prozno huczniemi z-fortec Kartanami
Pustkarze mieco swemi piorunami/
Jezeli Chory Roscielne pauszio/
A nieme dzwony wteze swe plasztio.
Jesli tez w-tednym bedacych Rosciele
Wyznania Boga test przeciwnych wtelep
A gminu ludzi/prze ich dzikie zdanie /
Prawa / i Wiary dziwne pomieszanie.
Za tedno brama zle w-miescie siedzilemy/
Zle w-tednym syku Oczyzny bronilemy/
Ofiary Bogu / nabozenstwa rozne/
Blaganla Nieba / sposoby to prozne.
Ato niewte Grekow? ze o Wierze swary
Wlozily piekno Grecya na mary.

Gdy

175
Vastata Grajorum per urbes
Sacra suis periêre rixis.
Fumant propinquæ templa Bohemiæ.
Conclusa regni viscera Pannonēs
Flevere collatis in unam
Viribus incubuisse stragem.
Hinc inde lævos despice Carpato
Polone Campos; quos pecorum ferax
Dranusq; , Sanusq; , & bicornis
Frugifero secat Ister amni.
Quanto careret corpore Thracius
Regni Tyrannus si bene mutuas
Mentes & obligata Divis
Barbarus extimuisset arma.
Atqui timendæ Panno potentiæ
Vallarāt altis Oppida mænibus
Pontemq; dedignatus omni
Danubius famularis unda
Cingebat Vrbes; Sed quid inutili
Possent scelestæ præsidio manus
Quas ira non læti Tonantis
Riserit , Indigetesq; Divi.
Jam nunc Polonis fata Quiritibus
Edico vates; dum tibi consona
Votisq; cantuq; & Sabæo
Thure calent precibusq; templa;
Omnis recurvo Lechia, poplite,
Dum Virgo prinâ dum mediâ die
Dum te salutamus Supremâ,
Et dubio tibi lucis Ortu
Septena circum flamma Decembribus
Collucet aris, dum tibi patrium

Pæana

Gdy sie gmin w Boskie wdacie tajemnice
 Kurzo sie Czeskie sasiadzie Swiatnice.
 Wnetrznym wzruszeniem utracone zdrowie
 Królestwa swego placzo Cni Węgrowie.
 Zebrane w Kupe wszystkie mozne sily/
 Oraz/ przeciwnie wiary potopily.
 Azuc z Tatr Polaku w lewo twoie oko
 Na pola bydel pelne/ zrod seroko
 Draw i Saw plyno/ i z Rod szerokiemi
 Wiezle obfitosc Dunay brzegi swemi.
 Szaby tak urost ow Tyran Szatambolu/
 Ziedyby widzial serca wsiach pospolu
 Swornych Chrzeszczan w lednym Wiary pecler
 Sprzyslegle sily bylyby mu w strece.
 A wsaak swym silom Węgrzyn podusaly/
 Juz byl opatrzyl swe fortece waly;
 A w brzegach pelnych rozlozysty Dunay
 Przestrzegal/ przez mie/ o moscie nie dumay.
 Bronil ten do miast przystepu snadnego;
 Ale Bog gniewu nieublaganego/
 Zlch rok obrony hanbi i nadziete/
 Z ktorych sie oraz cale Niebo smiete.
 Wieaszym ta duchem z Nieba obietnice
 Niose Brwi Polskiej/ polki ich Swiatnice
 Zgodnemi sluby/ modlamy/ i pieniem/
 Jednym kadiidla cieple so palentem:
 Polki i tobie pokorne Polana
 Polska nachyla/ kiedy Borza rana
 Jasne poludnie i mrocz pozny kaze/
 O Panno wolna od wselakiej zmaze:
 Polkie oltarze kiedy w Grudniu swita
 Swiec sledmitg jasne / i trwa starozyta

2

Piesn

Pæna dicit, supplicesq;
 Accumulat pia turba ceras.
 Noster nivoso Vistula Carpato
 Nosterq; ab ipso fonte Borysthenes
 Labentur in Pontum; nec Austrum
 Aut Gothicam metuemus Arcton.
 Errorné mentes ambiguas rapit?
 Aut clamor aures? vox gravior cava
 Respondit è nube, & serenum
 Non dubij micuere Divi.

Ejusdem

Lib. 4. Ode xxxvi.

EXteros mores prohibete pulchrâ
 Lege Thebani; patriasq; leges,
 Et pios ritus, & avita gnatos
 Sacra docete.
 Tempa Fas sanctum, fora lustret Æquum,
 Veriras & Pax & Amor per omnes
 Ambulet Vicos; Scelus omne Castâ
 Exulet Vrbe.
 Nullus est murus sceleri; per altas
 Urbium tures, triplicesq; portas
 Pæna perrumpit; Vigilant in omnes
 Fulmina culpas.
 Concolor vero dolus & superba
 Exulet regni sitis, & Cupido
 Desidis lucri, ta citoq; segnis
 Copia luxu.
 Publicos discat geminare census

Sæva

Pieśń Przodków naszych / a gmin pojspolity
 Połornieci pali z prosta wość uwity.
 Nas samych Wistą i Dniepr niech napawa /
 W morza swe idąc polci biegu stawaj /
 A my ni wichrow z południa sie boymy /
 Ni sie o Ziebron pulnocno frasujemy.
 Myli sie : czyli glos z powietrza czule :
 Glos mi poważny nadziela cufkule :
 A ná znak co sie chmura kes zadelo /
 Zaraz i Niebo pogodę błysnelo.

Toż ná Polskie
 Muza Wyczysta.

P Rzeczownie prawem zniesicie obyczaje
 Ent Chebanowie / przodków swych swyżaje
 Podajcie działkom / ktore dal wiel stary
 Prawa i Wiary.
 Rozstoly / Swiatość / Sprawiedliwość / Grody
 Prawda / i Pokoy / i zgoda Swobody
 Niech wasze zdobla / do Miasa ma niecnota
 Zawarte wrota.
 Rozdy mar niste niecnocie / w też tropy
 Pomsta to ściga / ktorey ni okopy
 Ni troy wzwod zbroni ; wisi nad zbrodniami
 Każn z plorunami.
 Przez od was fałsze sięzrością pokryte /
 Przez panowania przepych / i niesyte
 Chciwości dyskow / i marne pożytek /
 w Dostatkę zbytek.
 Wyczynie samey niech służy podatki

Sæva Paupertas, & in arma ferrum
Sit satis; raptō male pugnat olim
Miles in auro.

Sive res bellis agitanda, sive
Pace, collatas sociate vires,
Alta centenis melius recumbunt
Templa columnis.

Inter errantem scopulos Carinam
Certiùs plures docuere stellæ:
Fortius proram gemino revincit
Anchora nexu.

Gliscit æterno sociale nexu
Robur; arcanis opulentiorum
Ira per rixas agitata, magnas
Eruit urbes.

Hæc ubi dulci modulante nervo
Dixit Amphion, ter eunte fluctu
Substitit Dirce, ter opaca movit
Terga Cytheron.

Saxa repserunt, scopuliq; circum
Devio campos petiere saltu,
Et nemus, pronusq; filex, ab alto
Monte cucurrit.

At simul vates tacuit; per omnem
Barbaræ rupes coiere murum &
Septies clausæ steterunt ahenō
Cardine Thebæ.

Żewawy pot ludzki / i wässe dostatki
 Żelazo Woyny sprzet test; prozna pśota
 Żbroia ze złota.

Lubo wam Woynie lubo Pożoy miły
 Przypdżie obmyślać; znoście zgodne siły.
 Pałac/im gestże ma w sobie filary /
 Trwa lat bez miary.

Okręt/ ná Którym strum ná Skaly ledżie/
 Tym lepiey / im go gwiazd gromada wledżie/
 Gdy Kotew hańi trzymia go dwoiemi/
 Dobrze mu zniemi.

Dob gąleziąmi z towarzyszem splety
 Bspiecznie roście; a ná sie zawżety
 Rożterk/ i możnych bohaterow siła
 Niasz pogubila.

Ná to przyŁutnley Amphioná plente/
 Trzy razy Dyce swe bystre strumienie
 Wielá; gesty a Cyheron w Kolo
 Pożedł wesolo.

Czolgáć sie tely Kamienie; á Skaly
 Z-gor sie spuściwszy w polu táncowały:
 Ostre Krzemienie w-pole plesy nioşły
 I gay zároşły.

A skoro przestał Muzyk spiewáć/ álł
 Zwabiony Kánten sam sie w-mury wáłł:
 Wnet w-siedm żelázných bram/ według potrzeby
 Stánely Theby.

Ejusdem Epodon Ode i v.
De Puero IESV in V. Matris sinu.

A Memus : an Massilus, aut nostris riger
Alpinas in venis filex
Amemus; en ut pronus è Matris sinu
In nostra pender oscula!
Qualis severa vel Gelonum Puer
Mollire posset pectora.
Vt lumen oris, & renidentes genas
Vt bina frontis sidera
Nivesq; colli, quasq; purus & tener
Titan inauravit comas,
Eburneasq; tendit in collum manus;
Et annuit totus rapi!
Vt hospitali vagit admitti sinu,
Stringiq; brachijs rogat!
Amemus; aut si non amare possumus,
Repente possumus mori.

AD PRINCIPES EVROPÆ
De recuperando Orientis Imperio
ODE IV.

N Ondum minaci cornua Bosphoro
Decussit audax Pontus, & efferis
Servire Neptunus Gelonis
Turpe gemit, resonatq; fluctu,
Plangente tipas Thraca frementibus
Immugit undis : Æmathiam pudet
Frenos momordisse, & Pelasgos
Odrysij dare colla loris.

Toz ná Polskie

OPánu Iezusie ná Máćierzyn'skich rekách

Kochamy ; Czyli sercá w ssercích rázem
Okrzeply nam twardym glásem ;

Kochamy : áto z Máćierzyn'skiej reki /
Kwie sie E nam z-usty przez dżeleki

Jákowa zmieścić mogłaby dżeleciná
I dżelekiego Tátarzyná.

Áto Vst rubin / perlom rowne Lice /
Gwiazdy szczere dwie żerzenie.

Ná sserce białe kędzioréki spuszczone /
Żłotem słońca powleczone.

Nád Kósć siontowa bielše ścioga rece /
Wydrzeć sie Eże Máćence.

Z-pláczem bydż prágnie gościem twego loná /
I wleżniem twego rámioná.

Kochamy ; albo tešli serce z stál
Niech nas w grobie glaz przywálł:

Toz ná Polskie.

I Bieże Europá nie przytárlá rogów
Azey / tam gđże swych pilnuie progów

Neptun w Tátársko niewolo zabrány /
W Thraczey rzekł ná swe łezó Pány.

Greckie sie tego wstydzo Monárchie /
Ze pod Tureckie iárzmo daly syle ;

Ściemice sie iáz wyléa te dostály /
Co wolnym Eolem po morzu plywały.
Achát.

Mærent tenaci compede Cyclades
 Pigræ moveri : mærer Achaica
 Thetis inæqualesq; Locri
 Perpetuo lacrymantur Hebro.
 Semperné nigras Æthiopum domos,
 Vel, quæ superbus præfluit oppida
 Ganges, Abydenasq; turrez,
 Supplicibus tremuisse pinnis
 Formidolosam juverit Artacen?
 Seseq; captum Phosphorus omnibus
 Vndis, Cythereoq; & alto
 Jonio, Arabioq; ploret?
 Vani futuri temporis augures
 Fæcunda rerum sæcula discimus
 Si non retractamus fideli
 Tela manu, tacitoq; gaudet
 Vagina ferro : si clypei vacant
 Hastæq; & arcus : non animi placent
 Parcî laborum, non magistræ
 Consilij, sine Marte, linguæ.
 Frustra Novembres dicimus ad focos
 Pugnata Rhetis bella sub Alpibus,
 Frustra renarramus Gelonum
 Versa retro retulisse signa ;
 Si non & ipsi stringere Noricos
 Audemus enses, quos malè barbara
 Non decoloravêre terga,
 Sed Tyrio Latiale fuco
 Illevit aurum, non sine gemmeo
 Circumsonantis fulgure balthæi, &
 Grato catenarum tumultu,
 Et sonitu phalerarum acuto.

Formo-

Achalcie sie rozkwiliły wody /
 Gorzyszy Hebrus pląże na swe błody
 Czy Murzynowie słońcem opaleni /
 Albo Indowie Tagtem ochłodzeni /
 Czołem błądząc zawse? Czyli Abdenkie
 Wieże się schylać? i wy Artaceńskie
 Mury! dotądżto będziecie się chwiały /
 I morza wszystkie będą holdowały?

Proźno przypadkom przyszłym zabiegamy /
 I przeszłych wieków dzieła wspominamy /
 Jeseli dawnych spraw nie powraczamy /
 Ani żelaza z pochew dobywamy.
 Jeseli Kopie / Pułkierze pod ławo /
 Mało to / ieseli Jesyła stać sławo
 Samego chcemy: ieseli Szymy sładac
 Tylko umiemy / a nie bronio władać.
 Wiec przy Jeslennym daremno łomienie
 O zbitym sobie prawiem Tatarzynie:
 Darmo wspominać Woynę Retusowe /
 Tudzież wyprawy sławie Jowisłowe /
 Jeseli się sami do Babel nie mamy:
 Ktore nie swymi Krew zdoła farbami
 Nieprzyjacielska / lecz złoto śmielcule /
 I pas Rycerski Diament haftule;
 Łącuchy złote wdzięcznie się mieściło /
 Drogie Czapraği cienki dzwielek wydało.

Formosa fortes arma timent viros,
 Frangiq; nolent seu profugus Scythes,
 Seu creber è campis agetur
 Mirmidonum Dolopumq; nimbus.
 Quicunq; suras & caput induet
 Auro, Quirites, exuet Italum,
 Civilq; Romanus negari
 Non timido patietur hosti.
 Nec qui capillum finger, & aureum
 Solem refusis crinibus allinet,
 Dicemus Vmbrum, qui frementes
 Antiochi, Annibalisq; turmas,
 Rursum efficaci diruat impetu,
 Alpesq; clausumq; intrepidâ manu,
 Perrumpat orbem. Sic citatis
 Sæcula degenerare metis
 Sancit futuri temporis arbiter;
 Certosq; prudens ordine segreges
 Metatur annos, nunc severis
 Artibus, ingenioque pugnam
 Affulget ætas, nunc melior foro
 Gestit disertis fervere jurgiis.
 Hæc Thracas, audacemq; Bessum
 Hæc Cilicas pavidoque Seras
 Produxit ætas. Nos senio piger
 Effudit Orbis, dedecus ultimum
 Mundi, fatiscentisque naturæ
 Opprobrium: malè nata proles.
 Quicquid bonorum restitit, heu nefas,
 Morum sceleratâ deterimus notâ,
 Mentisq; & excelsi latrones
 Ingenij, violenta fraudam,

Nie bądźcie żołnierzy oprawnym hermować

Smiele pałać / by sie nie zepsował.

Choć / mówcie / szczerście Ordy pedzić będzie /

Choć na karkach Tatarskich usiedzie.

Jako złoćisko zbroie na sie włożył / (348.)

Przodków twych dzielność oraz z siebie zło-

Rzymianinem cie nieprzyjaciel srogi

Nie uzna meżnym wołować bez trwogi /

Ant ta tego co sie z promieniami

Chce trąconymi porównać włosami /

Znam za Potomka Umbrow starożytnych /

ktoryby znosił Annibalow bitnych;

Na Alpes drogi zarósł torował /

I światą bramę tudzież opánował.

Bog tak sam gąsy odmienne był /

Ze wiel / po dobrym / gorzsy następował.

I lata pewnym porządkiem prowadził

Raz sie dowcipem każdy z drugim wadził:

Po filozofskich utargach / Sędziowie

Jak siedzą / wary sążno Jurystowie.

Tych lat odważni powstań Bessowie /

Owych nie meżni żyto Cylifowie.

Nas na ostatki wydał świat zgrzybiały /

Wtedy natury siły osłabiały :

Na swo seomote potomków zrodzonych /

I na niestawie wieczną potępionych.

Cokolwiek dobrych obyczajów było /

To sie zloczynstwem wszystko utraciło.

Z Cnot Animusze własne odzieramy /

A w maskary te niecnot ubieramy.

Tormenta, sanctis addere dotibus
Laudamur ultro : nec scelerum pudet ;
Virtusque clamatur sagacem
Flagitio violare dextram.
Iras & enses, vendimus & manum,
Hac, unde nummis aura refulserit ;
Sparsi que tinnitus ad auri
Sollicita vacat aure vulgus.
Et quâ secundis jecit honoribus
Bene ominatam mobilis aleam
Fortuna, mentitur caducæ
Plebis honos, positoque fallax
Accumbit omnis poplite civitas
Perjura festo surgere cum joco,
Cum pompa stipantum, & dolosi
Præterijt breve fulgur auri.

Nie wstyd leż chwala też to zawołana
Reka rozlaniem Brwie sprofanowana.

Przyjaźń i zdrowie przedajne nosłemy /
Gdzie nas wiatr pedzi ŁaKomstwá/bieżemy.
Co żywo uszu pilno nadstawule
Gdzie głosnym złotem Podskarbi śasule.

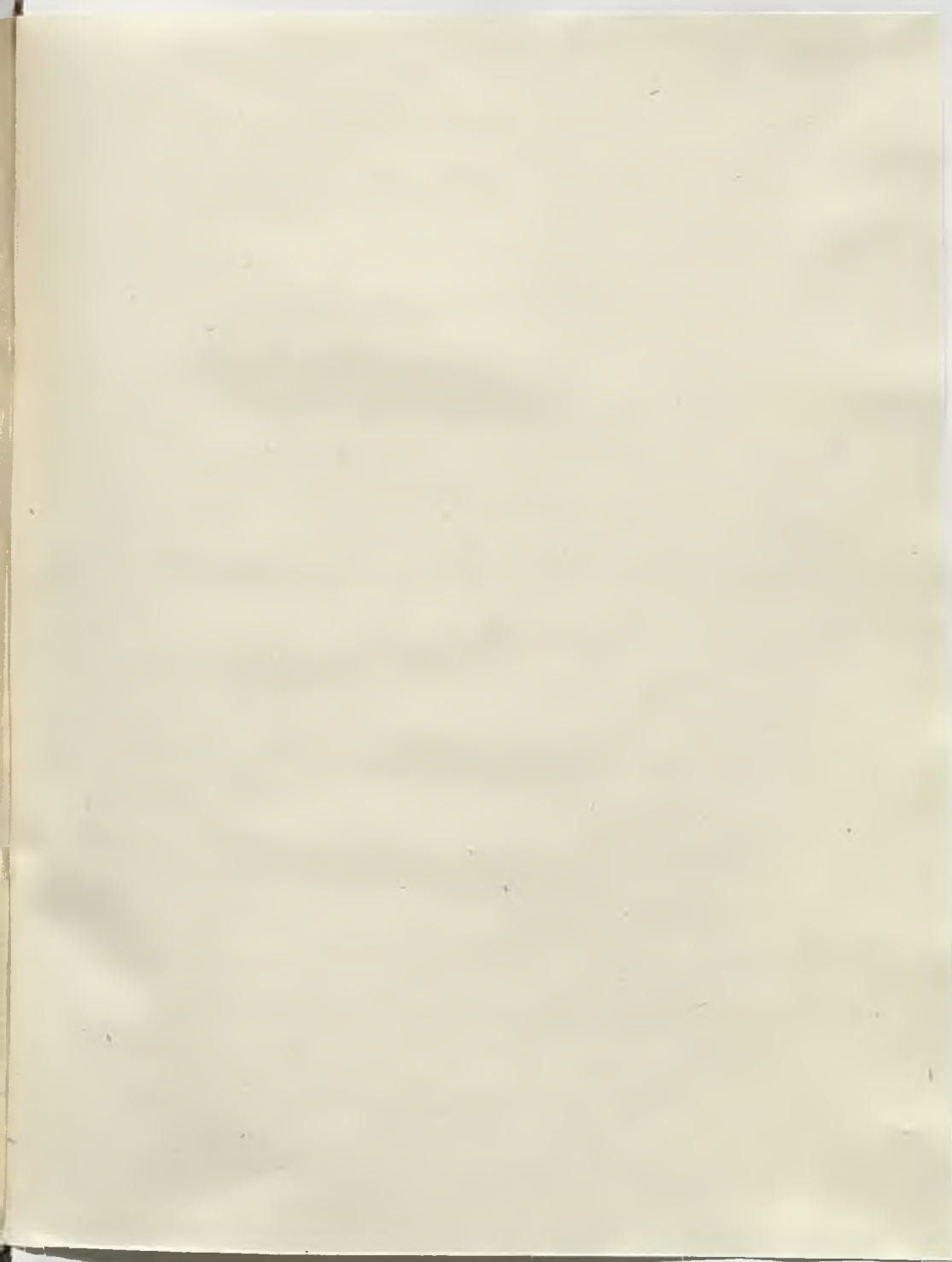
Romu w-wysokich niestáteczne pluzy /
Szczęście honorach/ temu wshytko służy.
Jako porega uśtanie z śkarbami /
Wshycy się z-ciebie nakarmio zórtami.

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AT HARVARD UNIVERSITY
1280 DIVINITY AVENUE
CAMBRIDGE, MASSACHUSETTS 02138
U.S.A.

OPAC

